WEEKBLAD ● 39ste JAARG.
52 BLZ. ● 8-7-'76
1995
● BELGIE : 18 F
● NEDERLAND : FL. 1,20 - ABONNEES : 90 CT

robbedoes

ROBBEDOES INTERVIEWT
Natuursteenbewerker
Georges
van Landeghem

compleet verhaal
over een held:
SLEMPER en SLOF.

en vrij vel met
DODIER mee naar
de AMAZONE

grote moten:
BLAUWE
SPERWER
kapitein
BAKBAARD

de complete lach:
GENIALE OLIVIER
SAM
en de 100ste van de
ONDERZONSEN!

WiL
&
TILLIEUX

DIE OGEN! HET LIJKEN WEL STUITERS! HOE IS ZO'N VERANDERING MOGELIJK?

DE VERPLEEGSTER HEEFT HELEMAAL NIET IN DE GATEN DAT DE MENSELIJKE ROBOT BEGINT TE BEWEGEN...

WIE BENT U? WAT HEEFT U?

VUUR... VUUR... WERELD VERGAAT...

arsten
held
ripblad
edoes.

DREIGING UIT HET HEELAL

Onheilspellende boodschap uit de ruimte:
binnen de twee weken willen de ruimtewezens 'n robot terug,
die ze onlangs in mensengedaante op aarde hadden gezet.
Zoniet... zal de wereld vernietigd worden.
Onverschrokken zal professor Karsten
het wezen naar de ontmoeting
met zijn soortgenoten vergezellen.
Plaats van afspraak:
het Tibetaanse hooggebergte!
Rolf Karstens eerste album
CHANTAGE OP DE AARDE
is net uit.
Overal verkrijgbaar, 80 F - fl. 4,95.
Uitgeverij Dupuis.

Bollie en Billie

Roba

Zwartbaard en Lucifer proberen nu elkaar te glad af te zijn...

Zwartbaard

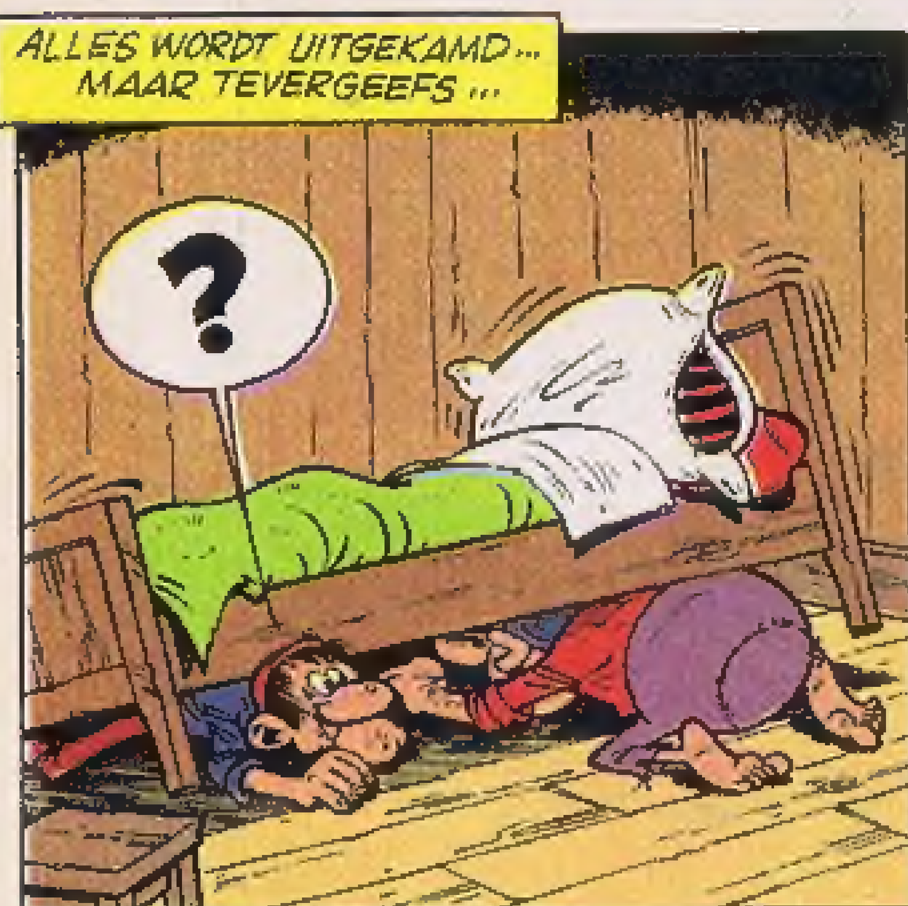

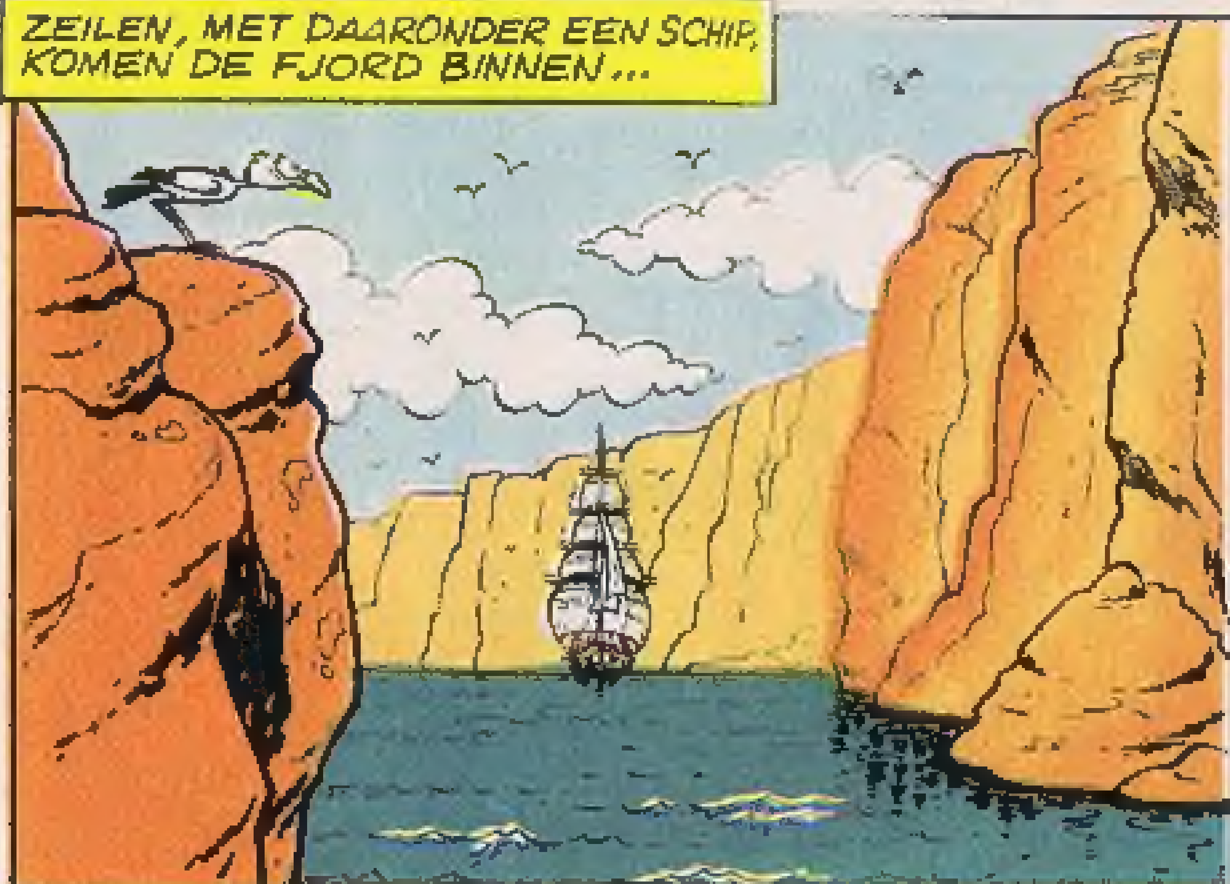

Prinses en Piraat

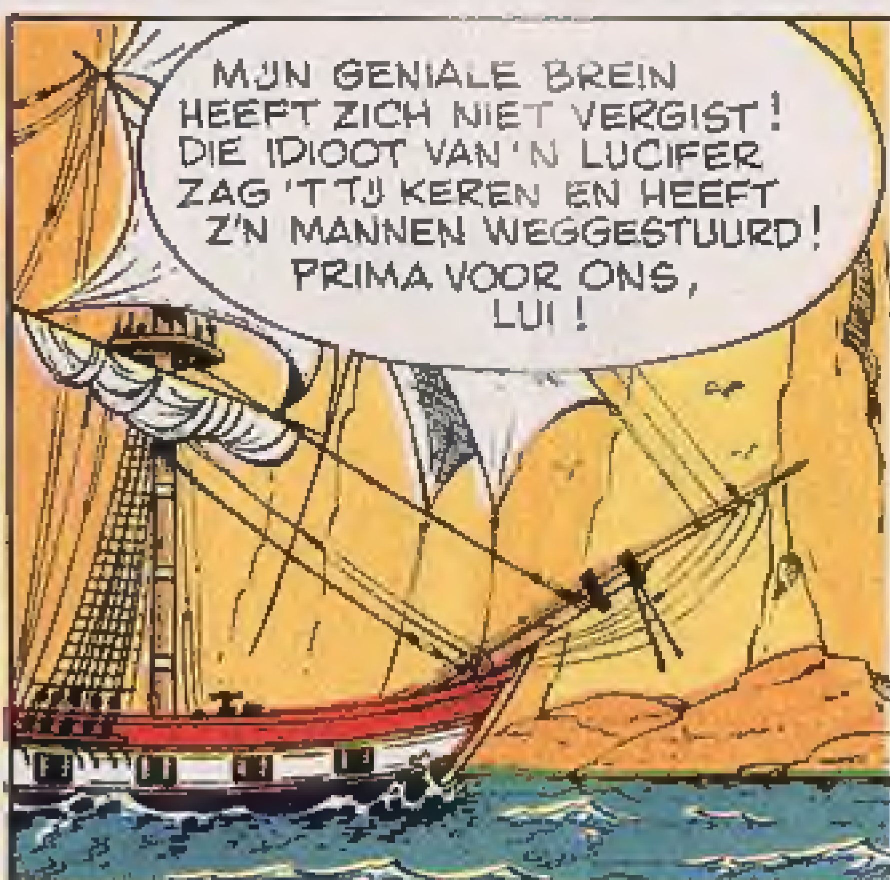
REMACLE

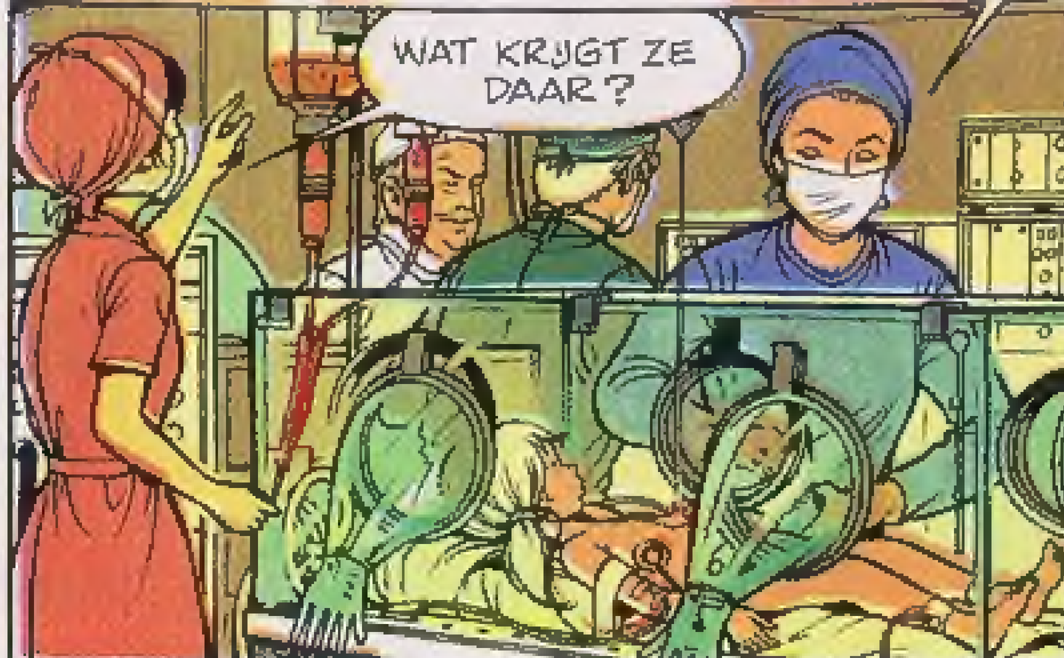
wordt vervolgd

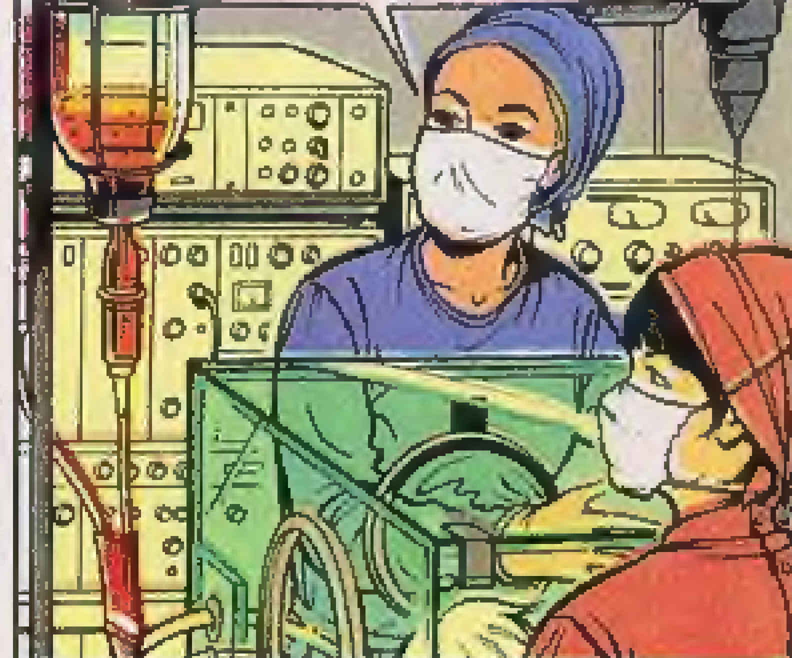
Als deze operatie slaagt, zal Magda na tientallen jaren weer normaal gaan leven...

YOKO TSUNO

DE GRENS VAN HET LEVEN

ROGER LELOUP

wordt vervolgd

BESTE ROBBEDOES

Niet te veel ernst !

Door die opiniepeiling kom ik er eens toe u een brief te schrijven. Ik hoop maar dat Robbedoes een stripblad blijft, en niet wordt zoals vele weekbladen, waarin uitsluitend over ernstige dingen wordt geschreven. We worden dagelijks met ongelofelijke dingen geconfronteerd, zodat we ontspanning nodig hebben — die de lezers dan ook in uw blad vinden. Dus alleen plezierige dingen in het blad, zodat iedere week de zon in onze brievenbus komt er we ons hart kunnen ophalen.

William De Baets,
Basseveide.

Goed. We hijsen ons op uit de afgrond van een teken-smartlap, die net op ons bureau kwam waaien, en gooien er weer zon tegenaan !

Arme, arme Lampil...

Robbedoes is echt een super-extra-knal-jotem blad, met de Blauwbloezen, Gaffel en Gitaar, Zwartbaard, Yoko Tsuno, Oom Wim, Papyrus, Robbedoes en Kwabbernoot, Geniale Olivier, en Sam. De beste grappen en grollen zijn GUUST ! Bollie en Billie, de Onderzonsen, en de Smurfen. Jammer dat Aymone, Agent 212, en Navaho Kid het wat verbrodden. Het Interview, Plant 'n Knol, Beste Robbedoes, Smurf Mee, en Luchtvaart vind ik heel goed. Vingertaal, Gaffel en Gitaar, en Arme, arme, arme Lampil mogen wel wat vaker verschijnen !

Peter Van Rompaey,
Mortsel.

Hartstikke fijn !

Ik vind dat er in Robbedoes verhalen staan die er niet in thuis horen. Zoals Baard en Kale, Archie Cash, Arme arme Lampil. Dat is helemaal niks. Kunt u ze er niet uit laten ? Nou ja, het is niet allemaal slecht, bijlange niet. Bollie en Billie, en die Guust Flater zijn hartstikke fijn. Is er al een nieuw boek van Bollie en Billie ? En een nieuw avontuur van Buck Danny ? En zijn er al boeken van de Onderzonsen ? Ik heb een biljartclub, en lezers van 11 tot 13 jaar mogen er lid van worden. Het is in Café Bistro, Antwerpse straat, Boom, telefoon 88.43.03.

Pfoe.

Het laatste boek van Bollie en Billie dat al uit is, is Hondje-over. In het najaar zal waarschijnlijk " Die Koddige Cocker " uitkomen. Boeken van de Onderzonsen zijn er nog niet. En voor Buck Danny moet je nog even geduld hebben.

Robbedoes terug !

Wanneer komt Robbedoes en Kwabbernoot terug ? Voor mij is nr. 1. Bollie en Billie (Knalgoed !), 2 Sammy, 3 Geniale Olivier, 4 Agent 212, 5 Papyrus, 6 De Smurfen, 7 Jerry Spring, 8 Aymone, 9 Zwartbaard en 10 Yoko Tsuno.

Manuel Matthijs, Aalst.

Robbedoes en Kwabbernoot komt volgende maand terug.

Steeds beter

Ik vind het initiatief, dat u vorig jaar hebt genomen met de uitgave van die stickers, een heel goed idee. Waarom gaat u daar niet mee door ? Zou Peyo het erg vinden om eens een ijshockeysmurf en een ijsdanssmurfinnetje te tekenen ? In hoeveel landen verschijnt Robbedoes eigenlijk ? Zo'n uitgeverij die Robbedoes drukt, moet wel over een groot kapitaal beschikken. Hoeveel mensen werken er bij Dupuis ? Ik vind dat Robbedoes steeds beter wordt. Dat is niet als een pluim bedoeld, want u zult er al wel een hele berg hebben gekregen, alleen een constatering. Vroeger kon men niet zo'n mooie strips uitgeven, maar wat Leloup nu presteert met Yoko Tsuno, dat is onverbeterlijk. Daar kan gewoon geen enkele andere strip aan tippen ! Leloup zou ik wel een moderne Jules Verne kunnen noemen !

Patrick Blancquaert,
Bredene.

Ook met goeie ideeën kun je niet eindeloos doorgaan. Die stickers vielen trouwens niet zo goedkoop uit. We zullen Peyo eens meenemen naar de ijsbaan, en dan kijken of het wat oplevert. Bij Dupuis werken zo'n 800 mensen.

Speciaal voor Franquin

Even door de examens door. Robbedoes is een fantastisch blad ! Zowat mijn enige lectuur van het afgelopen jaar die niets met school te maken had (ik doe eindexamen nu). Wij lezen Robbedoes nu al jaren in verzamelalbums, vanaf 1965. Mijn moeder kocht ze voor ons met Kerstmis, vandaar heel wat " gaten " in de rij. Sinds we van Curaçao naar Nederland verhuisd zijn, al zo'n drie jaar, heb ik een abonnement, maar er zijn nog steeds verhalen en personages waar ik in het midden van het verhaal niet verder kan lezen. Ik wilde dus vragen ; komen Brice Bolt, Sandy en

DE ONDERZONSEN

Robbedoes is een weekblad van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., en wordt gedrukt in België.

Redaktie en administratie :
Voor België : Livornostraat 97, 1050 Brussel.
Voor Nederland : Industriestraat 13, Sittard.

ABONNEMENTEN OP ROBBEDOES

België : 1 jaar : 936 F ; 6 maanden : 468 F ; 3 maanden : 234 F - P.R. 000-0362159-58 van de Uitgeverij Jean Dupuis N. V., Livornostraat 97, 1050 Brussel.

Groot-Hertogdom Luxemburg : 1 jaar : 978 F ; 6 maanden : 489 F ; 3 maanden : 244 F.

Nederland : 1 jaar : Fl 46,80 ; 6 maanden : Fl 23,40 ; 3 maanden : Fl 11,70 - Gironummer 211714 van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., Industriestraat 13, Sittard.

Overige landen : 1 jaar : 1.601 F ; 6 maanden : 801 F ; 3 maanden : 401 F - P.R. 000-0362159-58 van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., Livornostraat 97, 1050 Brussel.

Een abonnement begint te lopen met het eerste nummer van de maand die volgt op de betaling, tenzij de abonnee dit uitdrukkelijk anders wenst.
Dit exemplaar van Robbedoes mag onder geen enkele vorm als commercieel uitleenobject worden gebruikt, tenzij met uitdrukkelijke goedkeuring van de uitgever.

Hoppy, en de Njaaja's nog eens terug of zijn er albums van verschenen ? Overigens alle lof voor Robbedoes, speciaal voor Franquin die nu ook weer bij tijd en wijle een nieuwe Guust weet te produceren. Guust is voor mij werkelijk het einde ! Maar asjeblieft de Sandy, Bruce Bolt of de Njaaja's terug als het even kan. Alvast veel geluk voor het nummer 2000. Verschijnt er ook nog eens een aflevering van " Heet van de Redactie " ? Ik zag " De Mening van Billie " vol blijdschap terug, maar de verslagen over de flaterfoon b. v. waren ook niet te versmaden !

Wendy Luyten, Wilnis.

Jammer, maar we zien Brice Bolt, Sandy en Hoppy, en de Njaaja's niet zo gauw, of helemaal niet meer terugkomen. Van deze series zijn er geen albums verschenen. " Heet van de Redactie " hebben we ook met heel veel plezier gemaakt, maar dat is toch verleden tijd...

Pluimen

Hééél goed vind ik de Blauwbloezen, Bollie en Billie, Guust Flater, Slemper en Slof, Geniale Olivier, de Smurfen, en Sammy. Pluim voor Roba en Franquin. Wanneer komen de Blauwbloezen terug ?

Cate Brion, Bissegem.

Met schallende trompetten komen de Blauwbloezen aanrukken om nummer 2000 iets extra feestelijks te geven...

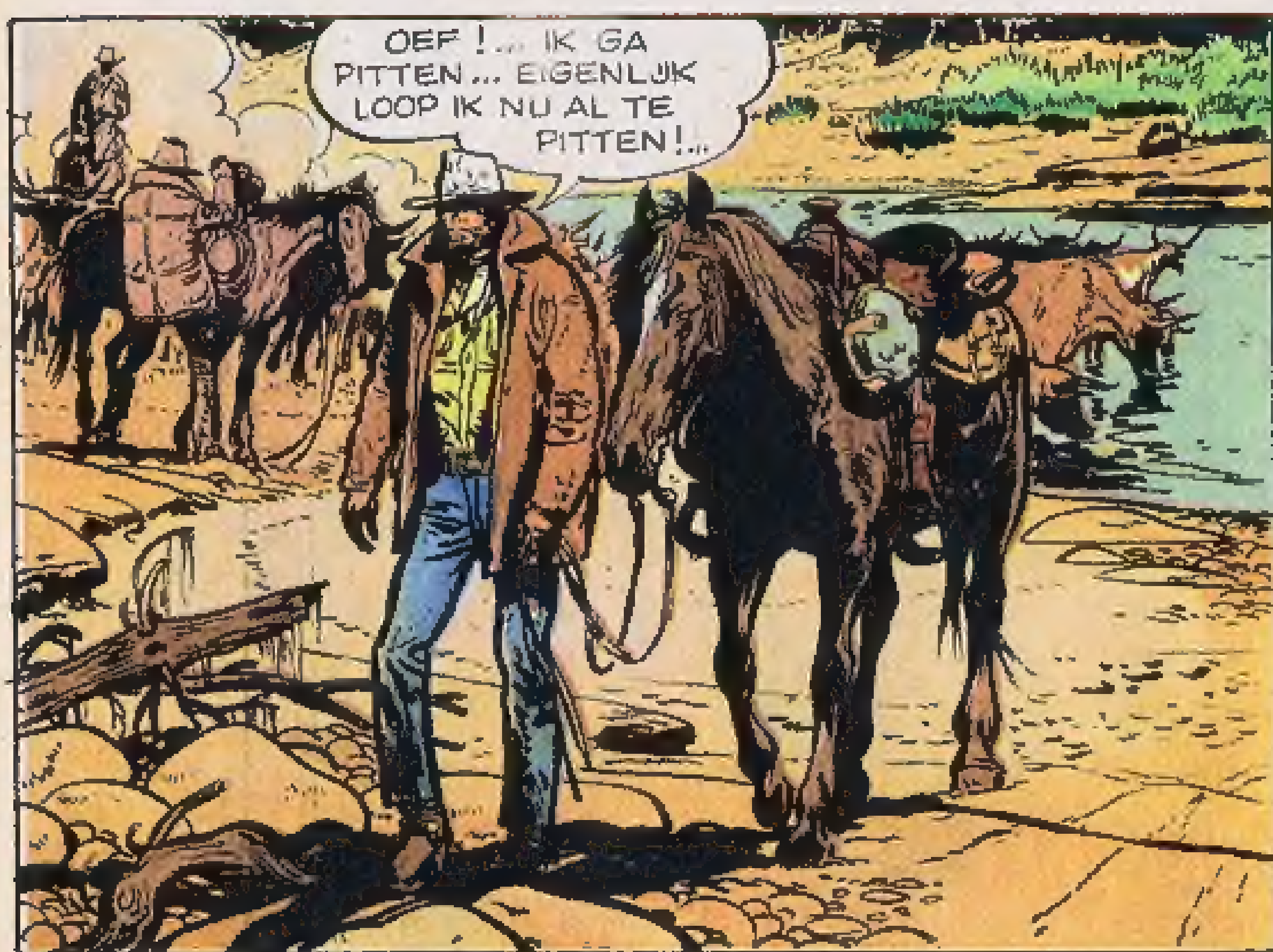
Watch + Bom

Een stel ongure veedrijvers dwingt Jerry mee te doen. Hij vermoedt dat het veedieven zijn...

JERRY SPRING

CANYON-GIRL

JIJE - PHILIP

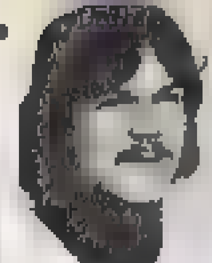

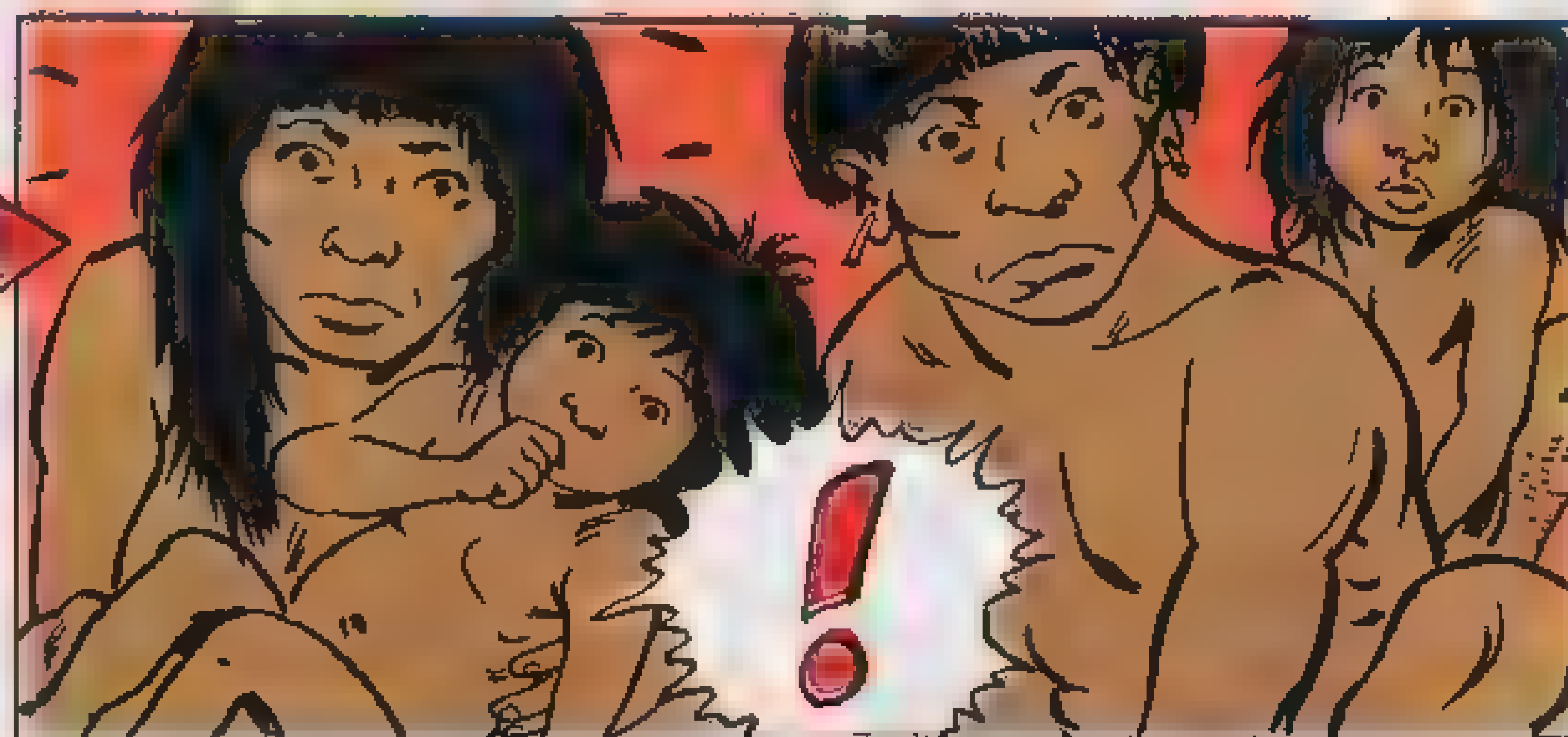

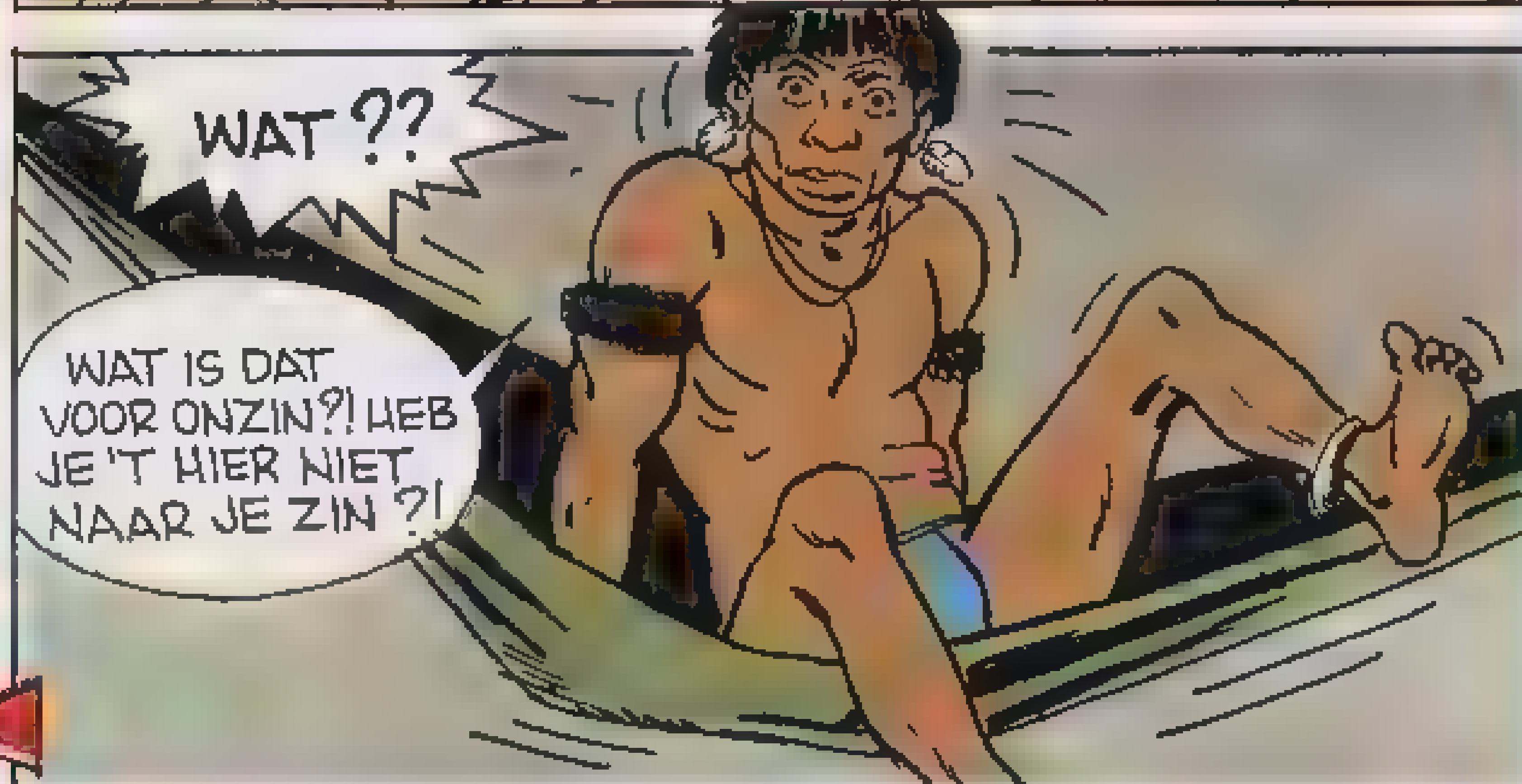
wordt vervolgd

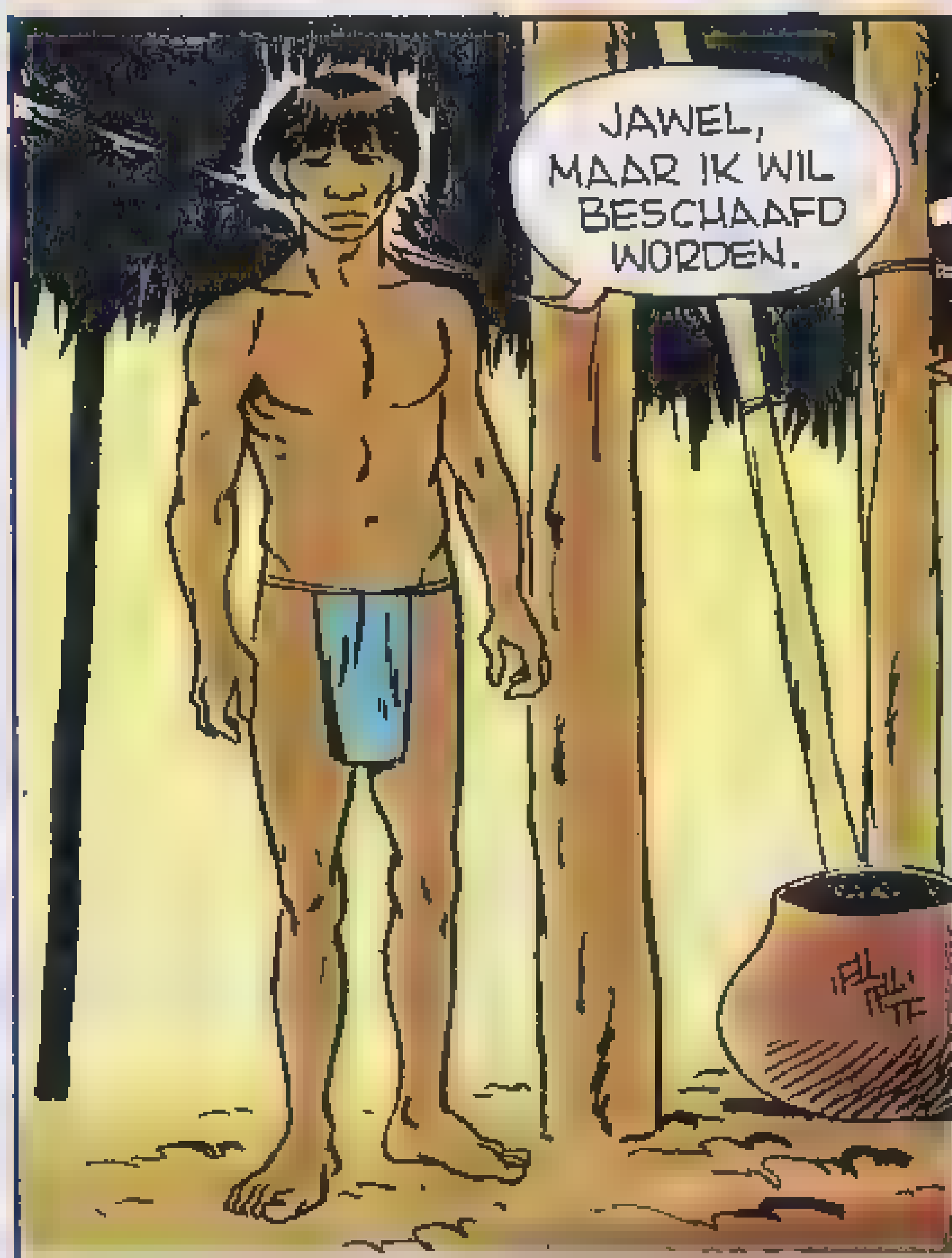
robbedoes VRIJ VEL VOOR

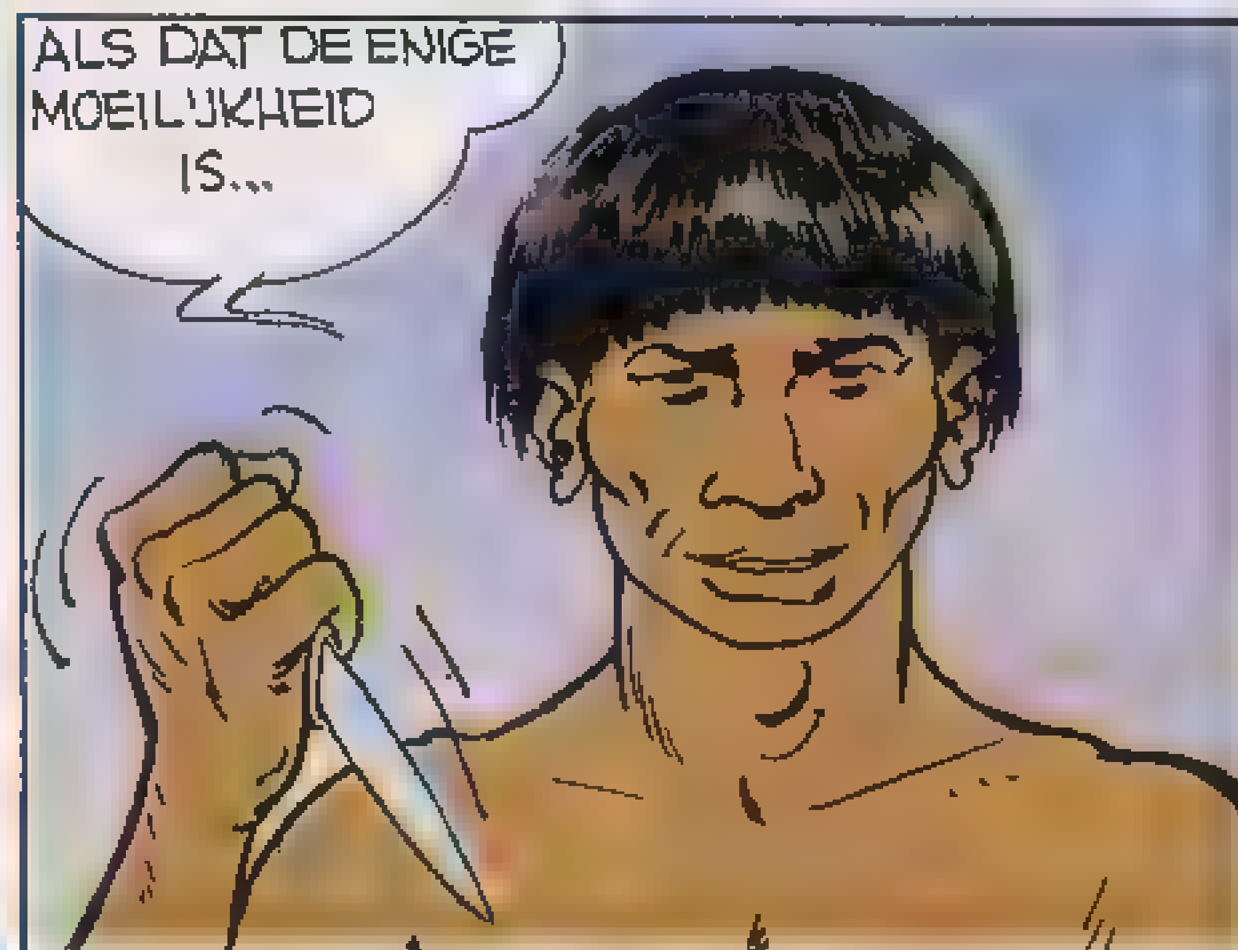

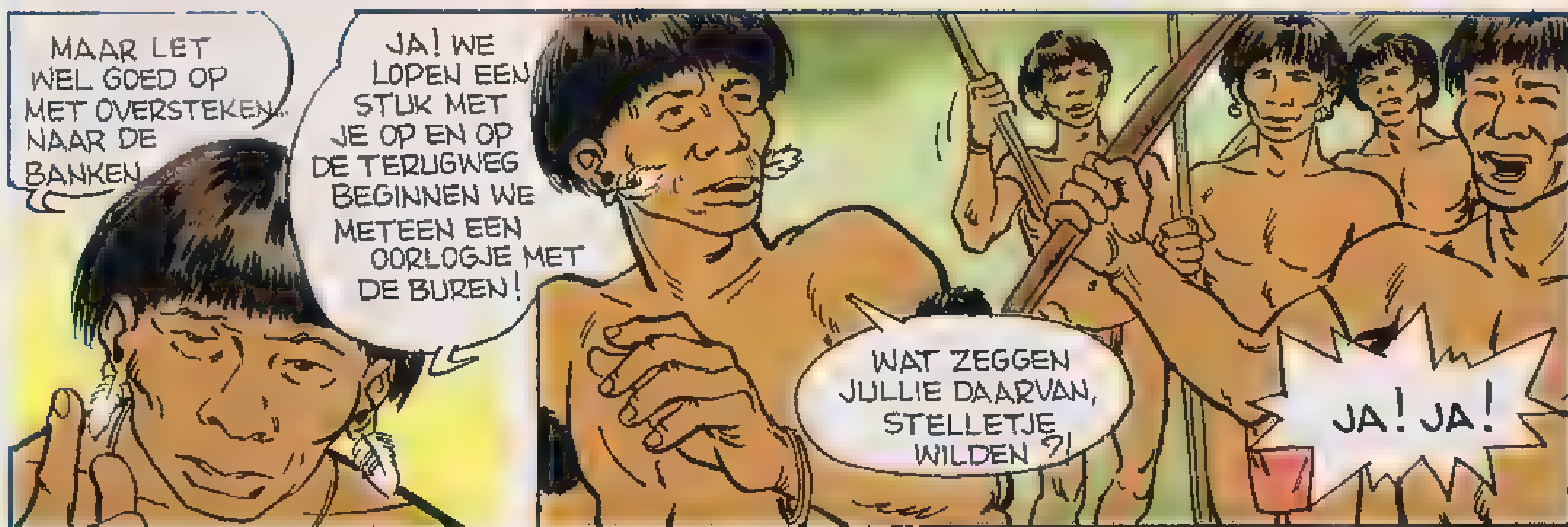

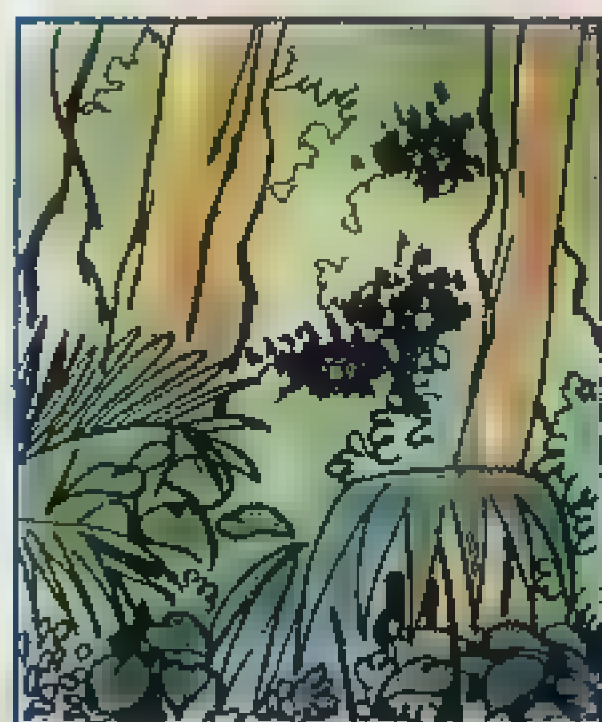

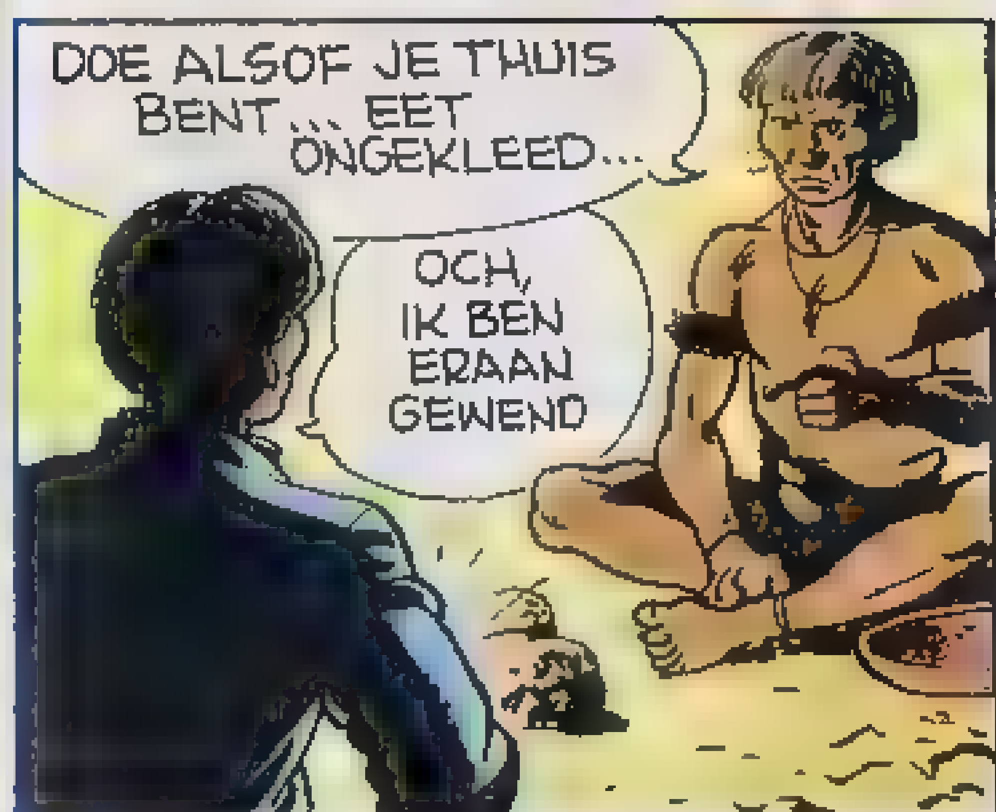

MAAR LET WEL GOED OP MET OVERSTEKEN... NAAR DE BANKEN
JA! WE LOPEN EEN STUK MET JE OP EN OP DE TERUGWEG BEGINNEN WE METEEN EEN OORLOGJE MET DE BUREN!
WAT ZEGGEN JULLIE DAARVAN, STELLETJE WILDEN ?!
JA! JA!

LANGZAAM VERSTRIJKT DE TIJD IN HET REGENWOUD...

EN ZEKERE DAG...
DAG VADER. IK BEN WEER TERUG!...

OH! ZOON TOCH! IK HERKENDE JE IN DIE VERMOMMING HELEMAAL NIET! ZIT EN EET MET ONS MEE!

DOE ALSOF JE THUIS BENT... EET ONGEKLEED...
OCH, IK BEN ERAAN GEWEND

NOU JA... HOE WAS HET BIJ DE BLANKEN ?

BAH! NIET OM UIT TE HOUDEN! ZE WERKEN ALS GEKKEN! NOOIT EEN PAUZE... NOOIT EEN LOLLETJE!...

VAN ALLES MAG ER NIET... HUN STAMREGELS HELPEN HUN HELE GEMEENSCHAP NOG EENS OM ZEEP. IK KREEG ER GENOEG VAN EN GING TERUG...
IK HEB WAT MOEITE GEHAD OM EEN AANDENKEN MEE TE KRIJGEN, ZEG! ZE KUNNEN ECHT NIET TEGEN EEN LOLLETJE!...

OH! EN WAT IS DAT DAN WEL ?!
M'N PLOEGBAAS!
2

ROBBEDOES INTERVIEWT

Een door merg en been dringend gesnerp wijst je al ver van te voren de weg naar de terreinen waarop het bedrijf van George Van Landeghem is gevestigd. Het lawaai van de lintzaag overstemt zelfs het toch ook niet onaanzienlijke geronk van een vorkheftruck die naar ons idee gevaarlijk gebukt gaat onder een enorm brok steen. Hier wordt dus natuursteen bewerkt... op een ranch-achtig terrein waar de grazende kudden rondom zijn veranderd in metershoge stapels ruwe steen, vaak beschermd door gigantische lappen plastic.

De stenen van het woonhuis zijn niet met plastic afgedekt. Die zijn gewoon aan de invloed van de elementen blootgesteld. Maar daarvoor zijn 't ook bakstenen, heel wat anders dan natuursteen. Dat overigens binnen in de hal, in de woonkamer, rond de ramen en deuren en ongetwijfeld ook in de rest van het huis in ruime mate is gebruikt. Binnenskamers dus, buiten bereik van weer en wind. Is dat met opzet gedaan ?

« Toch wel, ja... vanwege dat rare klimaat dat we hier nou eenmaal hebben. Natuursteen is gevormd door de natuur en kan dus ook door de natuur zelf weer worden afgebroken. De invloed van het weer... van de wind, de regen en de lucht kan zodanig zijn dat bepaalde soorten steen compleet vergaan. En we zitten hier in België nu eenmaal met een klimaat dat je niet bepaald geschikt kunt noemen voor de verwerking van natuursteen buitenshuis. Er zijn natuurlijk wel soorten te vinden die het hier in dit klimaat best uithouden zoals graniet, bazalt, vele marmersoorten en de meeste hardsteensoorten, maar dan krijg je toch met praktische bezwaren te maken, wil je met die soorten gaan bouwen. »

« De kosten bijvoorbeeld ? »

« Tja, daar komt het eigenlijk wel op neer. Vooral als je geïmporteerde steen gebruikt, zul je een aardig pak geld méér moeten afschuiven dan wanneer je baksteen verwerkt... voor een woonhuis dan. Maar zelfs als je inlandse steen gebruikt, kom je toch een stuk duurder uit omdat je natuursteen hier in België maar beter niet zomaar zonder meer als buitenmateriaal kunt gebruiken. Je moet die steen zodanig verwerken en zodanig bewerken dat het klimaat er zo min mogelijk vat op krijgt en dat je een duurzaam bouwwerk mee neerzet. »

« Hoe doe je dat dan ? »

« Over de uiteindelijk verwerking in het gebouw kan ik je het fijne niet vertellen. Dat is meer een zaak voor de architect en de metselaar. Die moeten er voor zorgen dat de steen zodanig wordt geplaatst dat de oorspronkelijke ligging van die steen in de groeve het meest wordt benaderd. De steen kan dan de grootste druk verdragen.

» Wat de bewerking betreft kunnen wij natuurlijk wel het een en ander doen. Vooral de **dagziende** vlakken, dus dat gedeelte van de steen dat in de muur zichtbaar blijft, moet goed bewerkt worden om de steen zo goed mogelijk tegen weersinvloeden te beschermen. Daarvoor zijn verschillende methoden die er allemaal op neerkomen dat je het klimaat zo min mogelijk aangrijpingspunten biedt .. zo min mogelijk aanvalspunten geeft om de steen aan te tasten.

» Vooral water is de pest voor natuursteen. Je ziet hier op het terrein ook dat de stapels bijna allemaal met plastic zijn afgedekt... dat ze allemaal van de grond staan. Natuursteen neemt water op... en da's niet zo erg zolang dat maar zuiver is en geen rommel bevat die de samenstelling van die steen kan vernielen. Het groefwater dat de steen in zijn oorspronkelijke plaats opneemt kan die steen wel hebben. En als die steen wordt losgehakt raakt-ie dat groefwater wel weer kwijt. Da's dus het probleem niet. Wat het probleem is, dat is dat hier water een forse kans loopt te bevriezen, en weer te ontdooien en weer te bevriezen. Kijk, daar kan zo'n steen niet tegen. Daar gaat-ie letterlijk aan kapot.

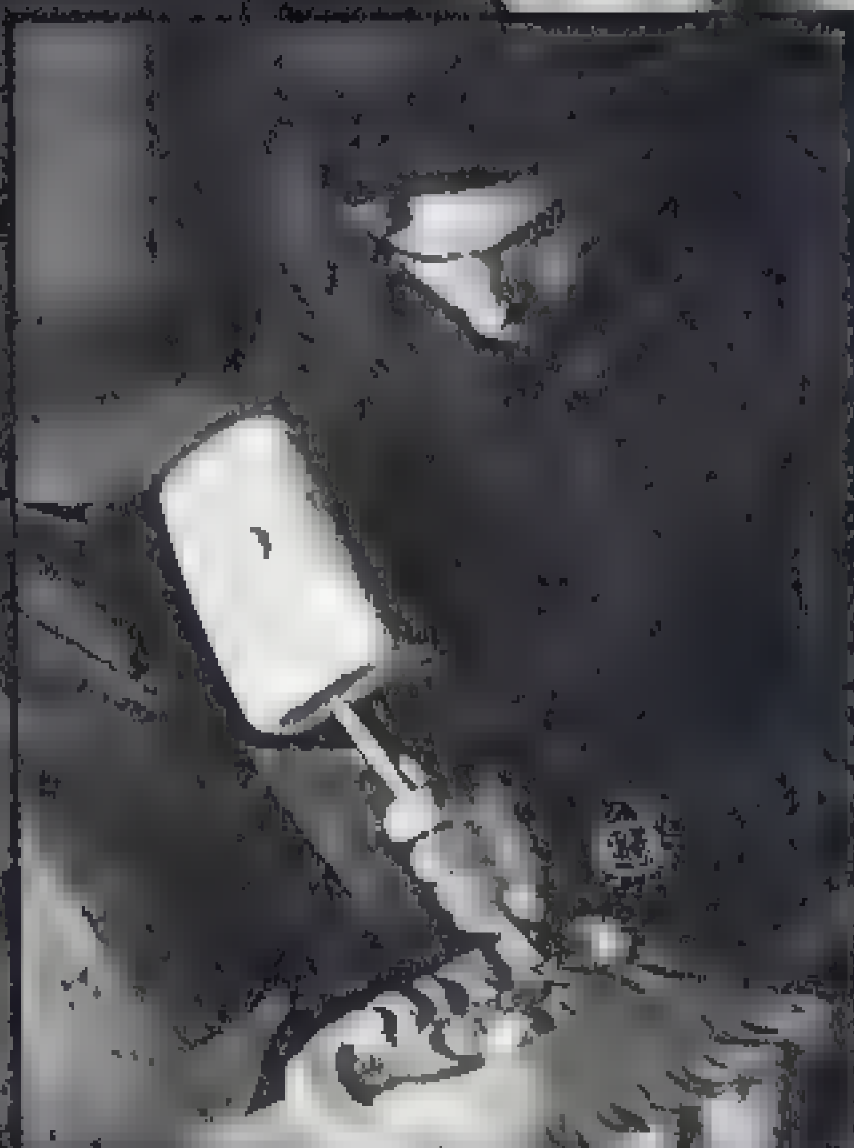
» Een ander probleem is regenwater en mist. Daarin zitten allerlei schadelijke gassen en dampen die voor een steen op den duur even funest zijn als een verkeerd gehanteerde zaag of beitel. Als je de steen bewerkt, dient dat dus niet alleen om 'm te verfraaien, maar vooral om het water sneller af te voeren. Je moet dat regenwater snel en grondig weg leiden want als je dat laat staan, slaan die schadelijke bestanddelen op de steen neer waardoor die niet alleen vuil wordt, maar bovendien een dikke kans loopt aangevreten te worden. Let zelf maar eens op : je zult vrijwel nooit natuursteen op een horizontaal stuk buitenmuur verwerkt zien. Het zit altijd tegen verticale muren en dan ook nog heel vaak geplaatst onder een bepaalde helingshoek. »

« Hoe gaat u die steen nou weervaster maken ? »

« Nou, op de eerste plaats doet die steen dat zelf al. Ik zei je net al dat de steen in de groeve verzadigd is met groefwater. Kap je die steen los dan zal dat groefwater uittrekken en zet daarbij op het oppervlak van de steen stoffen af die de steen een soort beschermlaag geven. Bovendien worden sommige steensoorten harder als het water er uit is getrokken. Dat uittrekkingsproces duurt een hele tijd zodat, zelfs wanneer je in de steen hebt lopen hakken en zagen, die beschermlaag door het uittrekkende water ook op de kunstmatig aangebrachte vlakken opnieuw ontstaat

» Wat we hier aan de steen doen ligt eraan... dat ligt aan de vorm waarin je ze binnenkrijgt

NATUURSTEEN BEWERKER
George Van Landeghem

Wij krijgen voor het grootste deel **gehouwen steen** Dat is een brok steen dat in de groeve uitgepakt is of met springstof losgehaald en daarna van de ruwste delen is ontdaan. Je krijgt dus een al min of meer bewerkt stuk steen in huis. Dit in tegenstelling tot **breuksteen**, gewoon de brokken zoals ze uit de groeve zijn losgehaald »

« Met wat voor soorten steen werkt u hier nu vooral ? »

« Vooral inlandse steen : hardsteen. En daarnaast nog inlandse marmersoorten, de zogenaamde sierkalksteen Verder natuurlijk leien en af en toe wat geïmporteerde steen uit Frankrijk, Duitsland of Italië. Maar toch wel voornamelijk hardsteen. Dat komt daar uit de streken van Luik vandaan. »

« En wat doet u daar nu mee ? »

« Oh ja... die bewerkingen. Nou ja, hangt er vanaf wat er mee moet gebeuren niet ? Wij werken hier het meest voor bouwondernemingen en leveren vooral spul en voor toepassing binnenshuis... tegels, drempels, vensterbanken, schoorsteenbekledingen en noem het rijtje maar op. Af en toe hebben we ook wel speciale opdrachten Wanneer ze eens een villa neerzetten of als er 'ns een restauratiewerk wordt uitgevoerd hoewel ze voor die laatste sector toch al gauw bij een artiest terecht komen

» Wij werken hier vooral op bestekken... op de blauwdrukken van het gebouw. We moeten de spullen meestal in grote hoeveelheden tegelijk afleveren en dan komt 't hoofdzakelijk neer op de maat, die natuurlijk op de millimeter moet kloppen. Je zit nou eenmaal in de sector afwerking en dan is 't erg belangrijk dat het er allemaal keurig netjes uitziet We zagen hier de steen op maat met speciale zaagmachines. Die zijn uitgerust met tandloze schijven, bezet met een keihard mate-

LEES DOOR BLADZIJDE 17 ▶

Geniale Olivier

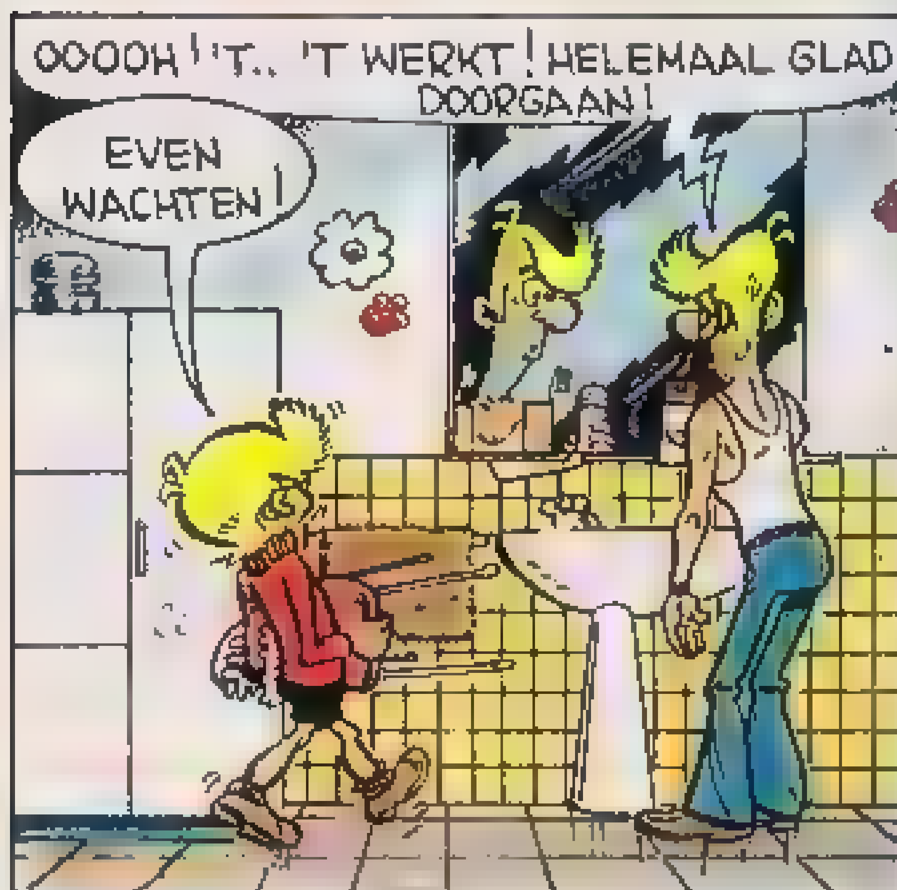
DEVOS

295

ROBBEDOES INTERVIEWT

VERVOLG VAN BLADZIJDE 15

riaal waarmee we de steen praktisch als hout kunnen zagen. De meest voorkomende bewerking daarna is polijsten zodat de steen helemaal glad en glimmend wordt. Vooral met de kalksiersteen geeft dat een erg mooi resultaat. Als dat spul eenmaal goed afgewerkt is, is het bijna niet meer van echt marmer te onderscheiden... geen wonder trouwens, omdat marmer tenslotte ook tot de kalksteensoorten behoort. »

« **Met echt marmer werkt u weinig ?** »

« Weinig, ja. Omdat er hier bijna geen afzet voor is. Voor binnenwerk kun je het kennelijk volgens de mensen net zo goed met sierkalksteen doen dat dus bijna niet van echt marmer is te onderscheiden en bovendien voor de beurs een tikje sympathieker is een behoorlijk tikje dan. Nee, met geïmporteerde marmersoorten werken we weinig. Wat we al met marmer of marmersoorten doen, doen we met inlandse soorten.

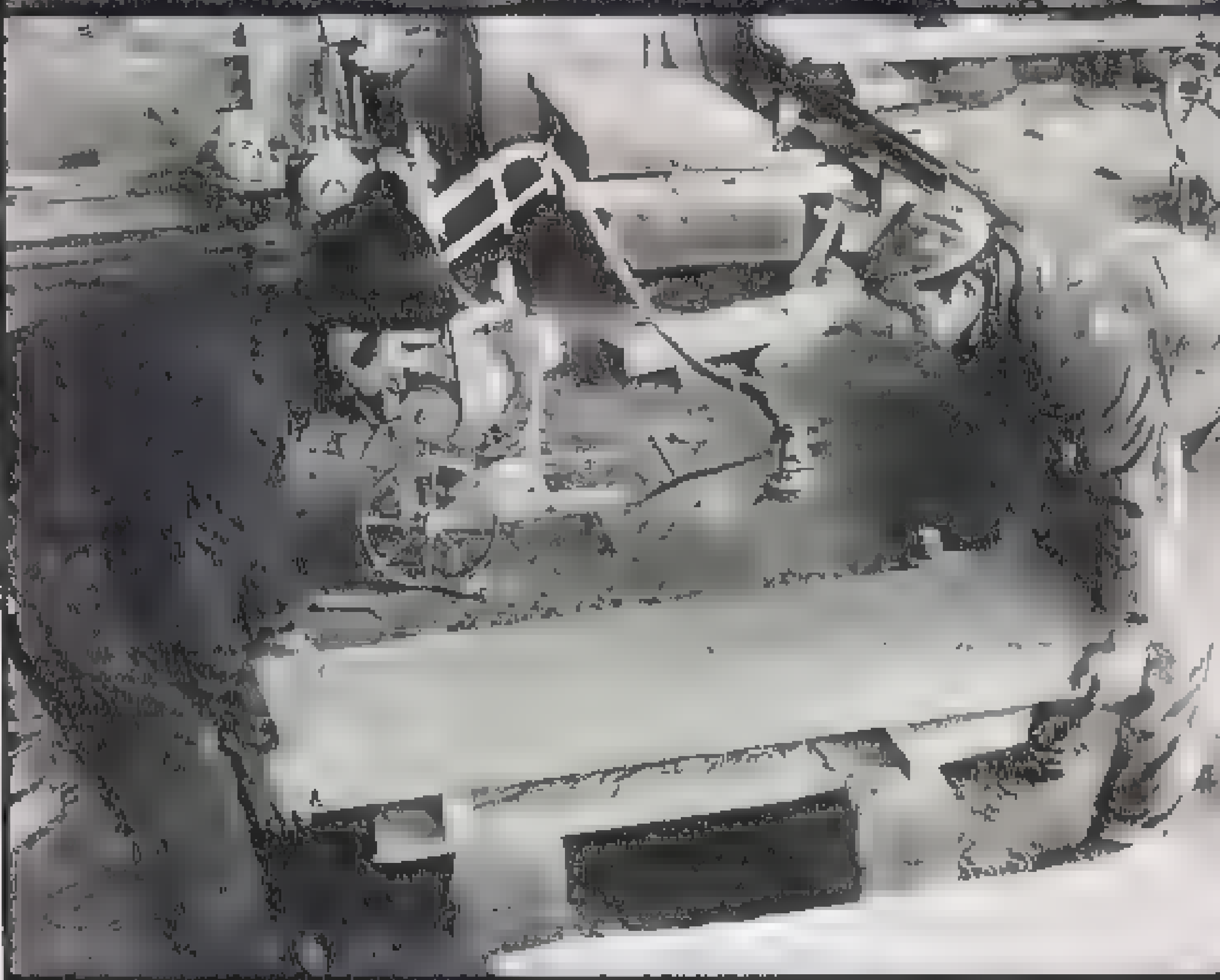
« **We waren bij het polijsten gebleven. Dat gebeurt waarschijnlijk met de machine ?** »

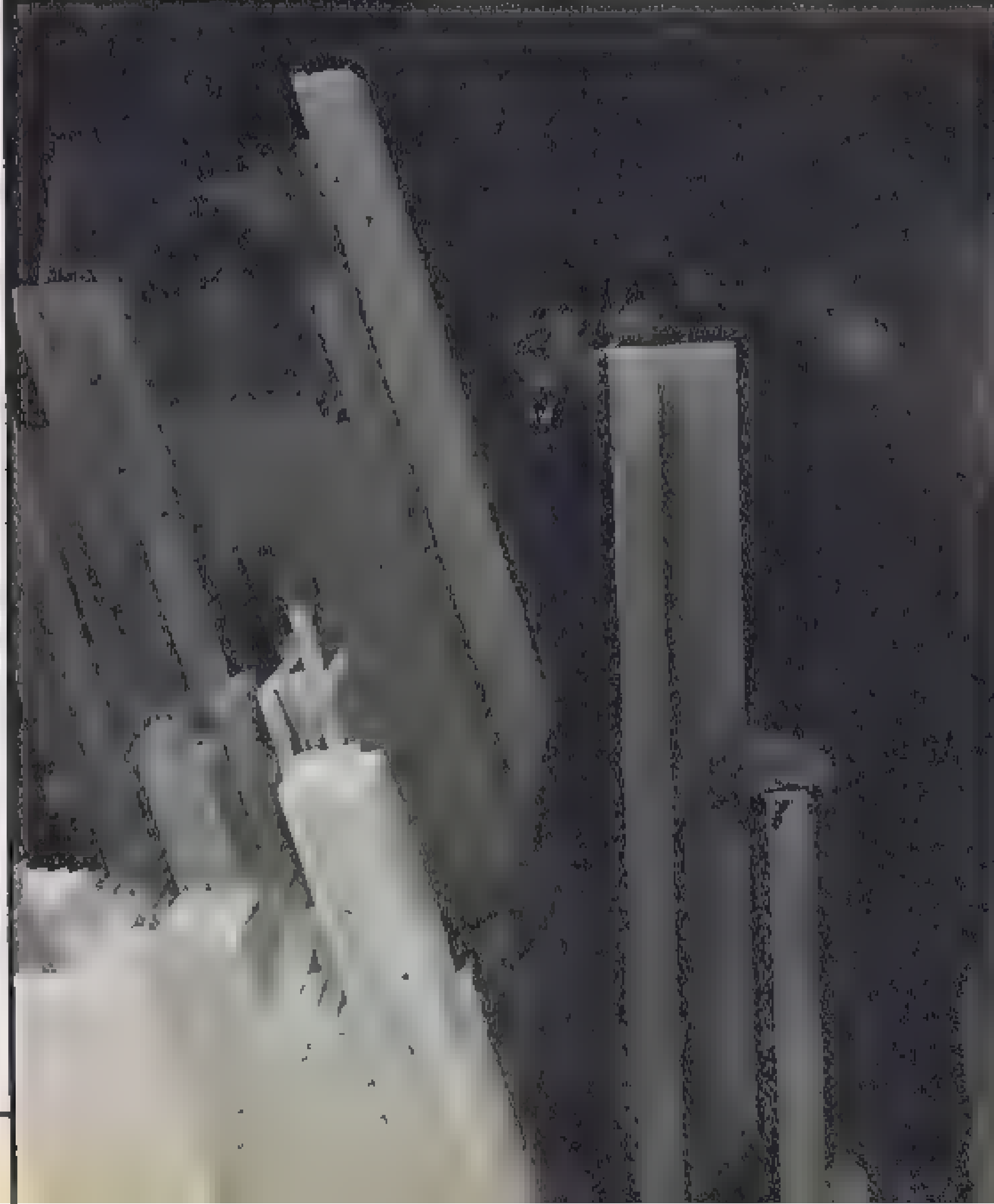
« Met de machine, ja... alsjeblieft, zeg... ik zie ons die hoeveelheden al met de hand doen... zou trouwens niet eens kunnen. Die machine is te vergelijken met een soort schuurschijf zoals je die ook wel op die boormachines voor doe-het-zelvers ziet. Alleen is deze een stukje groter en uitgerust met een amaril-steen, die dat oppervlak van de platliggende steen met een paar duizend toeren per minuut begint te schuren. Het ligt er maar aan hoe lang je doorgaat wat voor resultaat je krijgt. Je kunt op dezelfde machine op precies dezelfde manier **geschuurde** steen afleveren. Die is dus nog niet helemaal glasachtig glad zoals de **gepolijste** steen. Dat is gewoon een kwestie van verschil in tijd. Als de steen glad geschuurd is en je gaat door, dan krijg je, bij hardsteen en marmer tenminste, daarna de glimmende gepolijste steen.

« **Bewerkingen met beitel en hamer zijn dus verleden tijd ?** »

« Nou nee, nog niet helemaal. Op school leer je er natuurlijk wel mee werken en je hebt ze hier nog geregeld nodig om bepaalde zaag- of breekpunten op de steen te geven. Maar bewerkingen zoals **frijnen** of **boucharderen** zul je hier zelden aantreffen. Dat zijn namelijk met de hand aangebrachte effecten. Frijnen doe je met de zogenaamde frijnbeitel en de hamer. Je brengt allemaal evenwijdige lijnen in de steen aan volgens een bepaald patroon. Boucharderen is bekloppen van de steen met een bouchardhamer, een zware metalen

hamer met slavlakken vol metalen puntjes. Als je de steen daarmee beklopt krijg je op den duur allemaal hele fijne putjes waardoor de steen een mooi korrelig effect krijgt. Maar nogmaals: dit soort bewerkingen komt nauwelijks voor. »

« **En breuk, komt dat veel voor ?** »

« Valt wel mee vind ik zelf. Vooral als je de toch wel aanzienlijke hoeveelheden rekent die we er hier doordraaien. Natuurlijk breekt er hier ook wel wat. Dat is nu eenmaal niet te vermijden met materiaal waar allerlei vreemde stoffen in de structuur opgesloten kunnen zitten. In hardsteen bijvoorbeeld kom je wel eens hele lagen binnen in de steen tegen die om een of andere reden niet versteend zijn. Tref je zo'n brok dan valt dat gegarandeerd uit elkaar. Bij marmer stoot je ook wel eens op keiharde kwartskogels, gewoon een soort keiharde bal in de steen. Als je het ongeluk hebt daar met je zaag tegenaan te komen dan heb je wel gegarandeerd een nieuw zaagblad nodig.

» En breken langs de steenader is ook een vrij reële mogelijkheid. Die steenaders zijn namelijk harder dan het omringende materiaal. Als er nu in dat omringende materiaal een zwakke plek zit die door het bewerken van de steen de geest geeft, heb je kans dat de steen op de machine of onder je handen in brokken valt of in tweeën splijt. »

« **Knap link bij zulke grote brokken ?** »

« Valt wel mee, hoor. Op de machine is zo'n steen aan alle kanten gestut en als je er met de beitel bij zit, is 't een zaak om je tenen op tijd weg te trekken. Daar ben je wel op verdacht.

« **Zijn gebreken aan de buitenzijde te zien ?** »

« Heel moeilijk. Door bepaalde proeven kun je de samenstelling van zo'n steen wel bepalen en door een monster te ontleden en in stukken te zagen, kun je wel een idee krijgen van de kwaliteit van een bepaalde steen uit een bepaalde groeve, maar 100 % zeker ben je natuurlijk nooit. Daarvoor werk je met een natuurprodukt.

» Bij delen kun je, als je die vrij ophangt, door er een tik tegenaan te geven aan de klank horen of ze helemaal "zuiver" zijn. En als je met de beitel aan het werk bent, schijn je aan de klank van de beitel te kunnen horen dat er een bepaalde imperfectie op "komst" is. Maar dit laatste heb ik van horen zeggen. Ik geloof niet dat ik dat zelf zou kunnen waarmaken. Dat lijkt me trouwens wel typisch iets voor een ouwe rot in het vak die praktisch z'n hele leven met hamer en beitel steen heeft bewerkt. Dat zie ik mezelf niet doen. Voor mij zal 't de machinale bewerking wel blijven. »

Dan wordt-ie daar een kei in.

Tekst : **Joop Feijtes.**
Foto's : **Max Schneider.**

Wie speelt mee met vingertaal?

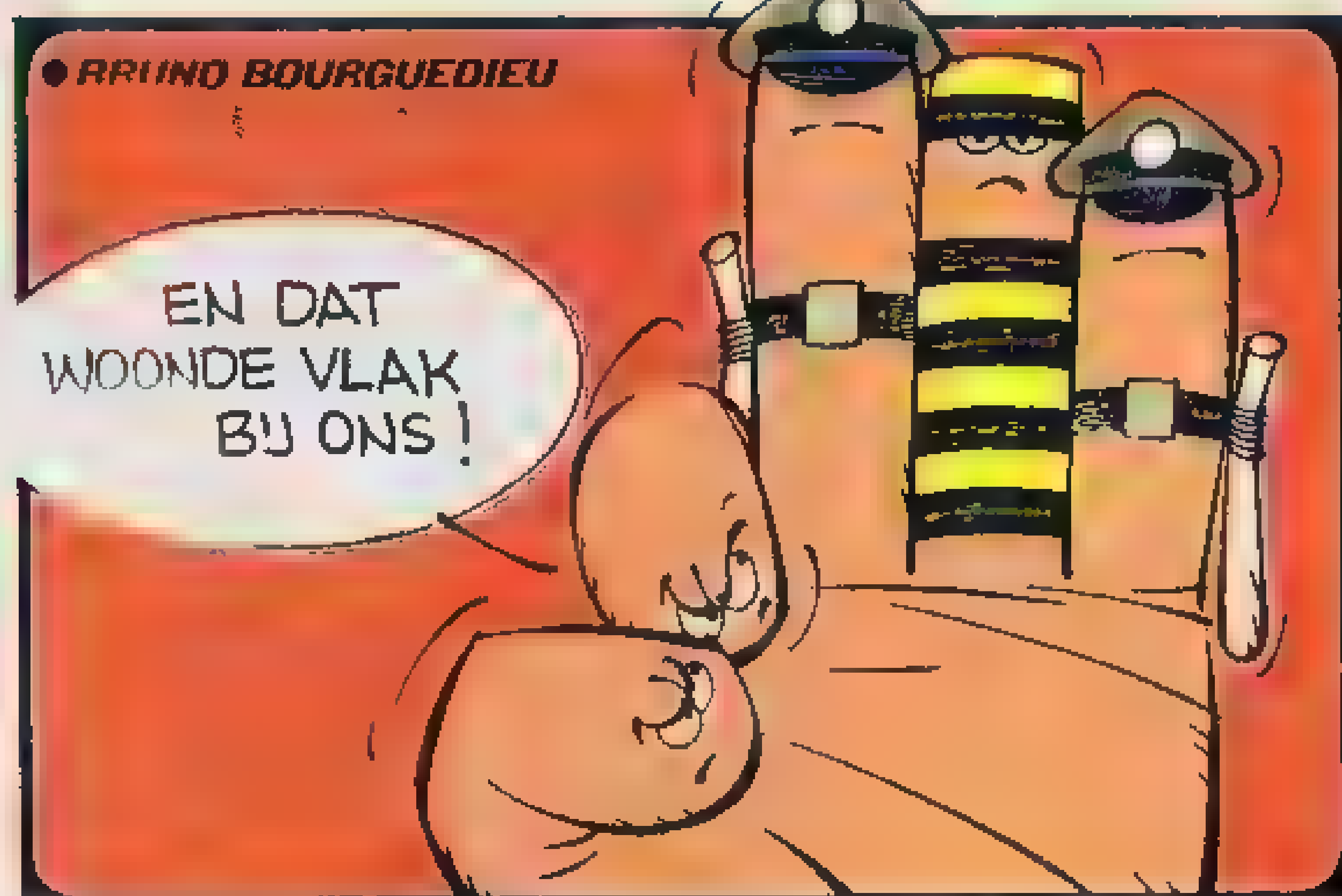
Vingertaal is een goed idee van Roba geweest. « Misschien een té goed idee », zucht Roba. « Ik heb me lelijk in m'n vinger gesneden. Ik geloof dat zowat alle lezers de hand aan de ploeg hebben geslagen. In ieder geval heb ik nu meer dan de handen vol! »

Gelukkig is Roque hem een handje komen helpen. Hij heeft de zware taak ter hand genomen de beste vingertaalgrappen over te tekenen (en je kunt zelf wel merken dat hij er de hand niet mee heeft gelicht).

We hebben nu al een hele voorraad uitstekende ideeën van lezers ontvangen. Dat wil zeggen: als je vingertaalgrapje niet bijzonder goed is, maak je geen kans het gepubliceerd te krijgen.

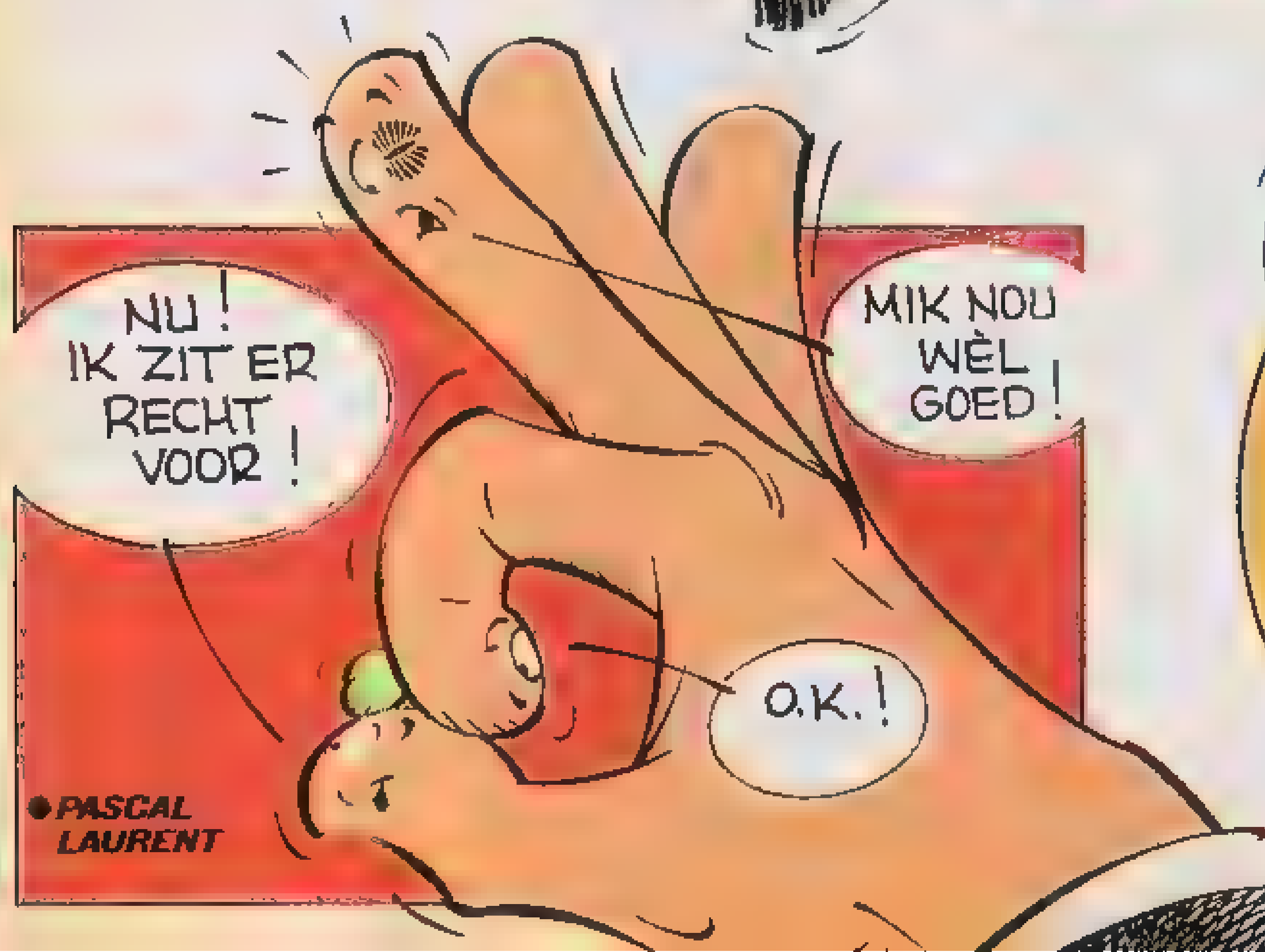
● PASCAL BERARD

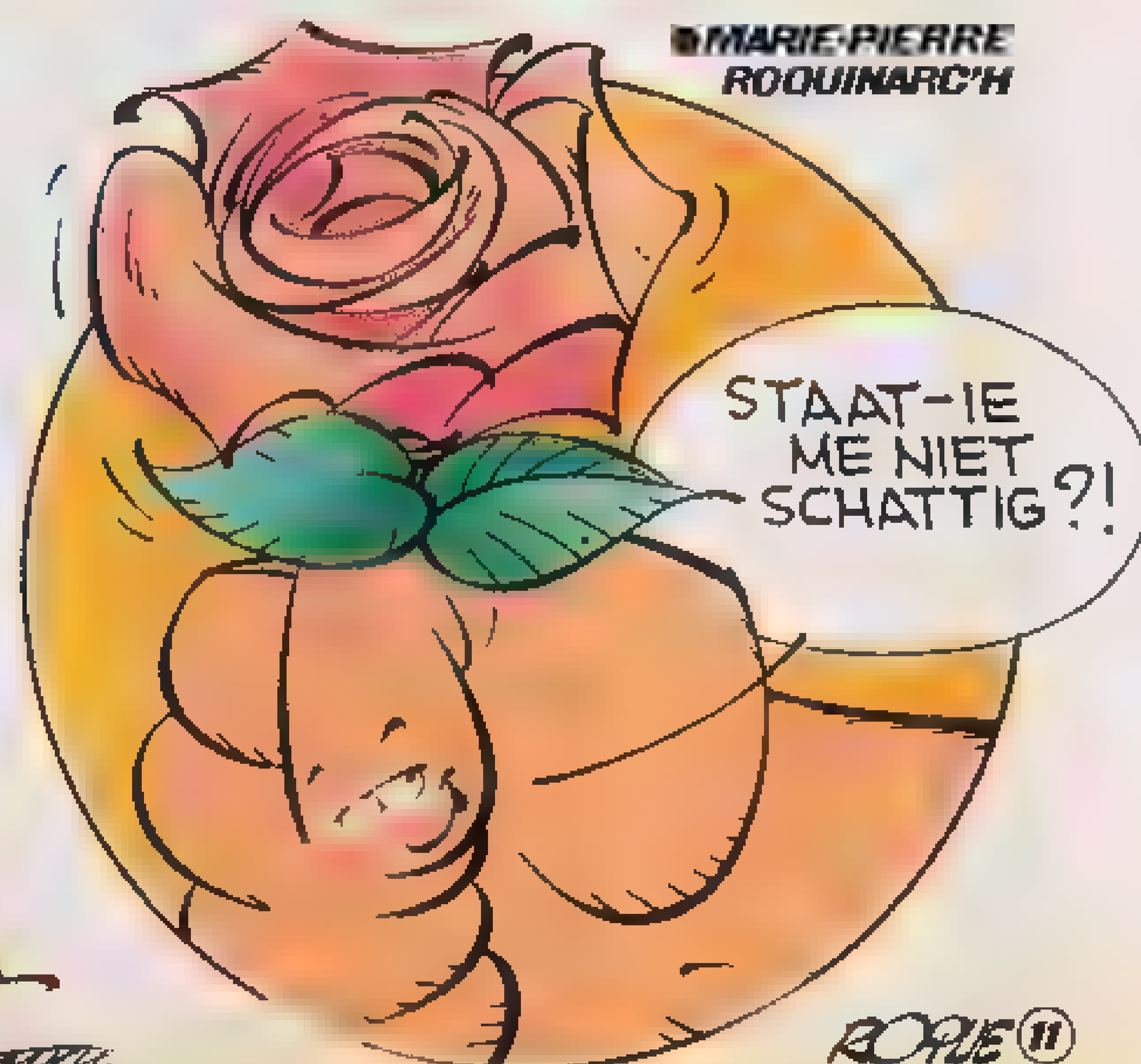
● BRUNO BOURGUEDIEU

● MARIE-CHRISTINE VERBIST

● PASCAL LAURENT

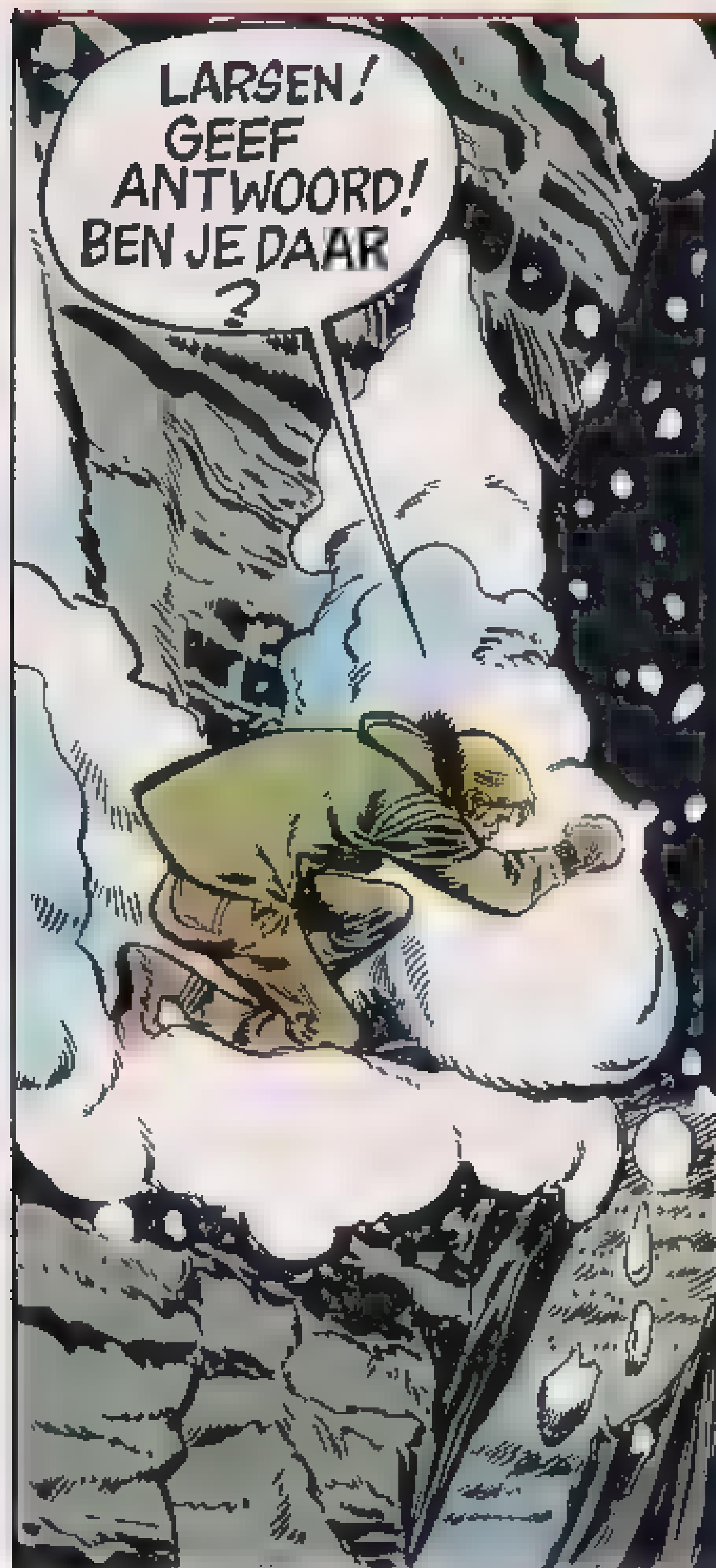

● MARIE-PIERRE ROQUINARC'H

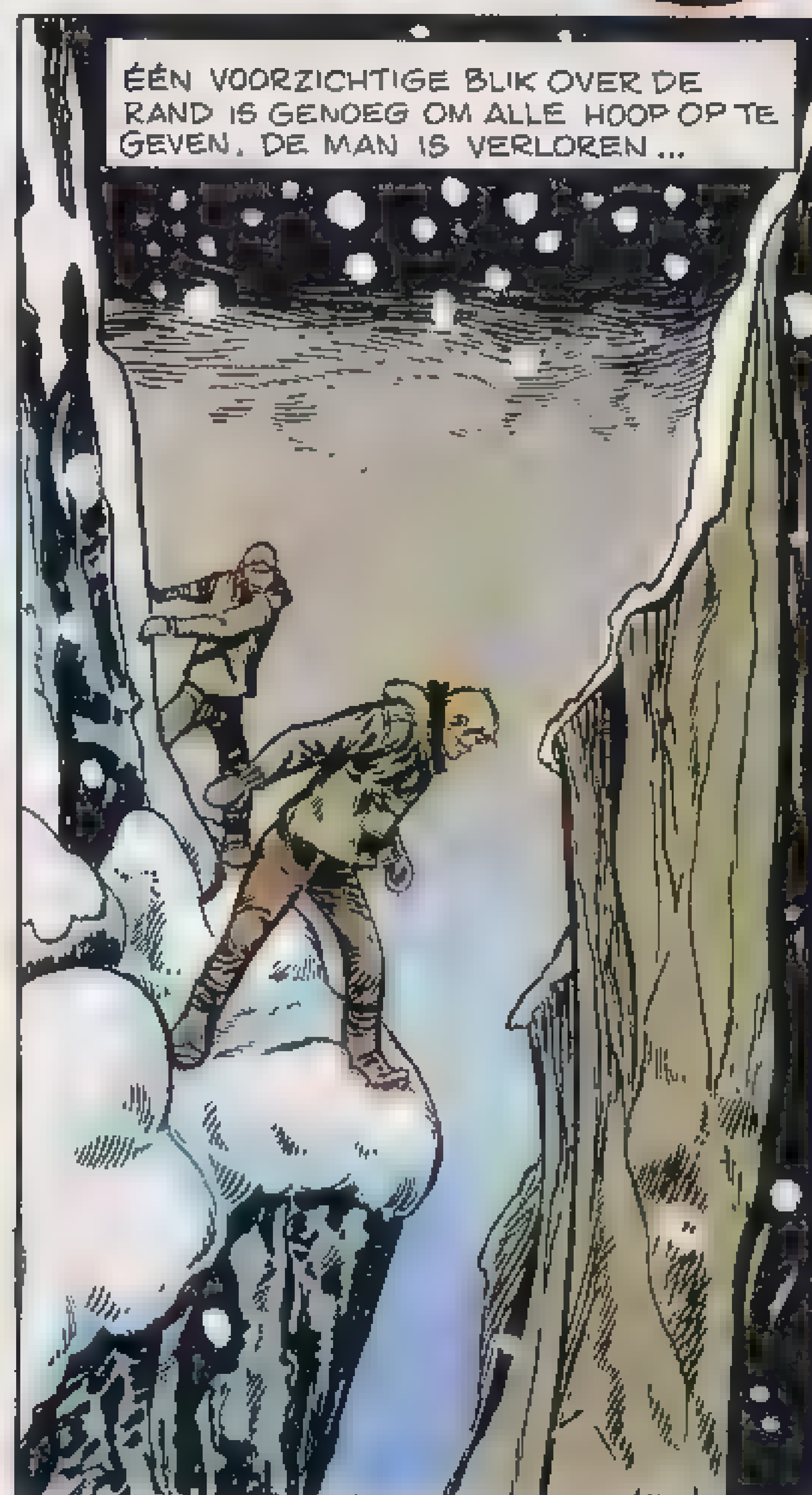
In het hooggebergte worden onze vrienden achtervolgd, beschoten, en door een lawine meegesleurd

BLAUWE SPERWER

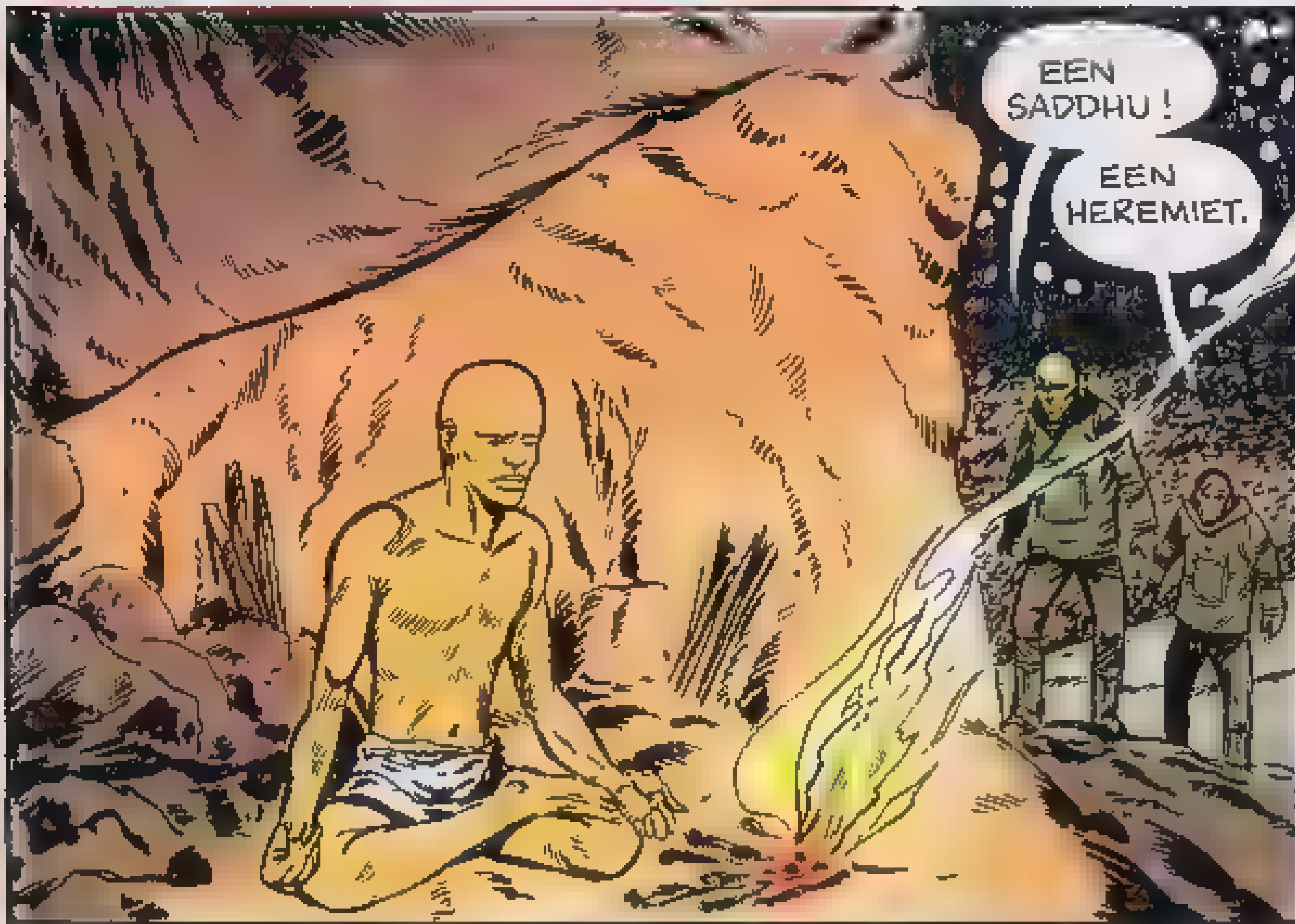

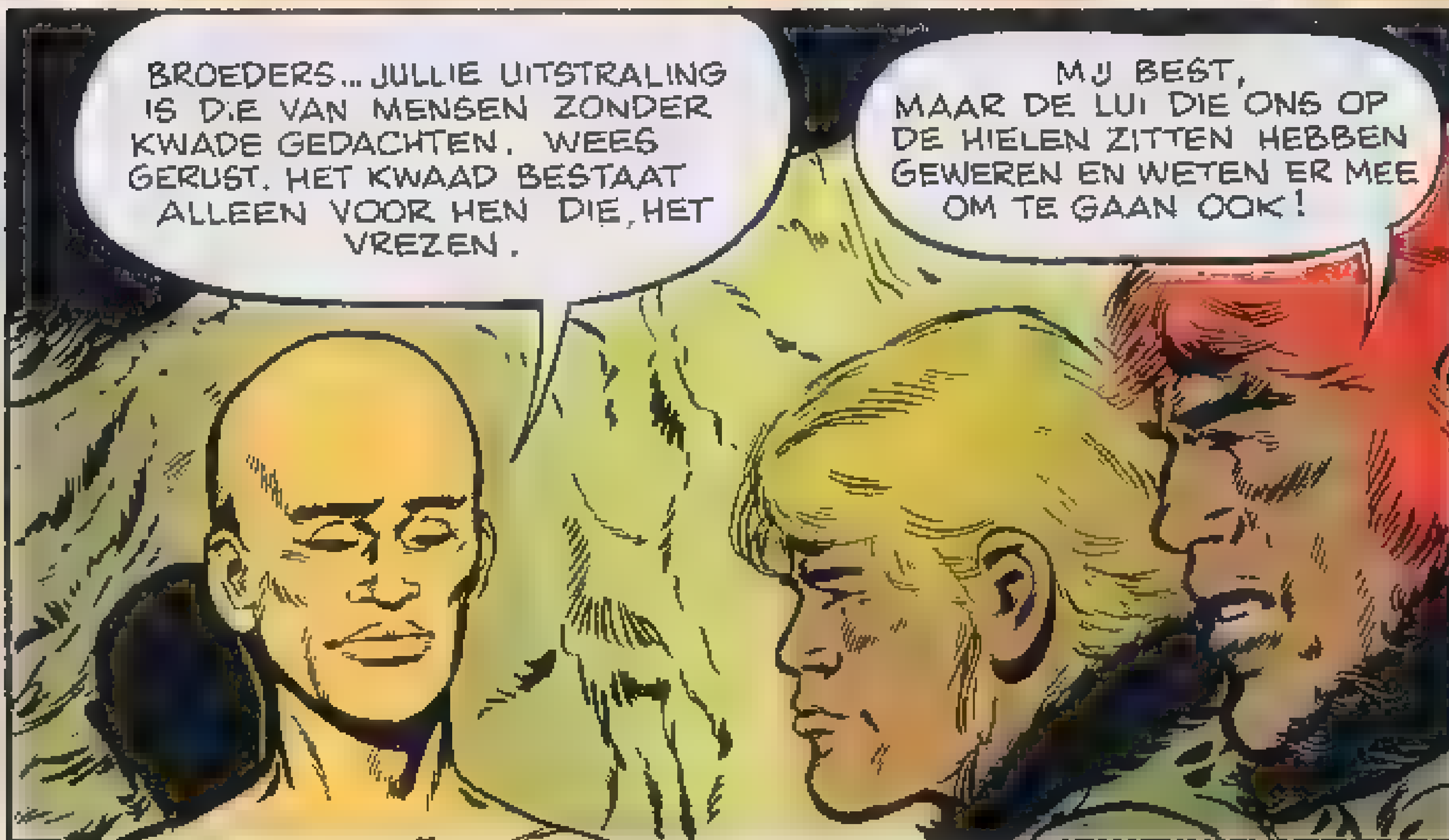
vervolg

BLAUWE SPERWER

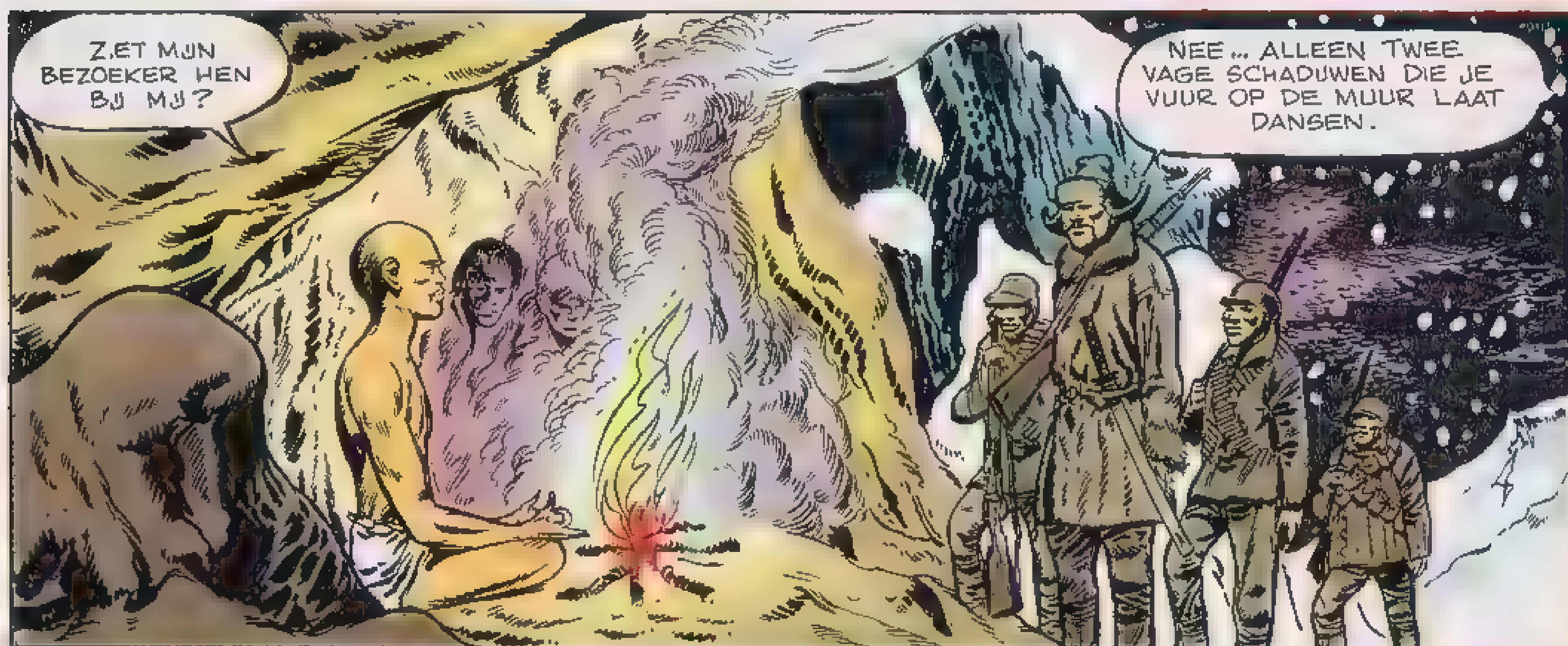

DE STILLE STRIJD

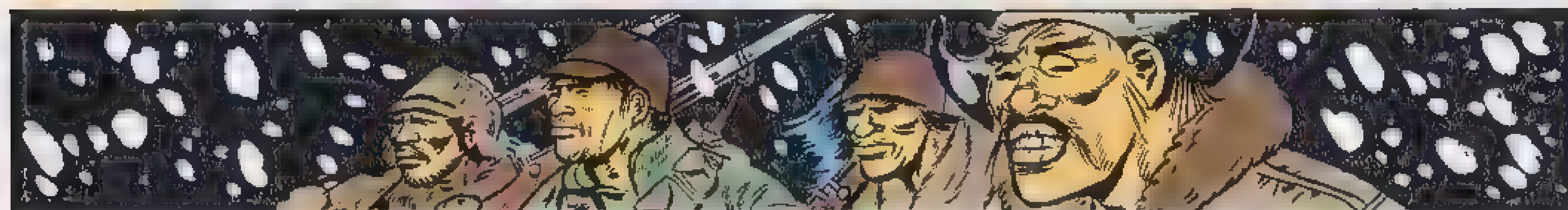
SIRIUS

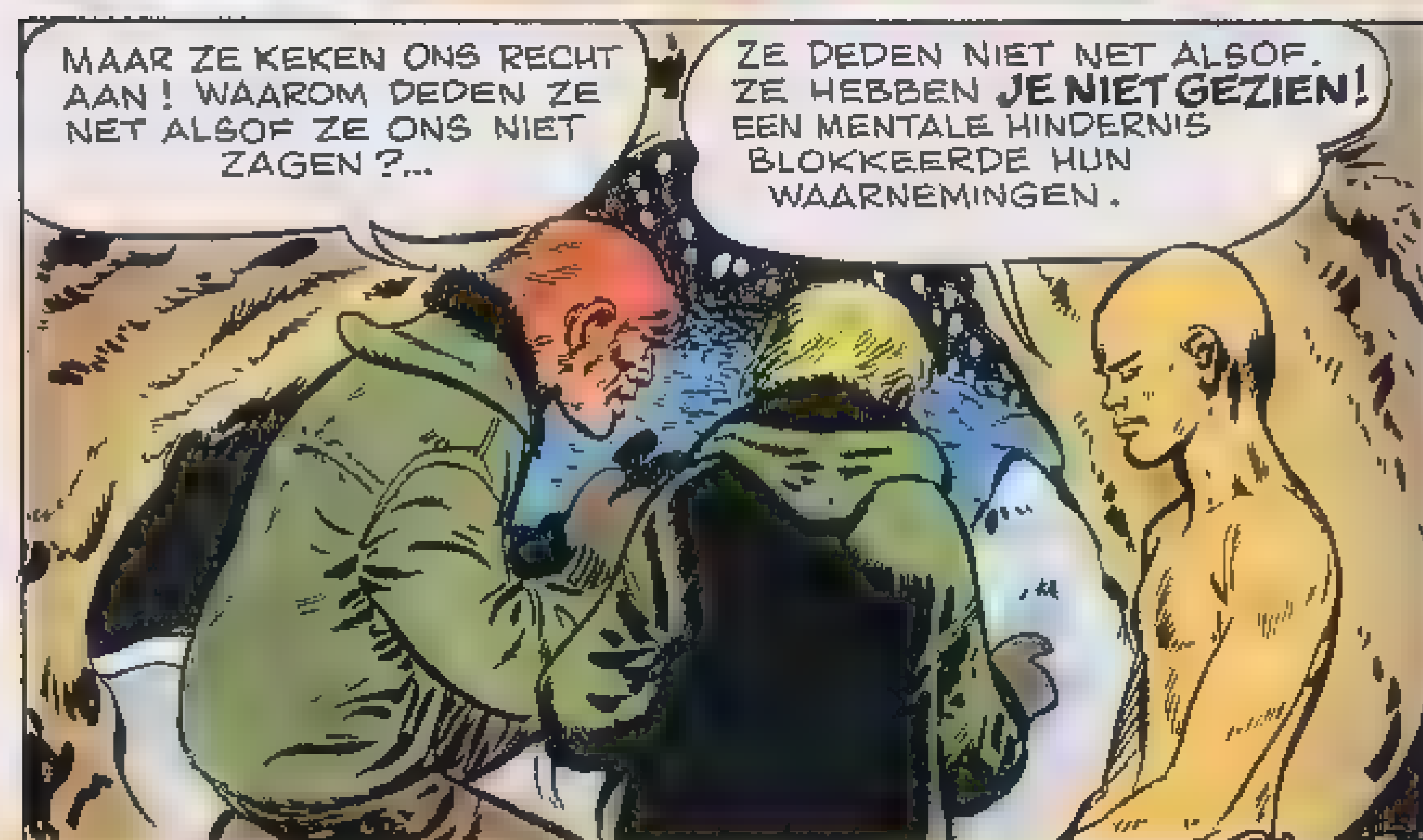

vervolg

BLAUWE SPERWER

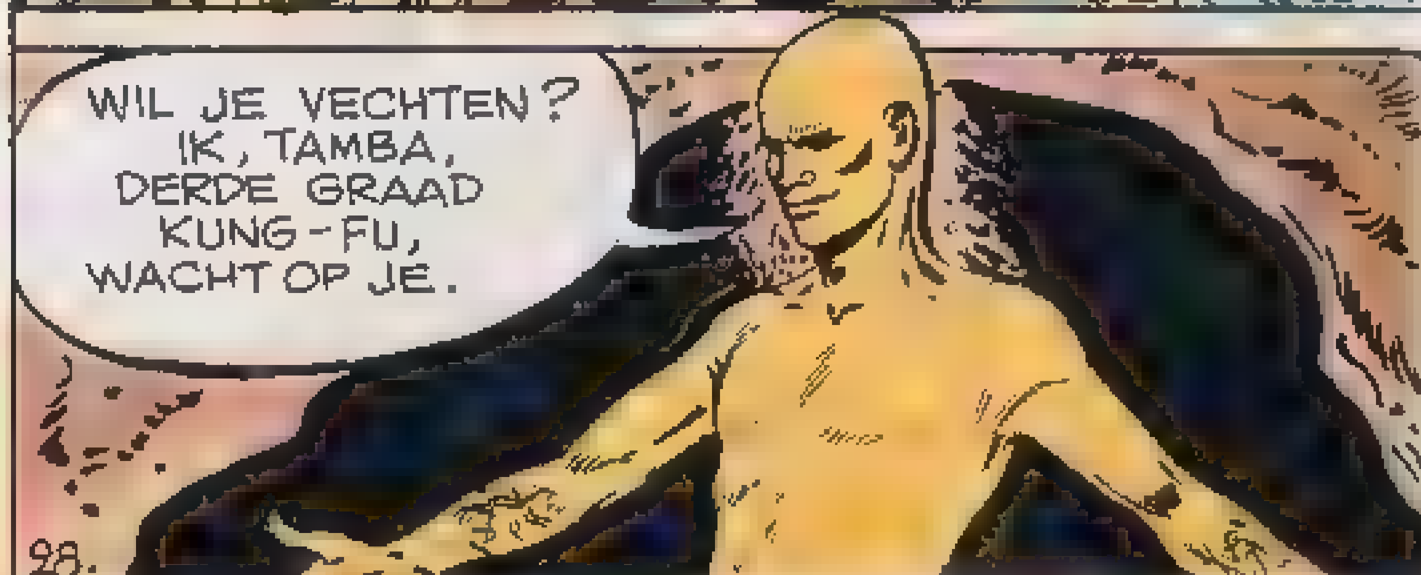

wordt vervolgd

PRETTIGE VAKANTIE ALLEMAAL !

Terwijl redactie en tekenaars druk in de weer zijn en koortsachtig lopen te sleutelen aan het almaar dichterbij sluipende nummer 2000, is het natuurlijk van belang de "gewone" wekelijkse nummers niet te verwaarlozen. De mensen die je eigenste blad iedere week weer in elkaar draaien, zijn dat ook beslist niet van plan en het bewijs is deze week, in dit nummer volop aanwezig !

Meneer Dupuis is er weer eens op meesterlijke wijze in geslaagd acht pagina's in het hart van het blad (dus uitneembaar !) te vullen met vakantie-stuff ! Gezond vermaak in de vorm van een aantal uiterst populaire redactionele teksten op het gebied van knutselen, humor, spanning en wetenswaardigheid. Teksten die natuurlijk niks afdoen aan de hoeveelheid trips die je gewend bent in Robbedoes aan te treffen. Om je vakantiedagen te helpen vullen hebben we voor jou deze week :

— Mister Kit die een niet al te makkelijk karweitje onder handen neemt : een motor, en wel de BMW R-75/5. Natuurlijk blijft het niet bij dat model. Andere zullen volgen, afgewisseld met knutselwerkjes met een wat speciaal karakter die je de mogelijkheid bieden verschillende helden uit je blad eens in een heel andere rol te zien dan je van ze gewend bent. (Volgende week zal MISTER KIT je bijvoorbeeld vertellen hoe je van de GROTE SMURF een prachtige sleutelophanger maakt !)

— Jean-Luc komt deze week met een luchtvaartrubriek in een wat ander sfeertje. Hij neemt je bij de hand gedurende een duik in de historie van de luchtvaart en zal je daarbij op een erg grappige wijze allerlei luchtvaartspecialiteiten voorschotelen.

— De mening van Billie is in dit nummer weer present. De rubriek scoort nog steeds erg hoog en we zijn ervan overtuigd dat we je een groot plezier bewijzen door 'm weer geregeld te laten verschijnen. Michel de Bom breekt zich nog steeds het hoofd over de grote vraagtekens die in alle delen van de wereld opdoemen. Billie laat zijn mening voor hem af en toe een weekje varen.

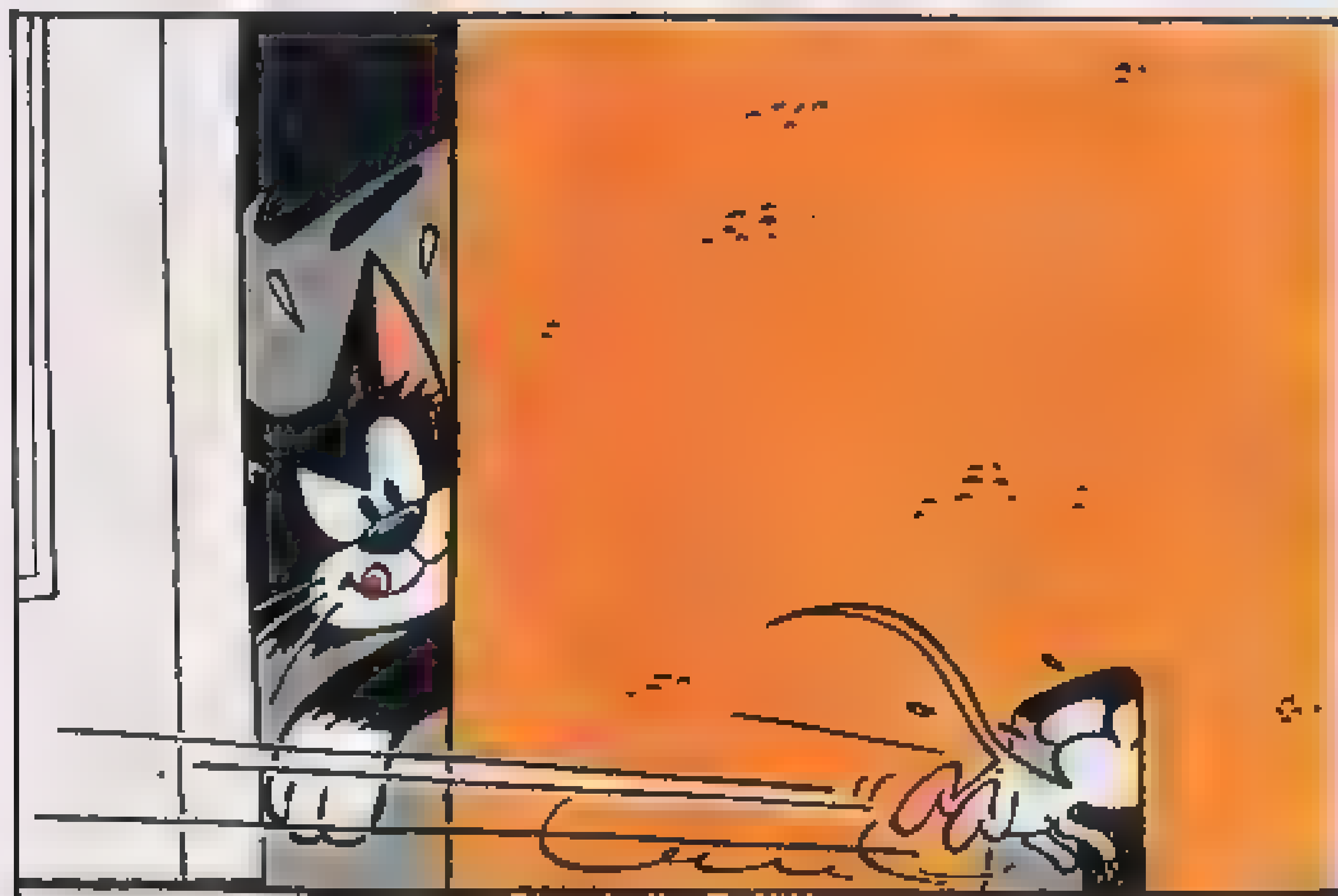
— Robin gaat ook weer op pad. Iedere week laat hij je delen in zijn avonturen en geeft hij je de gelegenheid je inzicht en je verstand te meten met dat van gewiekste schurken. Laat je door dat geboefte niet in de luren leggen en help Robin mee de verschillende misdaden op te lossen !

— Tenslotte bieden we je nog de spelletjes, de pagina's met Vingertaal van Roque en het spelletje "Vul snel die praatbel" dat je iedere week op deze pagina kunt vinden.

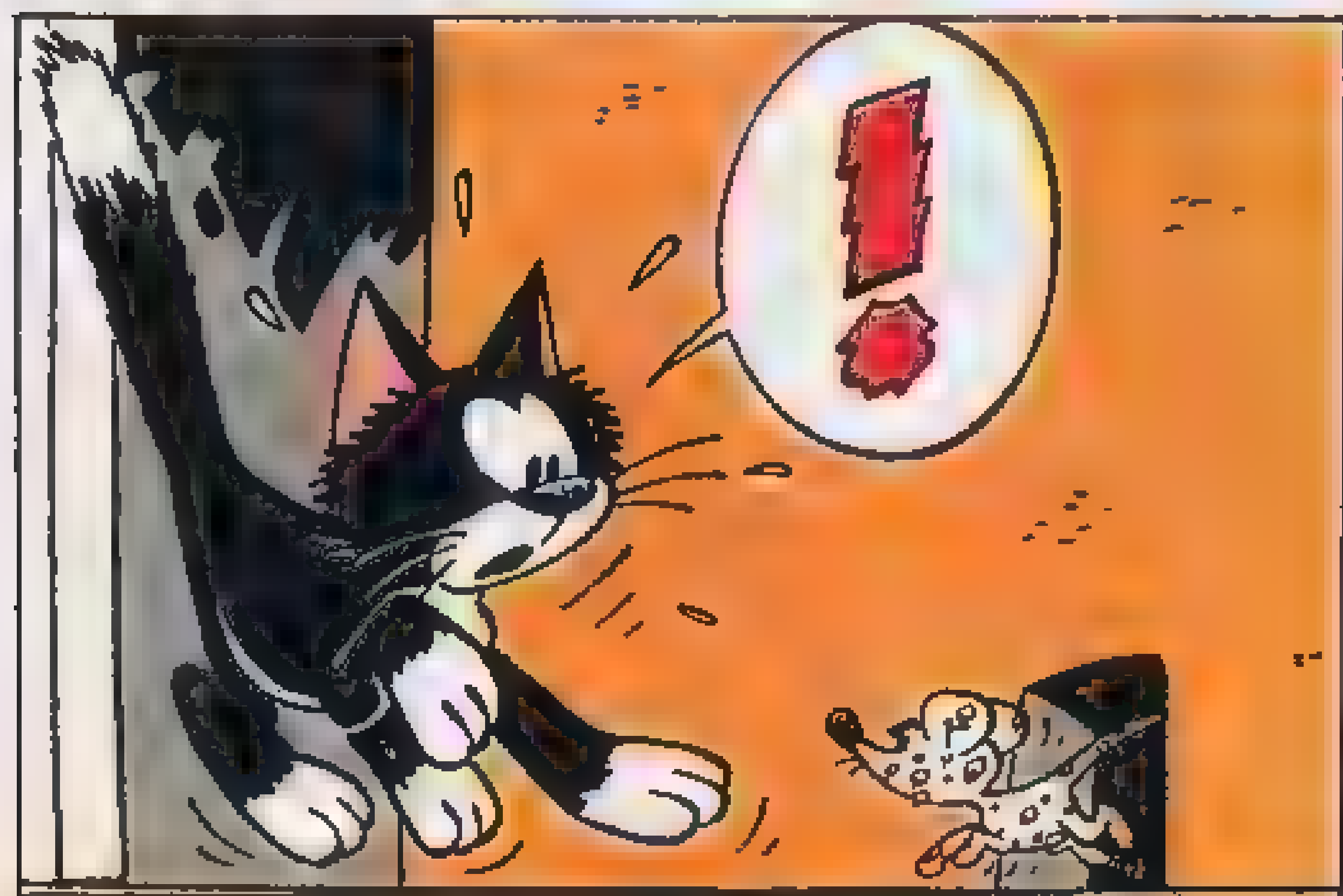
Je ziet het : vermaak genoeg op allerlei gebied. Mogelijkheden te over om je vakantie op een prettige manier door te komen. Robbedoes helpt je daarbij. Voor het overige moeten de weergoden en jijzelf het doen. Sterkte en veel plezier !

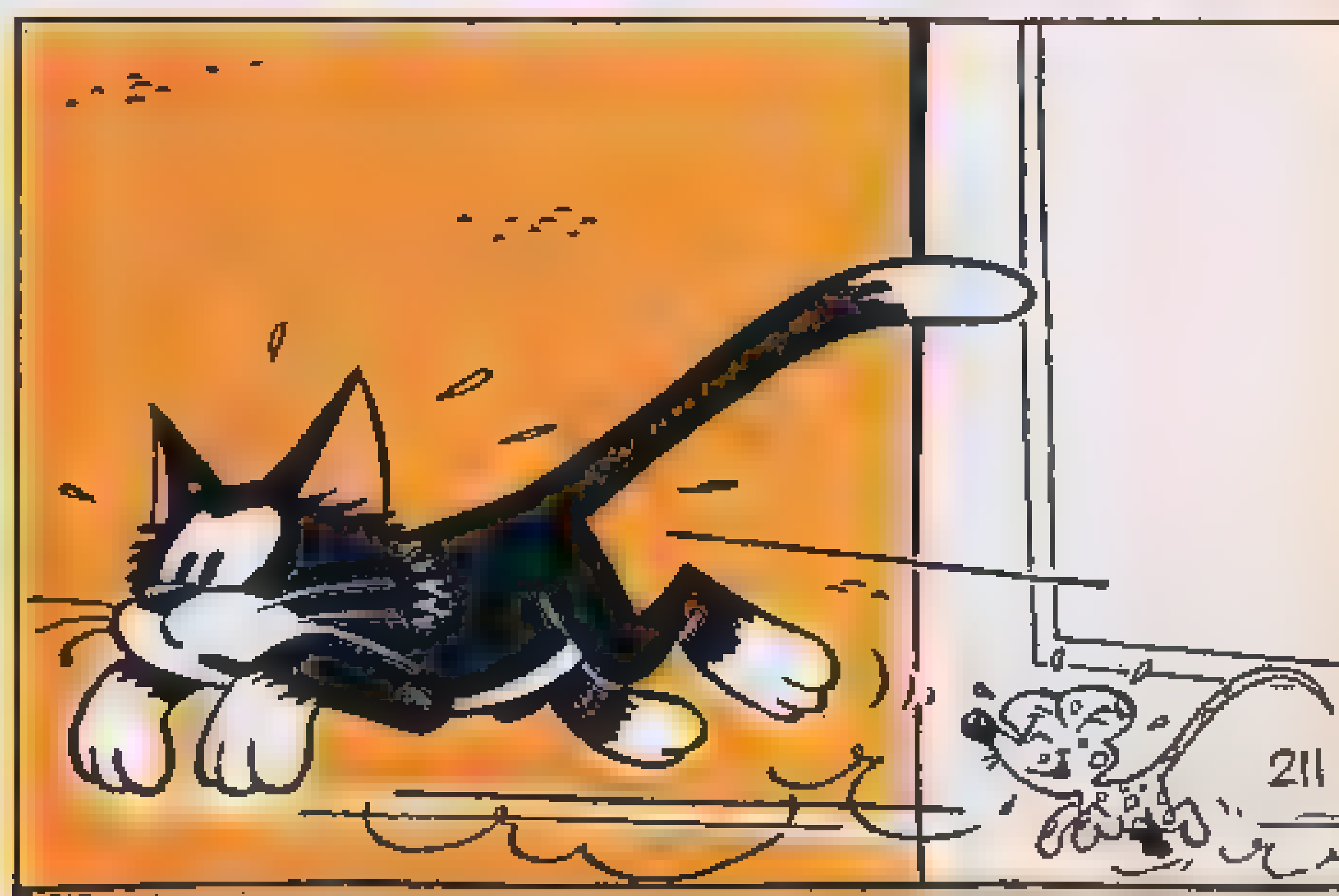
De redactie

POESIE PEYO

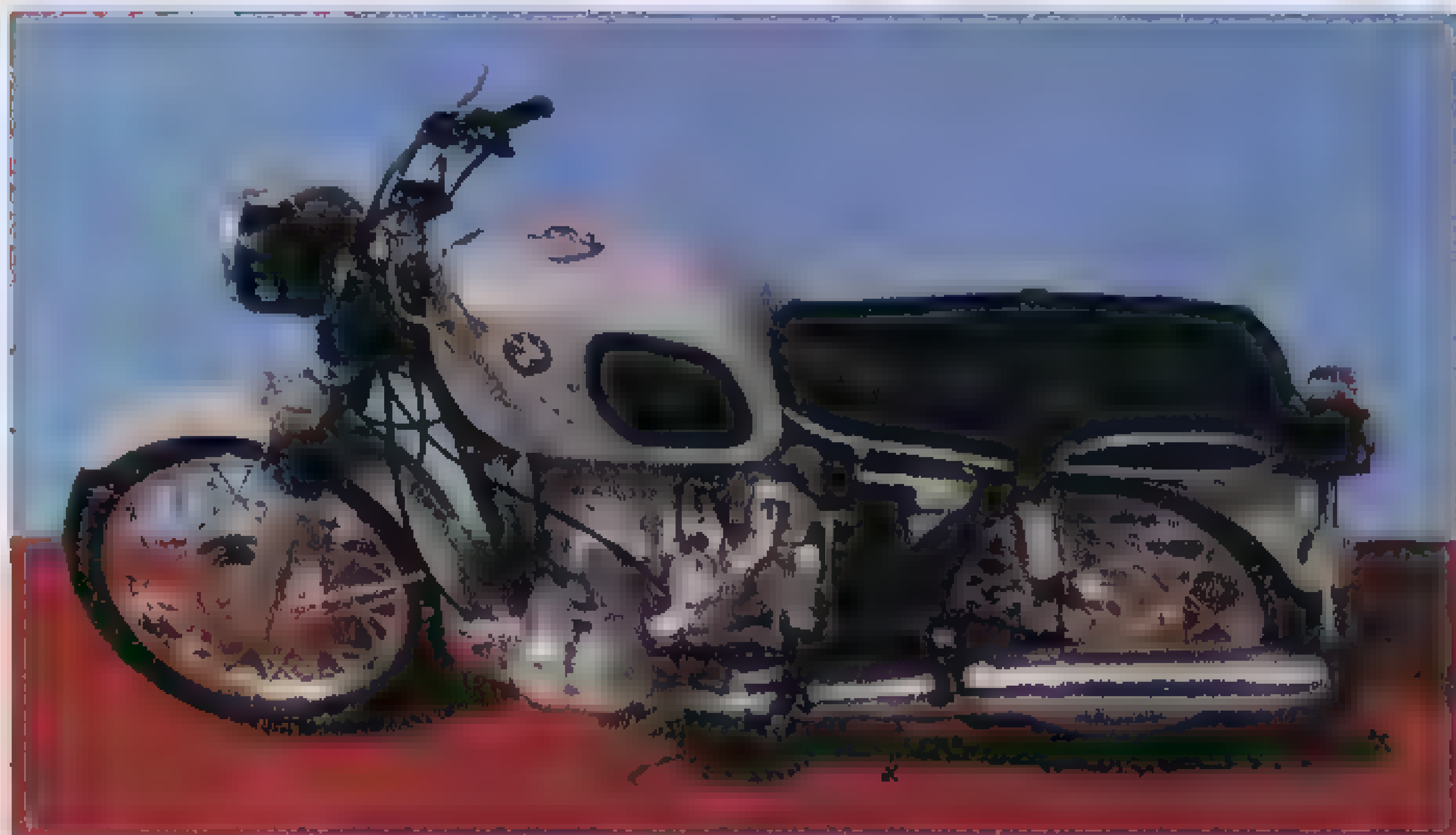

MISTER KIT

de BMW R.75/5 (schaal 1/8)

Twee gerenommeerde merken in één slag Heller, met een gedegen reputatie op modelbouwgebied, BMW met een naam die klinkt als een klok in de motoren- en auto-wereld. De R-75/5 is een vrij nieuwe loot aan een al stevig uitgegroeide stamboom. Een loot die ontsproten is als reactie op al het jonge Japanse groen dat de motorenwereld op het ogenblik ziet ontspruiten. BMW heeft met dat model een wat ingeslapen en bestofte reputatie met één klap wakker geschud en glimmend opgepoetst.

Heller bevestigt met dit model eens te meer zijn reputatie. Het is namelijk geen sinecure om een motor als schaalmodel te brengen. Zodra je het deksel van de doos hebt gelicht, snap je ook wel waarom. In vier plastic zakjes zie je een overvloed van onderdelen en onderdeeltjes die uiteindelijk met elkaar een pracht van een schaalmodel moeten opleveren. Tweehonderdtwintig deeltjes krijg je zo in je schoot geworpen... die stuk voor stuk een hele portie meer aandacht van je eisen dan bij een " normaal " schaalmodel.

De verschillende verchroomde onderdelen eisen bijvoorbeeld de bekende " krab-behandeling " voor je ze monteert. De " chroomlaag " moet namelijk van elk lijmpunt afgehaald worden, anders houdt de lijm niet. Dat betekent dat je nauwkeurig moet nagaan welk deel van het verchroomde onderdeel de lijm gaat dragen. Dat deel, niet meer en niet minder, krab je " schoon " en op dat deel breng je de lijm aan. Lijm die trouwens in de doos is bijgeleverd.

Veel behendigheid en geduld heb je nodig bij de vervaardiging van de schokbrekers. Lees vooral eerst aandachtig de handleiding (punt H) voordat je aan die klus begint. Het is nodig!

Punt S van de handleiding is ook de inleiding voor een geduldvergend karwei : de vervaardiging van de cylinders. De mensen van Heller geven je hier alweer de gelegenheid om te tonen dat je uit het juiste modelbouwershout bent gesneden. Het is namelijk de bedoeling dat je de cylinders plaatje voor plaatje monteert. Niets om je erg druk over te maken : iedere cylinder heeft namelijk maar 24 van die plaatjes in " huis ".

Door deze montagewijze krijg je natuurlijk wel prachtig de gelegenheid om de cylinders en het motorblok al voor montage keurig te beschilderen en er, met mate, wat " vuil " en " gebruikssporen " op aan te brengen.

Je begrijpt dat je bij een motor die uit tweehonderdtwintig onderdeeltjes bestaat erg goed lijmwerk moet afleveren. Er zitten zelfs op de geleverde schaalgrootte, natuurlijk verschrikkelijk veel kleine onderdeeltjes bij. Verzorg je de bevestiging niet goed dan heb je een behoorlijke kans dat er deeltjes van je motor af tochten zogauw je twee deuren tegenover elkaar open laat staan.

Zelfs als je het model stevig in elkaar hebt gelijmd, blijft voorzichtigheid geboden. Zo'n model blijft natuurlijk een teer ding en als dat ergens voor geldt, dan is het wel voor motoren.

Daarom raad ik je aan je motor ergens op te monteren. Op een plankje bijvoorbeeld. Dit biedt het voordeel dat je de motor zelf niet meer hoeft vast te pakken en dat je 'm toch nog aan alle kanten kunt bekijken, zonder dat je een gedegen kans loopt het ding te beschadigen.

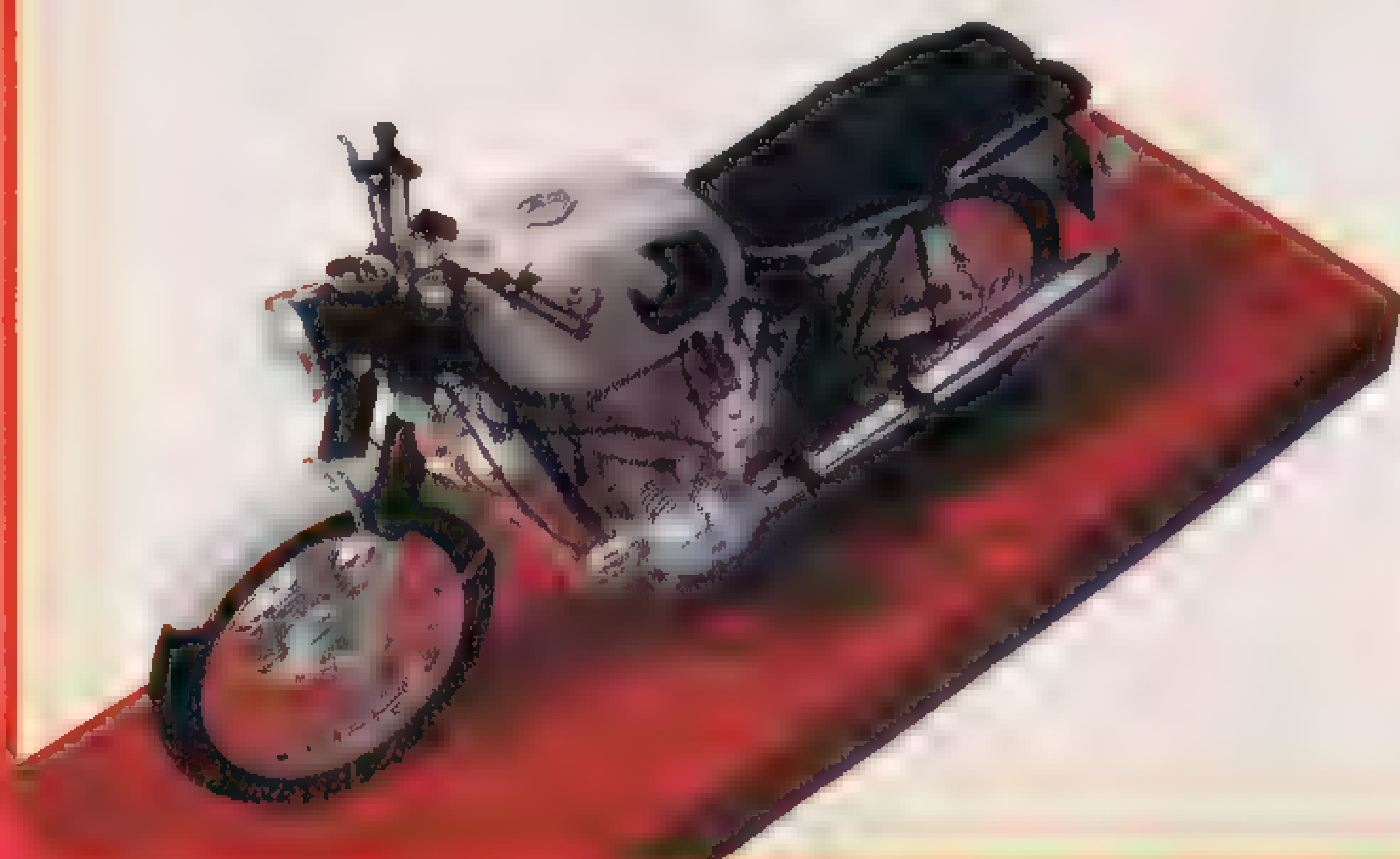
Een stukje triplex dat aan voor- en achterzijde van de motor een vijf centimeter uitsteekt kan prima diensten bewijzen. Je zaagt dat stuk triplex op de gewenste maat af en bekleedt het met een keurig stukje textiel in een tint die goed met die van je model overeenkomt of er mooi bij past. Als je een plankje gebruikt met rechte hoeken, moet je ervoor oppassen dat je het bekledingsmateriaal niet al te hard op de hoeken aantrekt. Een stuk doek is gauw gescheurd !

Voordat je dat plankje gaat bekleden, heb je de motor al in de gewenste stand op de plank gehad en vlak naast voor- en achterwiel aan weerszijden een merktekentje gezet. Precies op de plaats van die merktekentjes boor je met een fijne boor — ten hoogte van 1 mm dik — vier gaatjes. Uiteindelijk haal je daar een fijn stukje ijzerdraad door heen waarmee je voor en achterwiel, tussen de spaken door, op het plankje bevestigt. Aan de onderzijde van het plankje maak je de ijzerdraadjes keurig vast, en daar staat je motor, als in de show-room ! Eventueel kun je nog een klein bordje toevoegen waarop de naam van de machine staat vermeld.

Ik geloof dat het overbodig is te zeggen dat dit model niet iets is voor een onervaren modelbouwer. Voor meer ervaren lieden op dit gebied is het echter een model waar je alle modelbouwerstalenten en -eigenschappen op kunt botvieren. Een model dat hier en daar een hoop moeite kost, maar een veelvoud aan voldoening achteraf teruggeeft.

Veel plezier en tot gauw

Mister Kit.

Holder~debolder we hebben een 'kist' op zolder

Misschien dat je me, na lezing van bovenstaand versje helemaal voor geschift verklaart, maar wacht dan toch nog heel even...

Ik kan me voorstellen dat het gek klinkt : een " kist " op zolder, of in een schuur, maar als je net zo'n vliegtuiggek bent als ik., als ook jouw huis of kamer lamgzamerhand begint te lijken op een filiaal van een luchtvaartmuseum, dan moet je het volgende verhaal toch maar eens lezen

Hoe onwaarschijnlijk het ook klinkt : bij mij in de buurt heeft een boer jarenlang een halve Heinkel 111 achter in zijn schuur gehad ! Dat toestel was eind 1944 in een bos vlakbij neergestort en de Amerikaanse troepen hadden er alleen een paar kleinere onderdelen uit gehaald. De brave boer vond dat op een of andere manier zonde, en sloopte het toestel onderdeel voor onderdeel en bracht die stukken één voor één met z'n kruiwagentje naar zijn schuur

Pas vorig jaar, toen de boerderij aan stedelingen zou worden verhuurd, werd er grote schoonmaak gehouden en kwam de Heinkel weer tevoorschijn... om via een sloper en opkoper van oud metaal spoorloos te verdwijnen.

Twee maanden duurde het voordat ik het verhaal hoorde, en toch is die boerderij maar een kilometer bij mij vandaan. Eens te meer een bewijs dat je in dit soort zaken niet duimendraaiend moet gaan zitten afwachten, maar zelf op pad moet gaan.

Dat is precies wat Georges heeft gedaan, de eigenaar van een werkelijk schitterend foto-album, barstensvol kiekjes die hij vooral tegen het einde van de oorlog heeft geschoten. Georges was toen 16 jaar en was in het bezit van een foto-toestel en, iets zeldzaams in die periode, films. Zijn huis stond vlak bij een vliegveld dat kort daarvoor door de Duitsers was verlaten. De nieuwe gebruikers van het veld, drie escadrons van de U.S.A.A.F. vermaakten zich daar best en lieten de toegangspoorten tot het terrein wijd open staan. Georges profiteerde van die gelegenheid om allerlei Duits materieel dat er was achtergebleven te fotograferen en liet natuurlijk ook de Amerikaanse Mustangs, Thunderbolts en Havocs niet aan zijn lens voorbijgaan. Hieronder een aantal kiekjes uit die tijd, genomen op het vliegveld Bevekom, in de buurt van Brussem, in 1944.

Een zeer zeldzame vogel : de tweepersoonsversie van de Messerschmitt Me 262, de eerste straaljager Twee Jumo 004 B straalmotoren met 900 kilo stuwkracht elk gaven het toestel een snelheid van 840 km/u. In de neus vier kanonnen van 30 mm, en op romp en staartvlak Engelse ondersheidingstekens !

▲ Alweer iets buitengewoon zeldzaams ! Drie Messerschmitt Me 163 " Komets ", gedemonteerd en wel. Met een C-54 werden ze uiteindelijk naar de V.S. gevlogen. De " Komet " was uitgerust met een Walter straalmotor met 1550 kilo stuwkracht en bereikte een maximum snelheid van 945 km / uur.

▼ Drie Douglas Havoc's A-20 (" Boston genaamd bij de RAF) met Bevekom als thuisbasis. De " D-Day stripes " (witte strepen die alle Geallieerde toestellen op 6 juni '44 droegen) zijn duidelijk te onderscheiden.

'n heel ei voor mij !

Ik vind het heerlijk om met Bollie en z'n ouders naar de boerderij te gaan om verse eieren te halen.

Boer en Boerin Schoffel (ik zwéér je bij m'n kuil kluiven dat ze zo heten) hebben zes meisjes en drie jongens die me altijd elk een tweetal klontjes geven als ik bij ze kom (en me daardoor altijd een heerlijk rozig gevoel bezorgen als ik al dat lekkers eenmaal in m'n bolle buik heb).

Moet je die negen Schoffeltjes zich rond de suikerpot zien verdringen, zogauw ze me in de gaten krijgen ! Dat dromt maar rond die grote keukentafel, staat elkaar op de tenen, trekt elkaar aan kleren, neuzen, oren en haren en dat mààkt me een leven... niet te geloven ! Wat een schatjes, hè... zoveel moeite doen om mij maar wat lekkers te bezorgen.

Hoewel... ik moet zelf ook wel enige moeite doen om dat lekkers te pakken te krijgen. Denk maar niet dat ze die klontjes zo maar op de open hand voor m'n mond houden. Niks daarvan ! Ze gooien me die klontjes toe ! Alsof ik een zeehond ben die na afloop van z'n nummer een harinkje krijgt toegegooid !

Moeilijke wezens, hoor, die mensen. Mensen in het algemeen en die kindertjes Schoffel in het bijzonder. Om m'n noodzakelijke portie glucose (suiker zeggen doktoren ook wel eens, en die van ons geeft me altijd zo'n klontje) binnen te krijgen moet ik maar eventjes achttien keer in de lucht springen om vliegende klontjes in volle vlucht uit de lucht te happen. Hoe zou JIJ je voelen als jij je eten springend uit de lucht zou moeten graaien ? Toch ook niet erg jofel, wel ?

Misschien vind je dat ik wat overdrijf, door te zeggen dat mensen rare wezens zijn, maar dan heb ik nou een prachtvoorbeeld om je te bewijzen dat dat werkelijk zo is.

De baas beweert altijd dat je alleen op de boerderij verse eieren kan krijgen en omdat ik bijna nooit wat geloof zonder 't zelf te hebben onderzocht, ging ik meteen een van de eerste keren dat we bij de Schoffels waren, op onderzoek uit om te kijken waarom je nou wel alleen op de boerderij verse eieren kon krijgen. Ik ontdekte al gauw dat " vers " gelijk staat met " pas onder de kip vandaan ". Dus heb ik een hele tijd met m'n snufferd voor de leghokken gestaan om te kijken wat die kippen nou deden om die eieren zo vers te krijgen.

Nou, daar was ik snel achter, hoor ! Ik ontdekte al snel dat kippen op hun eieren gaan zitten. Maar niet omdat ze iets speciaals in hun veren hebben om eieren vers te maken. Welnee ! Die eieren komen vanzelf onder de kip te liggen omdat kippen eieren leggen via dezelfde uitgang die voor mij de voornaamste reden vormt om dagelijks een paar keer de straat op te gaan. Wat de baas vers noemt !

Iedere keer als we naar de boerderij gaan en de Schoffels ons de laatste nieuwtjes over de kippen hebben verteld, duikt de boerin met een mand het kippenhok in om de hoeveelheid eieren die 't vrouwtje heeft besteld, bijeen te rapen. Maar ik ken boerin Schoffels. Die goeie vrouw heeft ook zoveel aan het blozende hoofd dat ze altijd wel een paar eieren over het hoofd ziet en gewoon in het stro laat liggen. Da's natuurlijk niet leuk voor de kip die er boven zit, want die krijgt dan misschien het idee dat er iets met haar eieren aan de hand is.

Als de boerin terug is en de mand met lauwe eieren op tafel heeft gezet, glip ik er daarom even tussen uit om de eventueel achtergebleven eieren op te halen.

Die keer was het ook weer zover. In het eerste het beste nest vond ik een pracht van een ei. Hoelala, wat was boerin Schoffels die keer weer verstrooid ! Zo'n mooi ei laten liggen... en dan lag het notabene nog midden in het nest ook ! Open en bloot !

Voorzichtig nam ik het ei in m'n kaken (daarvoor moest ik wel even mentaal op m'n tanden bijten, want ik heb je net verteld waar die eieren vandaan komen. Maar ja, je verdient niet voor niks de titel " trouwste vriend van de mens ") en liep ermee naar het woonverblijf van de boerderij. Bollie zag me als eerste aankomen : « Kijk daar eens ! » riep hij verbaasd uit, « Billie heeft een ei gevonden ! »

Iedereen kwam aanhollen om dat te bekijken, hoewel het echt niet de eerste keer was dat ik een ei uit het kippenhok meenam. Maar iedereen vond 't razend knap van me en liet dat ook luidkeels merken. De kippen werden zelfs een beetje zenuwachtig van al dat leven en er gingen er een paar bijna van hun stokje ! En boer Schoffels was zo verbaasd dat hij pardoes z'n pijp in een kruiwagen vol mest liet vallen. Alsof mest al niet genoeg van zichzelf rook !

« Laat vooral niet vallen, Billie », maant de baas me zachtjes, terwijl hij z'n hand naar m'n snuit brengt. Heel voorzichtig prutst hij het ei tussen m'n kaken uit, legt het omzichtig in z'n andere hand en roept verrast :

« Maar da's een kalk-ei ! »

Iedereen, en natuurlijk vooral de Schoffels en Schoffeltjes, begint verschrikkelijk hard te lachen. Zelfs de kippen veranderen hun zenuwachtige gekakel in een normaler, rustiger geklok, nu ze merken dat zij van vrolijke mensen geen gevaar te duchten hebben.

« Kom op jou », zegt boer Schoffels tegen een van z'n jongens, « leg dat ei weer terug waar dat brave beest het heeft gevonden ».

Dàt ging mij te ver ! Ik begreep toch al niet best waarom iedereen zo'n lol had, maar dat ei terugleggen... nooit van m'n leven ! Dat ei was toch zeker van mij ?! Een heel ei voor mij ! Want ik had het eerlijk gevonden ! En als zij het niet wilden hebben, gaf ze dat nog niet het recht het mij af te pakken !!

Ik spring dus op die jongen af en grijp het ei uit z'n hand, alsof het een suikerklontje was dat een kleine Schoffel me toegooide. Maar jammer genoeg glipt het ei tussen m'n kaken door, valt op een steen en breekt in duizend kleine stukjes.

Nou was het mijn beurt om verbaasd te zijn. Normaal als een ei breekt ontstaat er een kleverige kliedermassa, maar dit waren allemaal kleine, kurkdroge stukjes.

« Oh wat zonde ! », riep boerin Schoffels uit, « een gloednieuw kalk-ei ! »

« Scherven brengen geluk », voegde Bollie daar wijs aan toe.

Kan best wezen dat scherven geluk brengen. Ik kreeg die avond om een of andere reden geen toetje na m'n eten. Wat je geluk noemt !

robin en de 'wreker'

tekst: vasseur
tek.: denayer

DRAMA OP DE 'DRIESPRONG'

Ongeveer aan het begin van het vakantieseizoen kwam de "wreker" in mijn leven. Die juni-morgen piekerde ik er net over waar ik de paar weken vakantie die meneer Dupuis me had toegestaan, zou doorbrengen, toen de telefoon ging :

« Hallo ? ROBbedoes INspecteur ? »

« Spreekt u mee. Met wie ? »

« De Wreker. »

Meteen dacht ik aan een flauwe grappenmaker, vooral omdat de onbekende door een zakdoek heen leek te spreken. Maar alsof hij mijn gedachten raadde, ging de man door :

« Denk niet dat dit een flauwe grap is, inspecteur. Ik weet dat u eind van de maand met vakantie gaat. Waarom gaat u niet 'ns naar de Belgische Ardennen... ik kan u het dorpje Groot Bruc van harte aanbevelen. U zult er echt geen spijt van hebben als u daarheen gaat. Tot gauw ! »

« Hola, hola... wie bent u ? Bent u soms van een of andere plaatselijke toeristenclub ? »

Een galmende lach dreunde me door de hoorn tegemoet. Daarna herhaalde de man alleen maar :

« Tot gauw, inspecteur », waarna de verbinding werd verbroken.

Ik begreep mezelf niet waarom ik, toen mijn baas me vroeg waar ik met vakantie naar toe ging, antwoordde :

« Naar Groot Bruc. »

« Waar ligt dàt dan ? »

« Verscholen in de Belgische Ardennen. Moet erg mooi zijn. »

Ik wist echt niet wat me bezield had om dàt antwoord te geven. Ik wist zelfs niet eens waar dat plaatsje lag ! Het eerste wat ik deed toen ik na mijn bezoek aan de redactie thuiskwam, was een stafkaart van het betreffende gebied raadplegen.

Mijn eerste reactie als ik Groot Bruc binnenrijd is :

« Als dit Groot Bruc is, dan wil ik Klein Bruc wel eens zien ! »

Het dorpje stelt inderdaad niet al te veel voor. Een straat met wat grillig gegroepeerde huizen en de onvermijdelijke kerk. Da's zo'n beetje alles.

Het is tegen de middag als ik de dorpsstraat binnenrijd. Er is geen kip te bekennen en omdat ik zogauw geen eet-gelegenheid kan ontdekken, stop ik maar voor een bakkerszaakje, aangetrokken door de uiterst smakelijk uitziende broodjes in de etalage.

Wat later, nog nagenietend van de eerlijke smaak van zo'n ovenwarm stukje vakmanschap, vraag ik de bakkersvrouw achter de toonbank :

« Waar kan ik hier in de buurt een hotel vinden ? »

« Dan hoeft u niet ver te gaan. Hier in het dorp hebben we een hotel : " De Gouden Dukaat ", het enige in deze omgeving. Ik zou niet te lang wachten met erheen gaan, als ik u was... »

« Zo ! Zo veel toeristen al ? »

« Van toeristen zijn we hier nooit vet geworden. Maar d'r zitten nou hopen andere lui. »

« Hoe komt dat zo ? »

« Verroest... ik dacht dat u het al wist. Ik dacht dat u één van die krantenlui was... »

« Krantenlui ?... »

« Ja, in verband met die moord op de boerderij de " Driesprong " in januari. Boer Gilbert is toen met een schot hagel om het leven gebracht ! »

« En ze hebben de dader al gevonden ? »

« Nee, ik placht van niet. Ze hebben wel een hoop mensen ondervraagd, maar daar is, geloof ik, niks uitgekomen. Morgen vindt er een reconstructie plaats. Vandaar dat al die krantenlui hier zitten. »

« Wel wat aan de late kant, vindt u niet ? »

« Ja, vind ik ook. Maar het schijnt dat de zaak vanaf het begin veel te slordig is aangepakt. »

" De Gouden Dukaat " heeft het zelden in zijn bestaan zo druk gehad, maar er zijn nog een paar kamers vrij, zodat ik al met al toch nog snel een onderkomen krijg. En tegen etenstijd hoef ik aan mijn tafeltje achterin de eetzaal, alleen maar mijn oren open te houden om volledig te worden ingelicht over de gebeurtenis die het dorp in ongekende beroering houdt.

Het drama van de " Driesprong " heeft zich, naar ik vrij snel bij elkaar luister, ongeveer als volgt afgespeeld :

Op een middag in januari hoorde Norman Sauser, de eigenaar van de boerderij naast de " Driesprong ", twee schoten. Hij hoorde ze, maar lette er niet verder op, omdat iedereen in het dorp een gweer had en daarmee vaak in de omgeving op jacht ging. Maar ongeveer een uur voor etenstijd ontdekte de knecht op de " Driesprong " een zekere Albert, het lichaam van zijn baas, boer Gilbert. Albert was verdachte nummer één. Hij had namelijk een gevangenisstraf uitgezeten en was door de reclassering op de boerderij te werk gesteld. Voor boer Gilbert scheen Alberts verleden een reden te zijn om hem erger dan een hond te behandelen. Verdachte nummer twee was Alfons, de broer van het slachtoffer en volgens de dorpelingen, even gierig, koppig en heetgebakerd. Het motief voor hem lag voor de hand : heer en meester van de " Driesprong " worden.

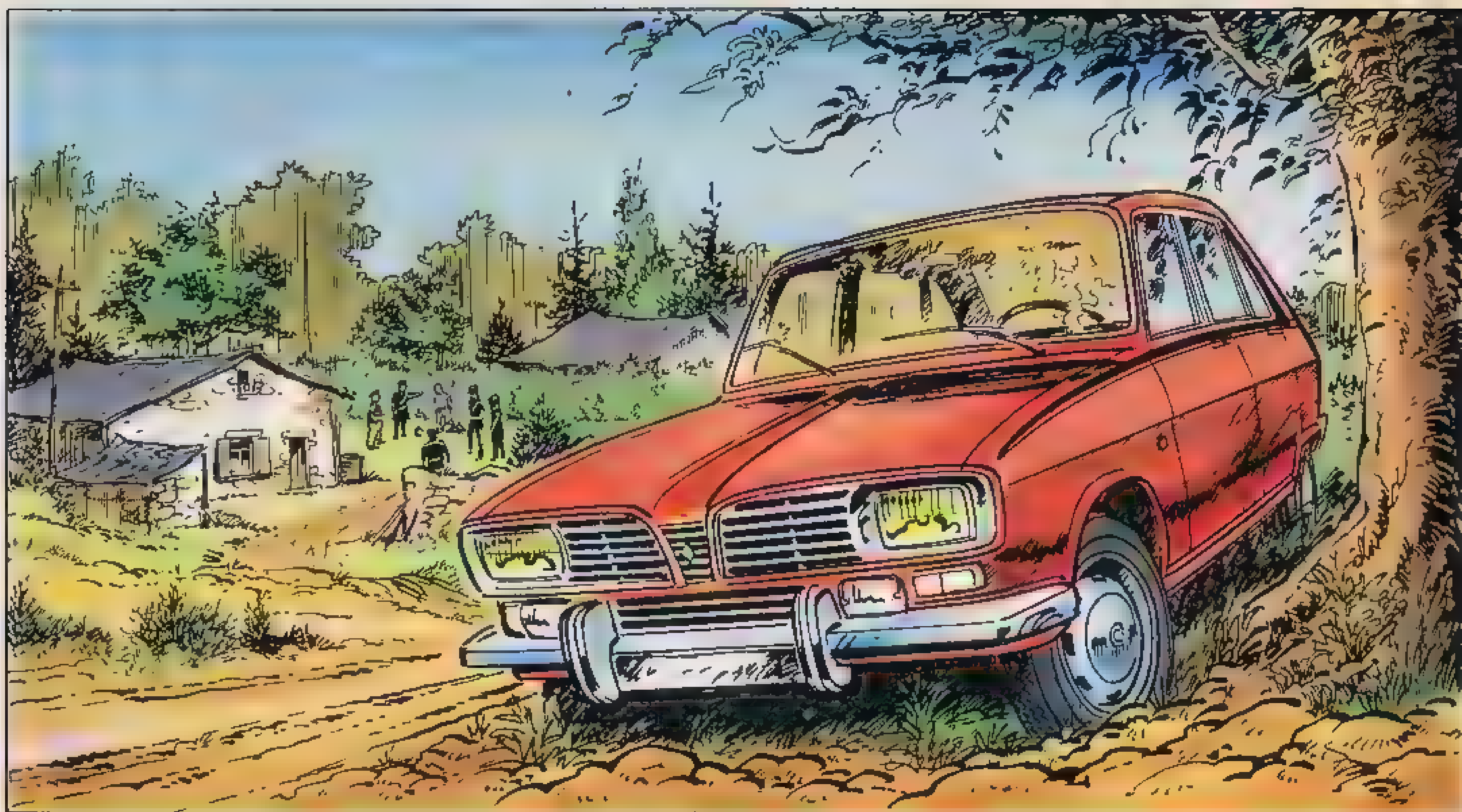
Ook buurman Sauser behoorde tot de verdachten, omdat hij een al jarenlang slepende ruzie met boer Gilbert had over een paar vierkante meter land die het slachtoffer ten nadele van zijn buurman in bezit zou hebben.

Al die gegevens plus een uitstekende maaltijd verwerk ik druk, als een blozende vijftiger verrast voor mijn tafeltje blijft staan en uitroept :

« ROBIN ! »

« Commissaris ! »

Nadat ik commissaris Chelen eens heb kunnen hel-

pen bij een onderzoek, zijn we met elkaar in contact gebleven en tamelijk goede vrienden geworden.

Hij komt bij me aan tafel zitten en na een tijdje praten over van alles en nog wat, vertel ik hem over dat geheimzinnige telefoontje, begin van de maand.

« Hmmm, de " wreker ", zei de onbekende ?... Pfah, vast een flauwe grap. Ik zou me er maar niet al te druk over maken ! »

Mijn verzoek om de volgende dag de reconstructie bij te wonen, willigt Chelen glimlachend in.

De zon schijnt als ik de volgende dag bij de " Driesprong " aankom, maar warm is het niet. Een scherpe noordenwind giert door de streek en de vele mensen op het erf van de boerderij huiveren dan ook geregeld.

Ik heb medelijden met een politieagent die op de koude grond moet gaan liggen, op de plaats waar in januari het lichaam van Gilbert is gevonden.

Als de man op die plaats en in de overeenkomstige houding ligt, gaat de commissaris op een ligusterhaag af die het erf van de " Driesprong " scheidt van dat van de boerderij ernaast.

« U staat op de juiste plaats, meneer Sauser », roept Chelen als hij vlak bij de heg staat. Vanaf de andere kant klinkt een stem :

« Ja, commissaris. Ik sta op precies dezelfde plaats als toen in januari, toen ik die schoten hoorde. Maar ik kon toen ook al niks zien omdat die heg ertussen zit. Daar kun je niet doorheen kijken ! »

« Dank u, meneer Sauser. Komt u maar hierheen. »

Wat later komt Sauser het erf van de " Driesprong " oplopen. Het is een grote, stevig gebouwde kerel met een rood blozend gezicht en een dito snor. Met zijn handen diep in zijn zakken en zijn hoofd een beetje omlaag gericht, ziet hij hoe Albert, de knecht, het lichaam van zijn baas opnieuw " ontdekt ".

« Hoe laat was het, Albert ? »

« Ongeveer half zeven. Het was al donker. Ik kwam net uit de stal, en struikelde bijna over het lijk voordat ik het zag. »

Dan is de derde verdachte, Alfons, de broer van de verdachte, aan bod.

« Waar was jij op dat moment, Alfons ? »

« Op het kantoortje... worstelen met de boekhouding. Totdat Albert kwam binnenstuiven en me vertelde wat er was gebeurd. We hebben toen meteen de dokter gebeld, maar die kon natuurlijk ook niks meer voor mijn arme broer doen. »

Als de man al loog, dan loog hij voortreffelijk. Zijn zwarte kleding, zijn dramatische gezichtsuitdrukking, die diepe zuchten... je zou zwéren dat hij oprecht verdriet had. Het vervelende was alleen dat ik geen aanwijzingen, laat staan bewijzen, heb dat de man ons wat voorspeelt.

Maar de oplossing, dus de naam van de schuldige, schiet me toch even later als een bliksemflits binnen. Met een paar woorden weet ik Chelen te overtuigen en nog geen minuut later heeft de schuldige de handboeien aan.

Dan gebeurt het. Vanachter de heg kraakt een schot, de pas ontmaskerde schuldige stort dodelijk getroffen neer.

Natuurlijk staat iedereen een paar seconden als aan de grond genageld. Dan reageren een paar agenten razendsnel en vliegen bijna naar de andere kant van de heg. Maar te laat ! Ze kunnen niemand meer ontdekken.

Alles wat ze vinden is een klein kaartje met daarop gedrukt : **Bedankt. De wreker.**

Het is toch niet te geloven ! Die geheimzinnige onbekende heeft geduldig gewacht tot de schuldige bekend zou zijn om die vervolgens koelbloedig te liquideren.

Wie die wreker is, weet ik op dit moment zelf nog niet. Maar de schuldige aan de moord op boer Gilbert is wel degelijk bekend. Weet JIJ wie het was ? En waarin was juist DIE man het ?

OPLOSSING :

De schuldige is niet Alfred of Alfons, maar de buurman Sauser. En wel op grond van een valse getuigenis ! Hij beweerde dat hij niks van het drama had kunnen zien omdat de heg tussen de twee boerderijen hem het zicht belemmerde. Dat klopt wel in de **zomer**, als liguster vol blad en bloem staat, maar in de **winter** is de liguster praktisch **bladerloos** ! Dus...

door BOLLEN

Maak de vakjes met 'n stip erin zwart en je weet wat de Smurf sjouwt

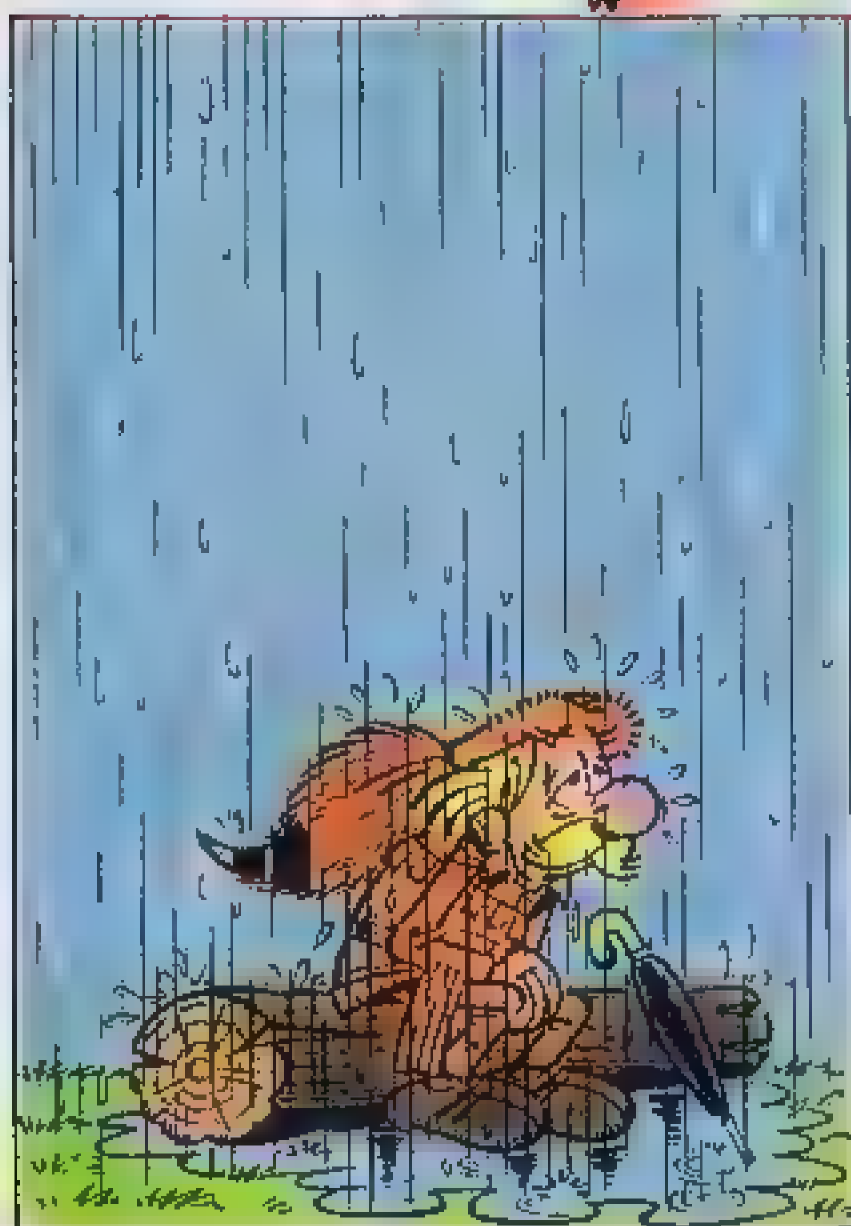
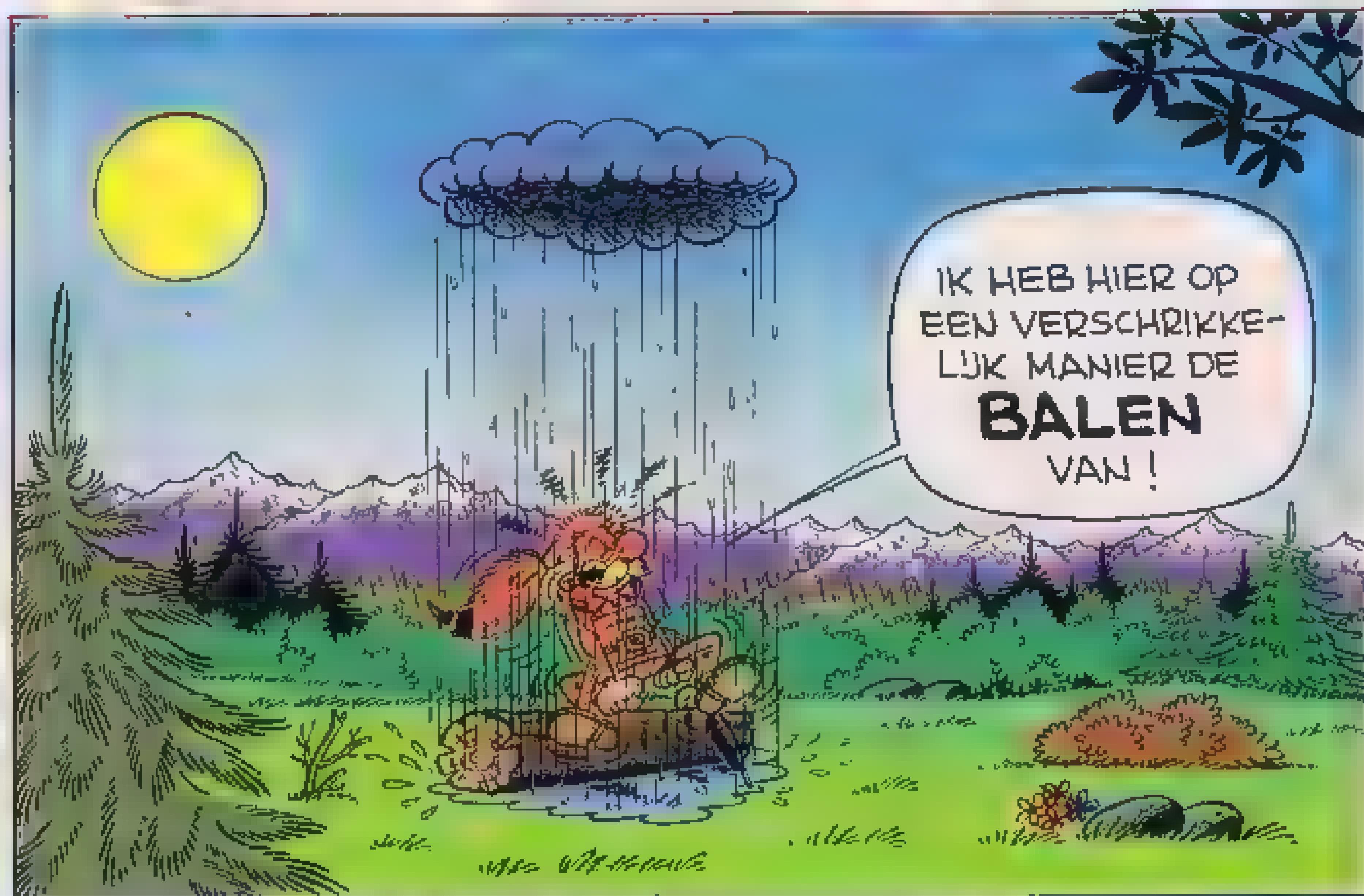
1

2

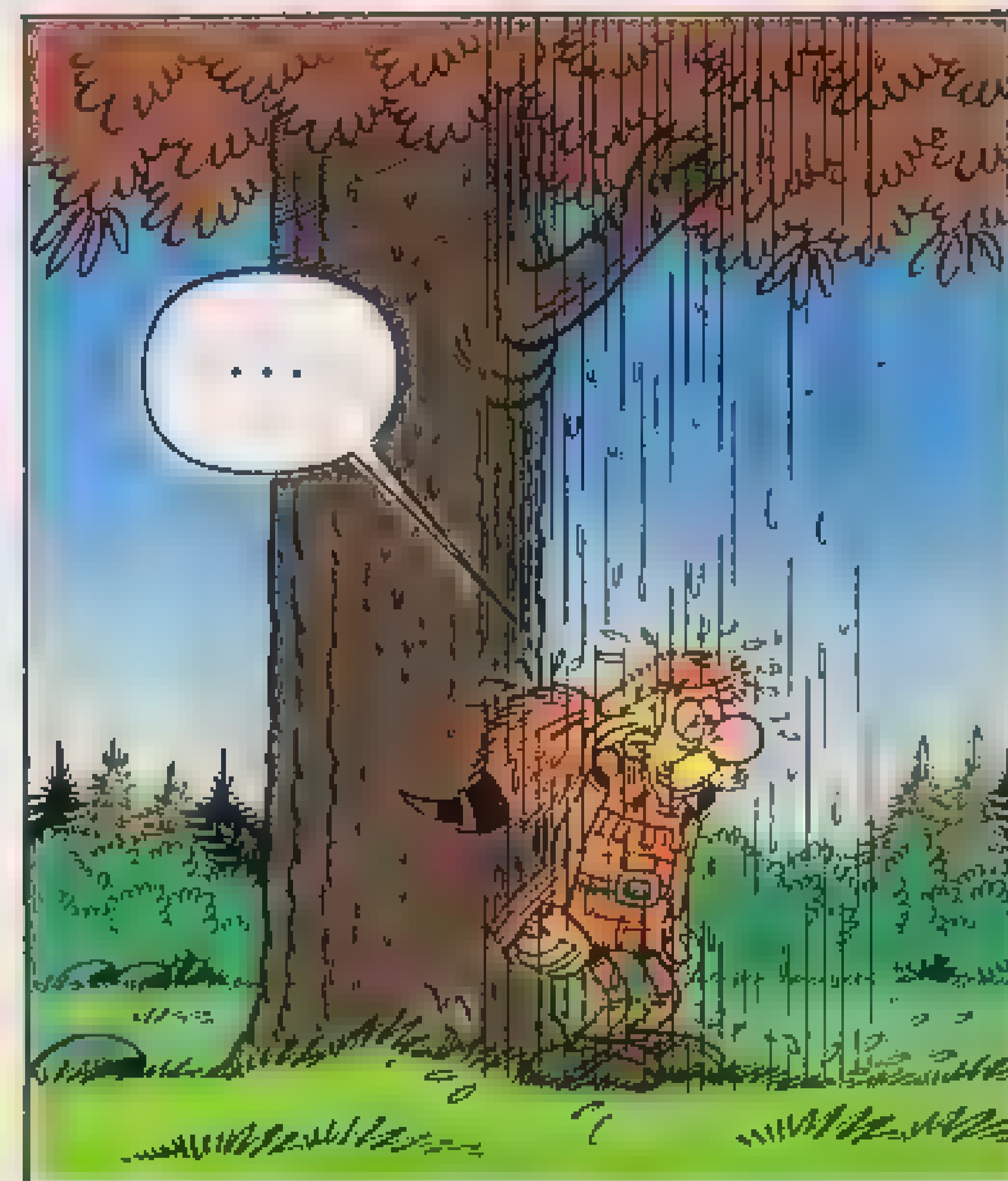
Teken smurf na en geef 'm een kleurtje !

3

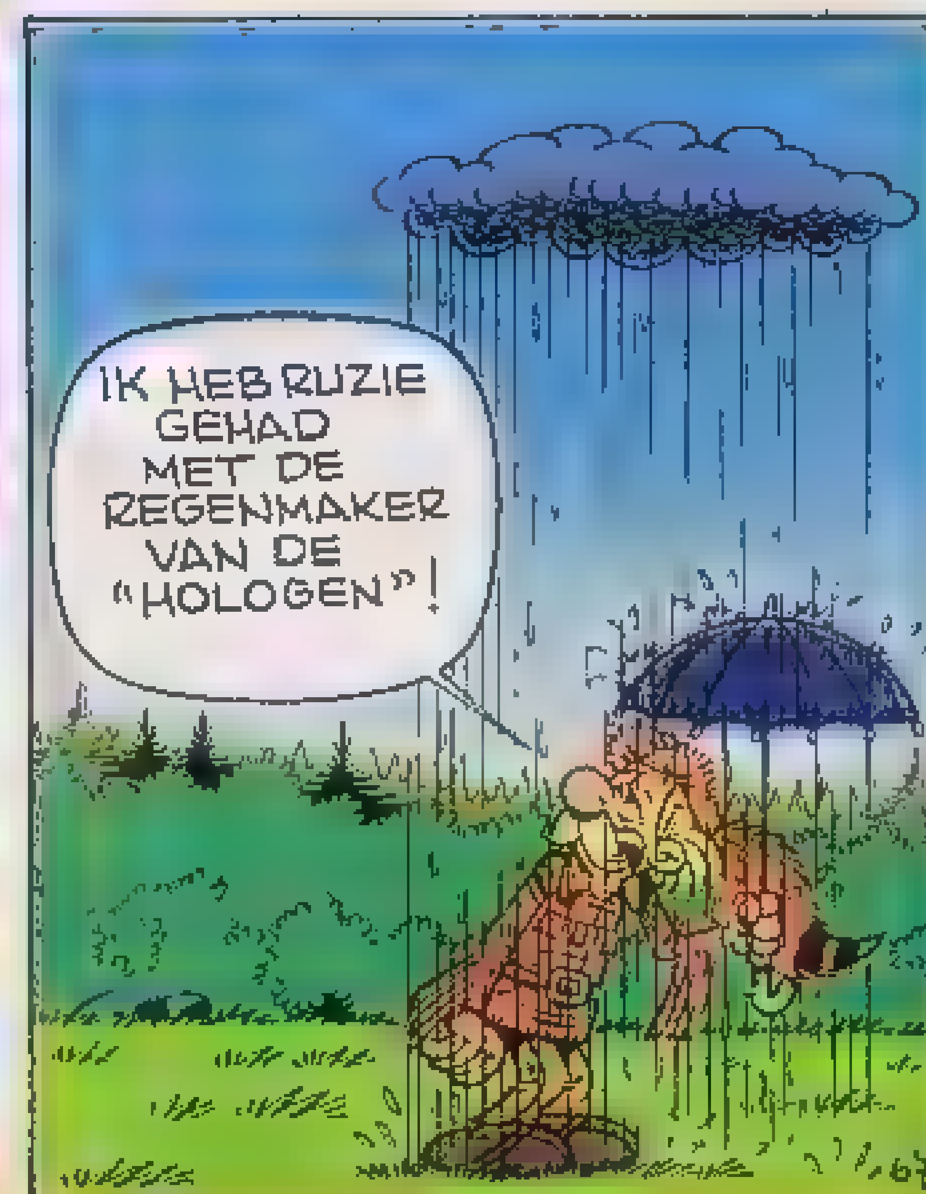

Sam

LAGAS
DELIÈGE

IK HEB HIER OP EEN VERSCHRIKKELIJK MANIER DE BALEN VAN!

MAAR IK RAAK 'M WEL KWIJT, HOOR...

HAHA! MOOI ZO! DIE HEB IK...

...

RAAK IK DIE VERVLOEKTE WOLK DAN NOOIT KWIJT?!

HEE, SAM?! WAT IS ME DAT NOU?!
?
!

IK HEB RUZIE GEHAD MET DE REGENMAKER VAN DE "HOLOGEN"!

Het commando probeert door het moeras heen de oude basis van de Rode samoerai te bereiken

archie cash

EEN PAAR SECONDEN LATER ...

'T IS GEBEURD! WE ZIJN 'T MIJNENVELD DOOR. KURT IS WIJLEN. DE LIJKEN HEB IK PERSOONLIJK WEGGERUIMD. AKELIGE KLUS. WE ZITTEN NU IN DAT MOERASGEBIED. CASH HOUDT ZICH KOEST, ZOALS U AL VOORSPELDE. Z'N ARM EN DAT MEISJE SPELEN 'M PARTEN. LONG-THI LET ER SCHERP OP DAT DAT KIND GEEN GEINTJES KAN UITHALEN ...

MOOI WERK, PING-PING ... EN M'N COMPLIMENTEN VOOR LONG-THI.

DIE APPARAATJES DOEN HET TROUWENS BEST, HE? JE KOMT GLASHELDER DOOR .. BETER BIJNA DAN RADIO TOKIO!

PRIMA SPUL, BOSS! ...

JE WEET TOCH DAT IK DIE DINGEN ZELF HEB ONTWORPEN, NIET? MAAR DAT DOET ER NOU NIET TOE. NOG EVEN HERHALEN WAT ER GAAT GEBEUREN. JIJ, PING-PING GAAT ONDER GEEN VOORWAARDE DIE ONDERAARDSE GANGEN IN. JE BEZORGT LONG-THI ZO'N ZELFDE COMMUNICATIE-SET ALS JIJ NU HEBT EN JE BLIJFT DAARDOOR MET HEM EN MET MIJ IN CONSTANTE VERBINDING.

DE GEHEIMZINNIGE LEIDER VERBREEKT DE VERBINDING. VOOR HET MOMENT ZIJN ER GEEN VERDERE ORDERS NODIG.

DE TEERLING IS GEWORPEN! ALS OPERATIE "RODE SAMOERAÏ" EENMAAL VOORBIJ IS KAN ER GEEN VERBAND MEER WORDEN GELEGD TUSSEN DE ACTIVITEITEN VAN M'N VADER TIJDENS DE OORLOG EN DIE VAN MIJ NU ...

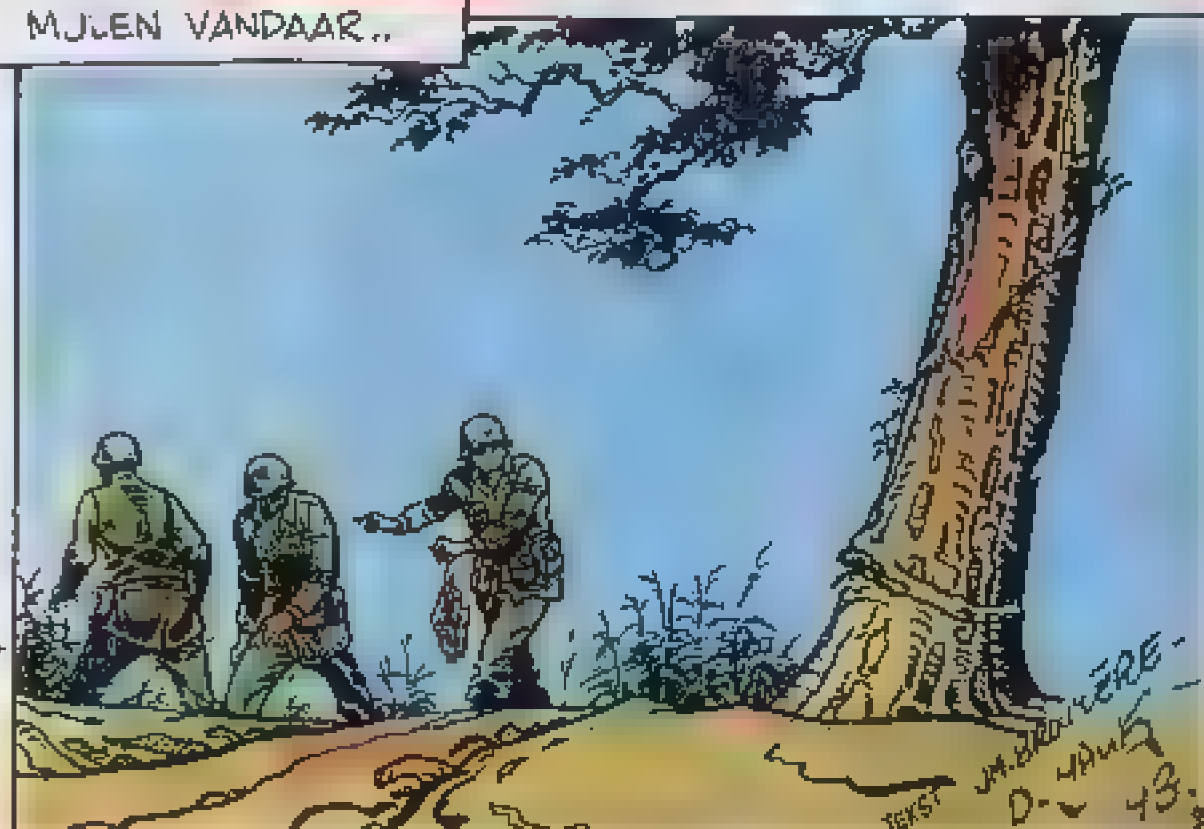
CASH' ONZEKERHEID OVER Z'N TEGENSTANDER ZOU METEEN VERDWENEN ZIJN ALS HIJ WIST ...

EN ALS ZE OP EEN DAG GAAN ONDERZOEKEN WAAROM DIE GEBOUWEN DE LUCHT IN ZIJN GEVLOGEN VINDEN ZE IN DIE ONDERAARDSE DOOLHOF VIER LIJKEN: CASH, ROOSJE, DE BEER EN PERETTI ... VIER LIJKEN VAN MENSEN DIE HOPELOOS ZIJN VERDWAALD EN VAN HONGER ZIJN OMGEKOMEN ... EEN MYSTERIE ... DAT ONOPGELOST BLIJFT!

... DAT ZIJN VIJAND NUMMER 1 'N JONGE KNAAP IS MET DE VEELBELOVENDE BIJNAAM "SPEED CRAZY!"

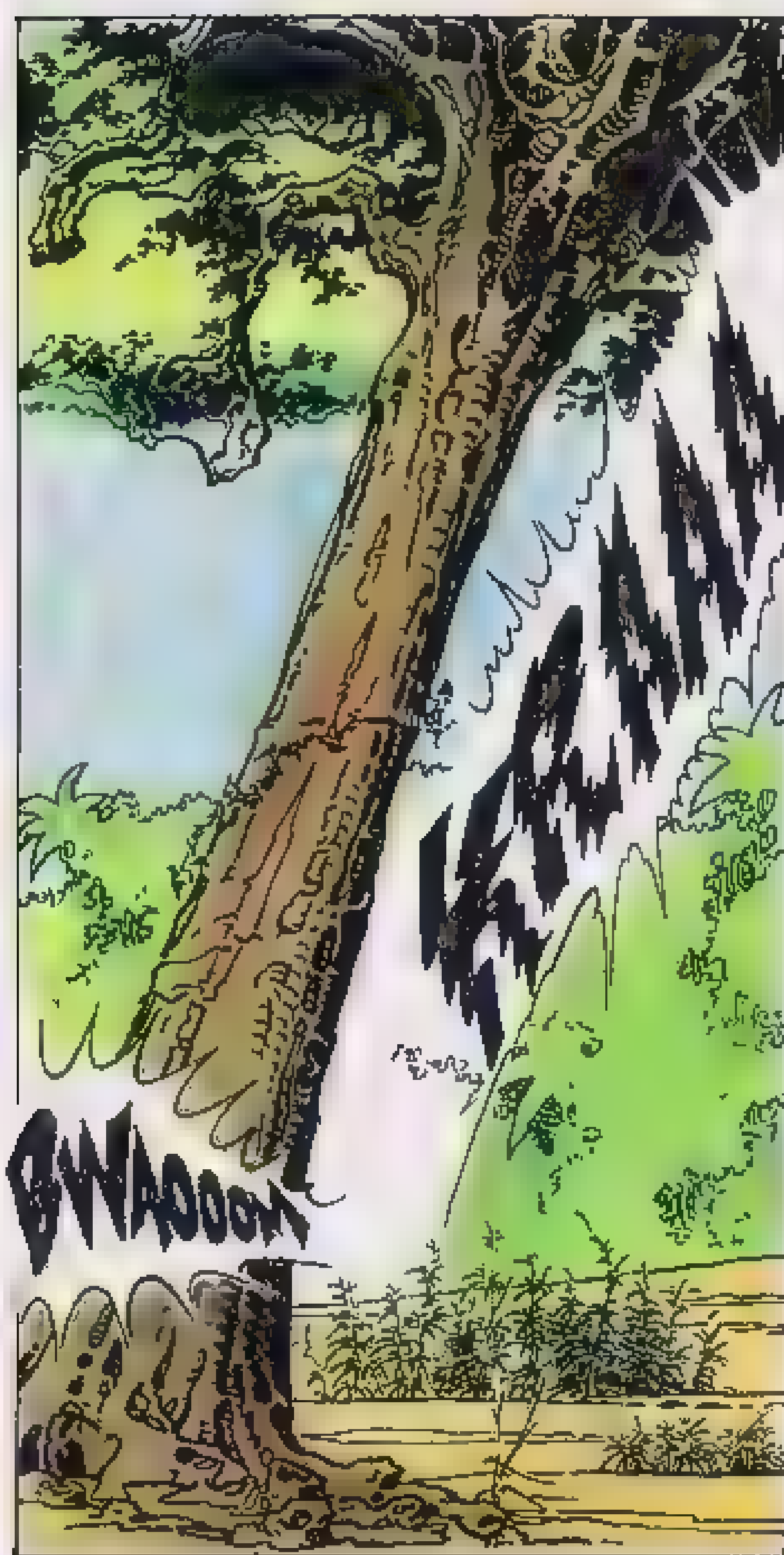
KLIK!

IK BEN EEN GENIEHIHIiii! ... EENS BEN IK DE RIJKSTE MAN TER WERELD! HEERSER DER WERELD!

HET RIJK DER RATTEN

MALIK • *BROUYÈRE*

einde

Bakbaard is op een verlaten eiland aangespoeld. Hoe komt hij nu naar Engeland met die badkuip?

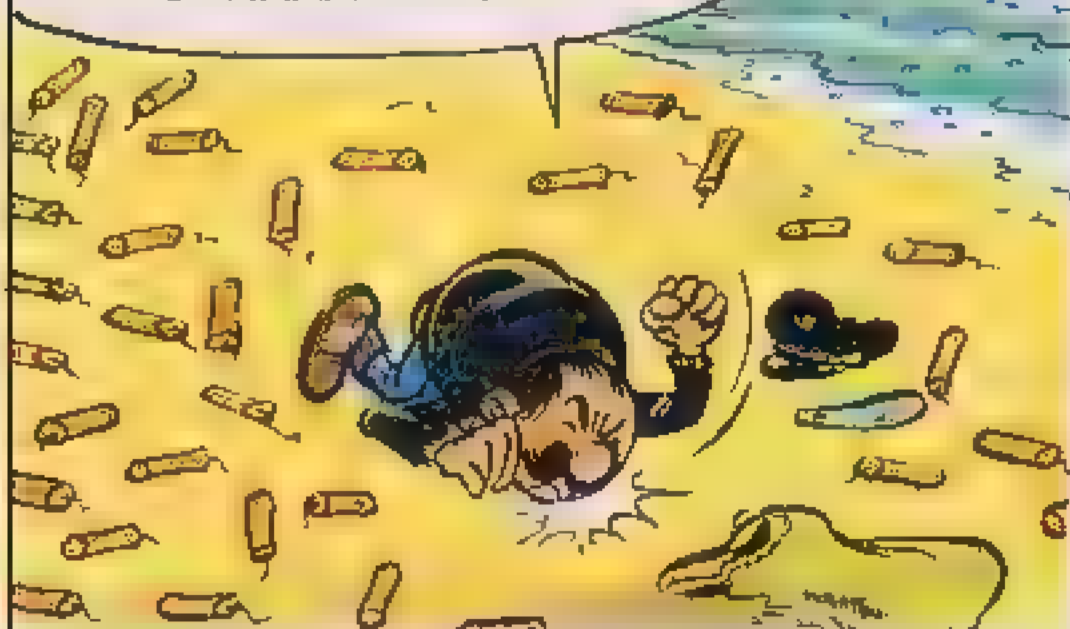
kapitein Bakbaard

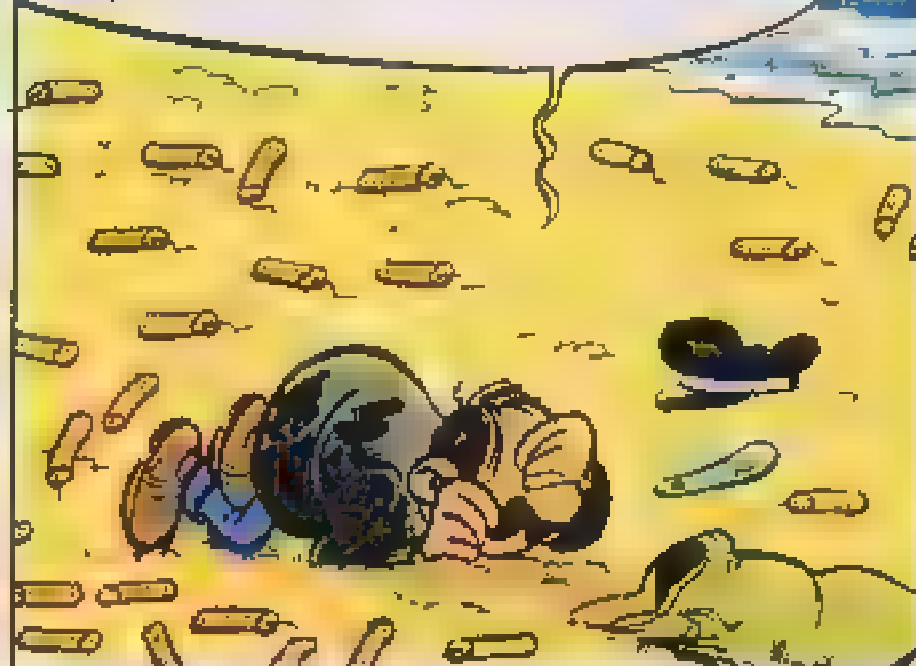

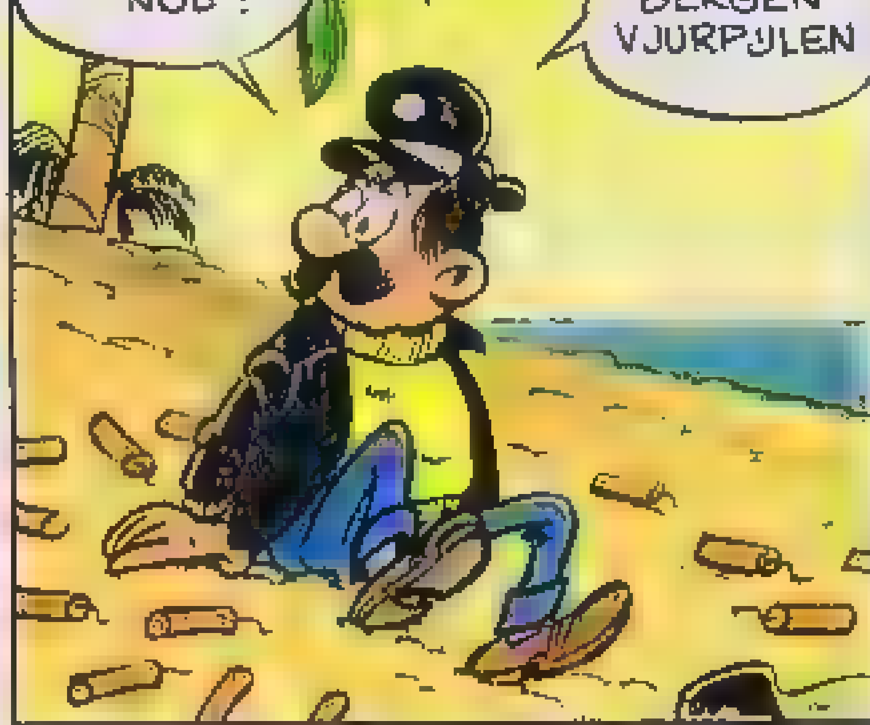

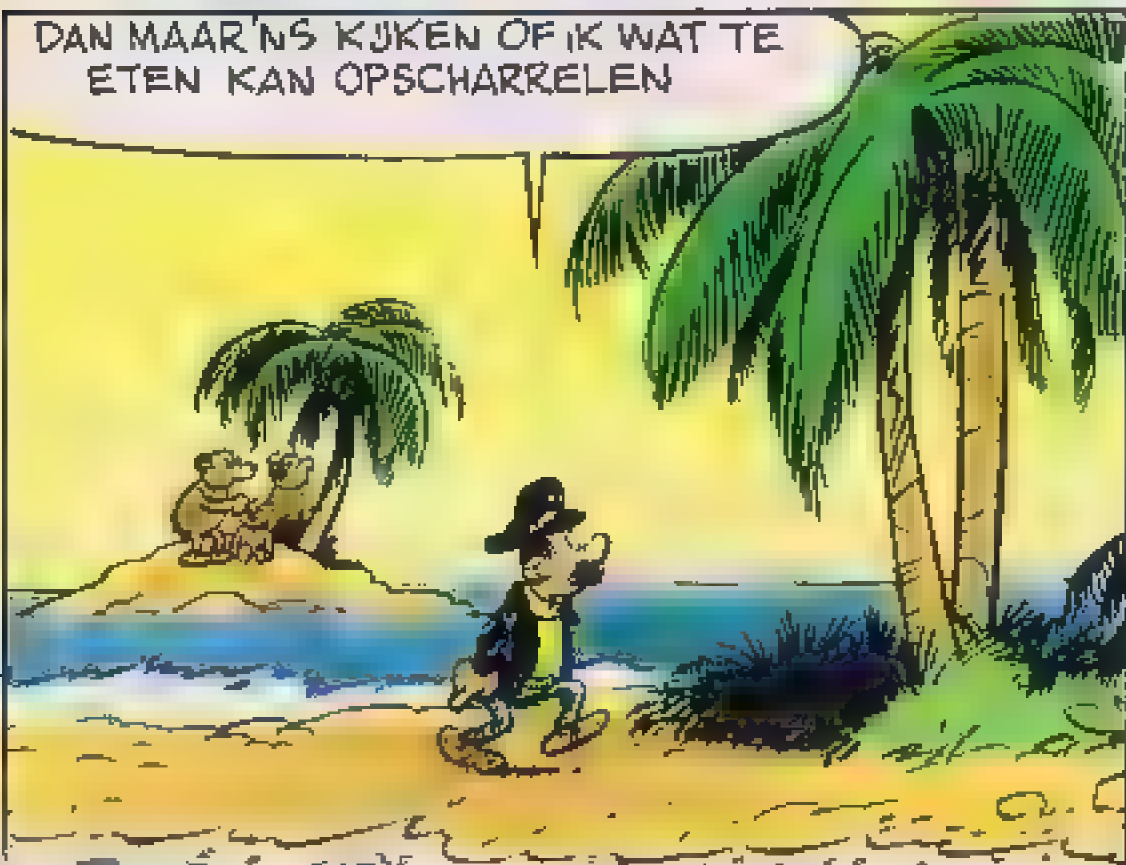

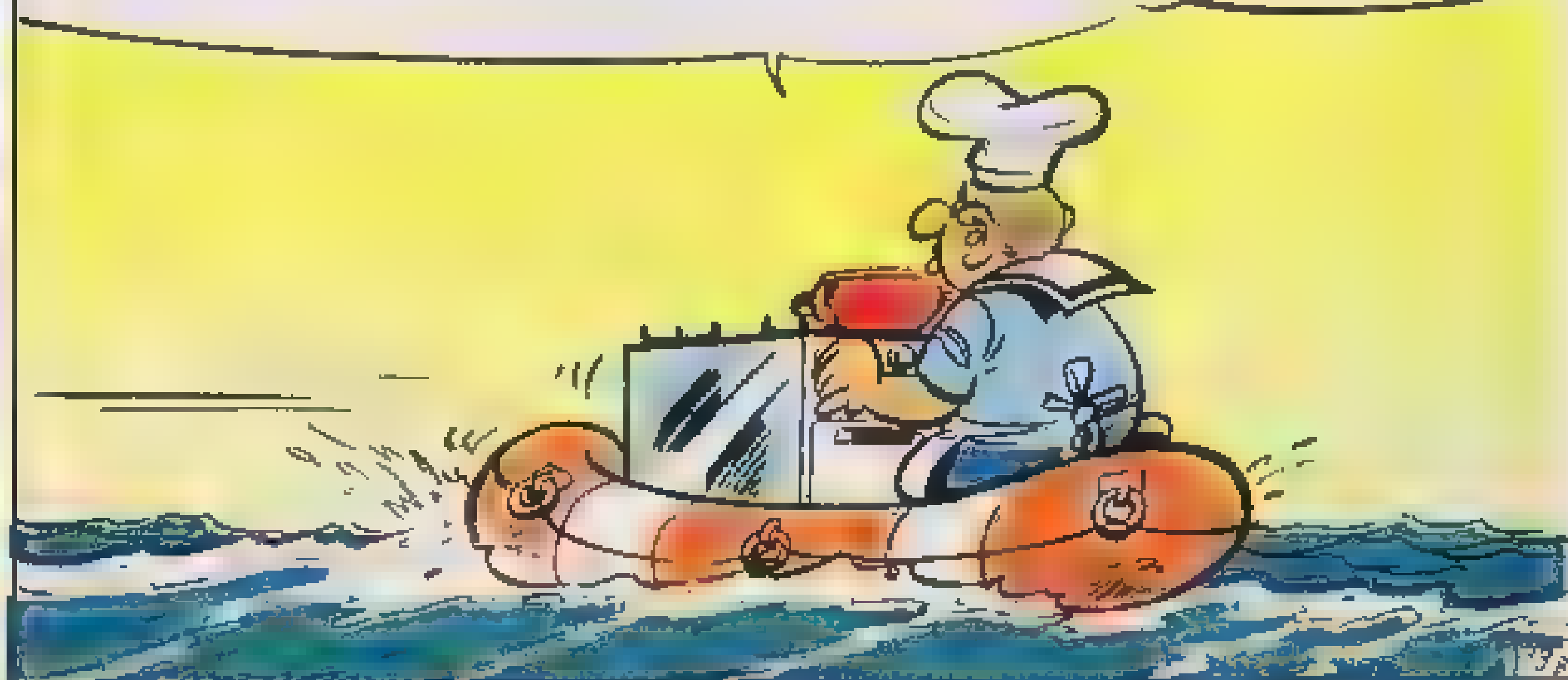

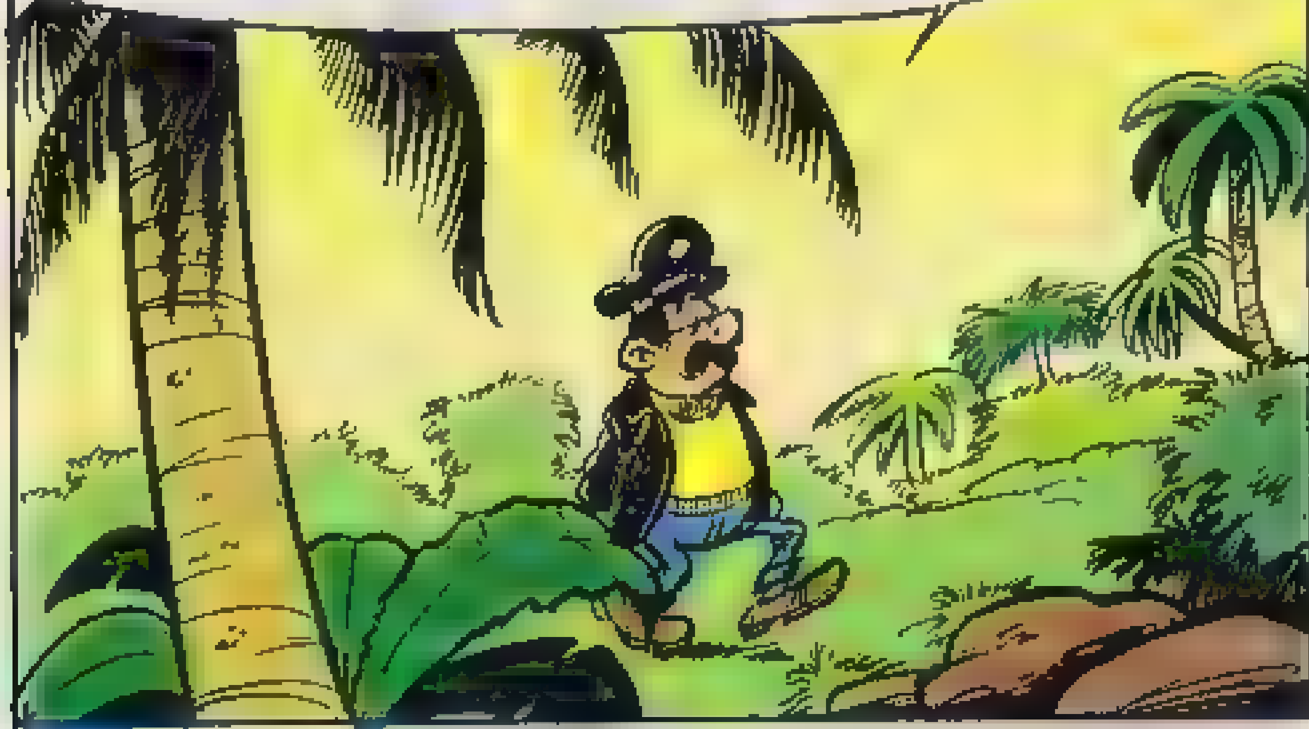

ZEVEN ZIELEN IN DE ZON

FRANCIS • MITTEI

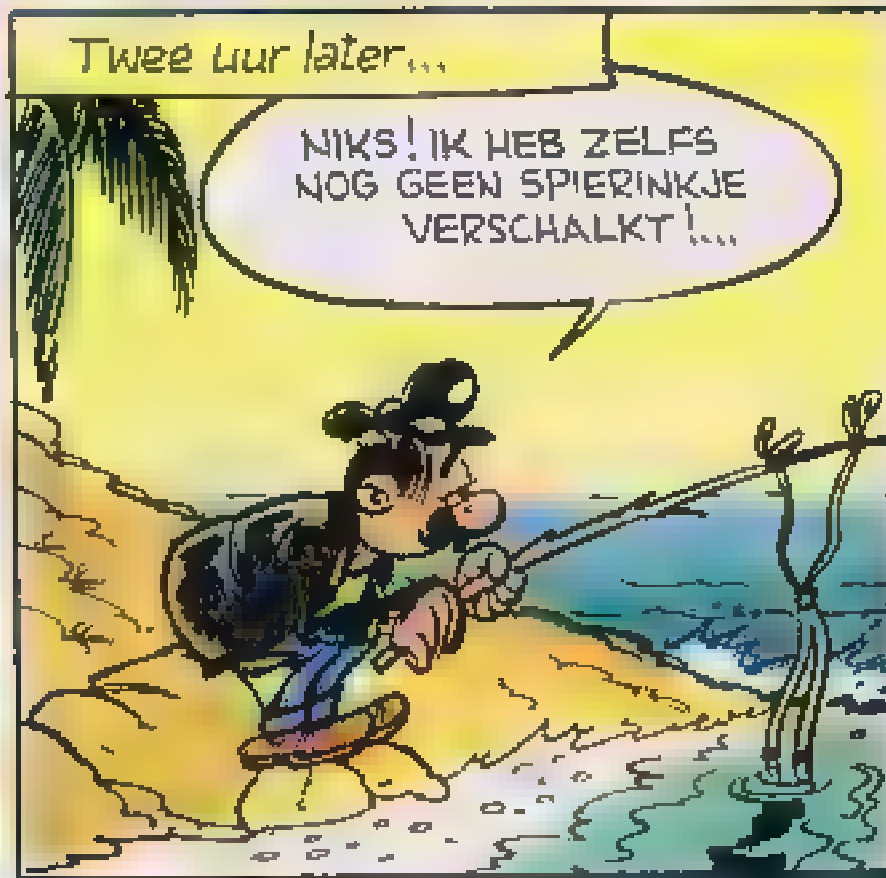

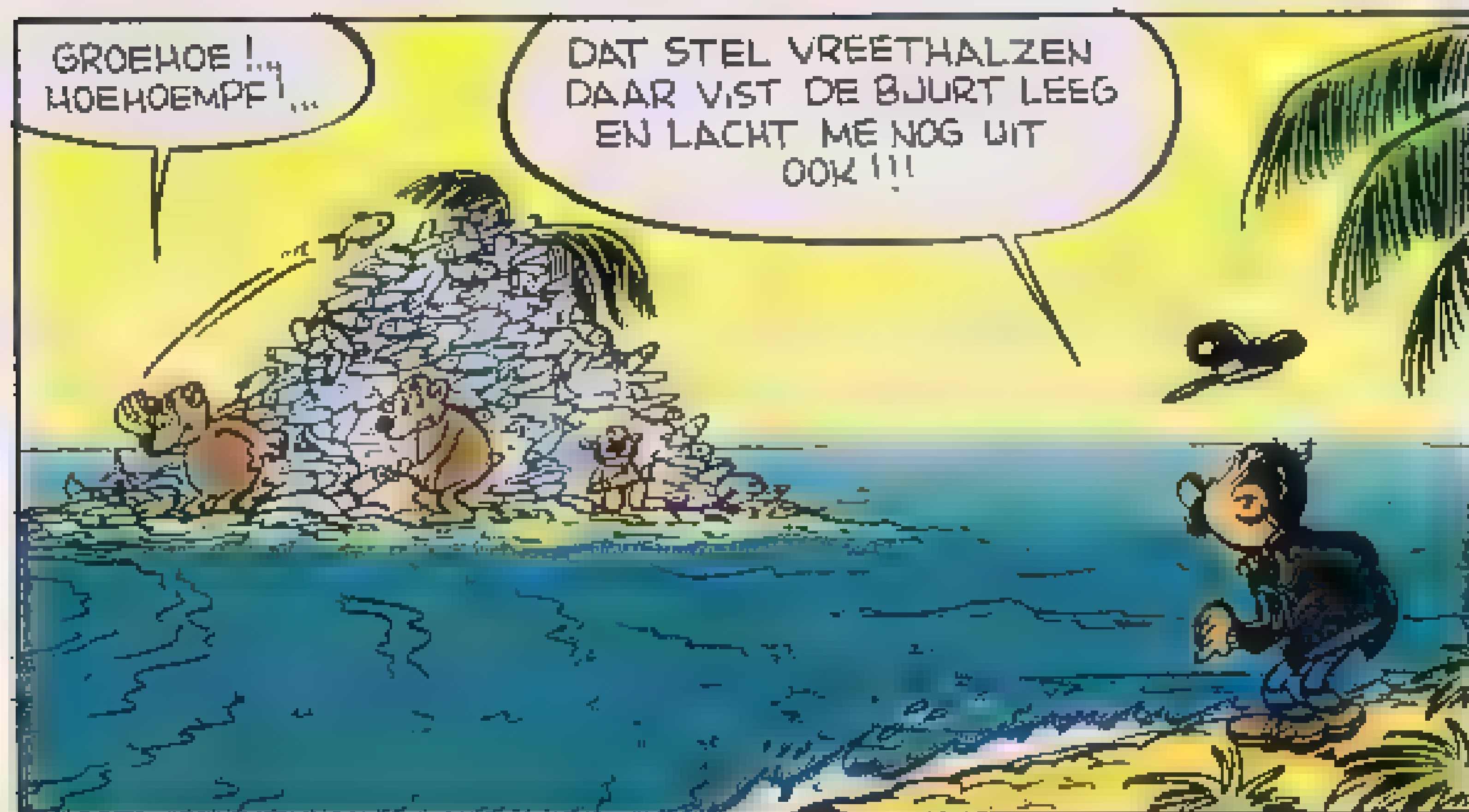

vervolg

kapitein Bakbaard

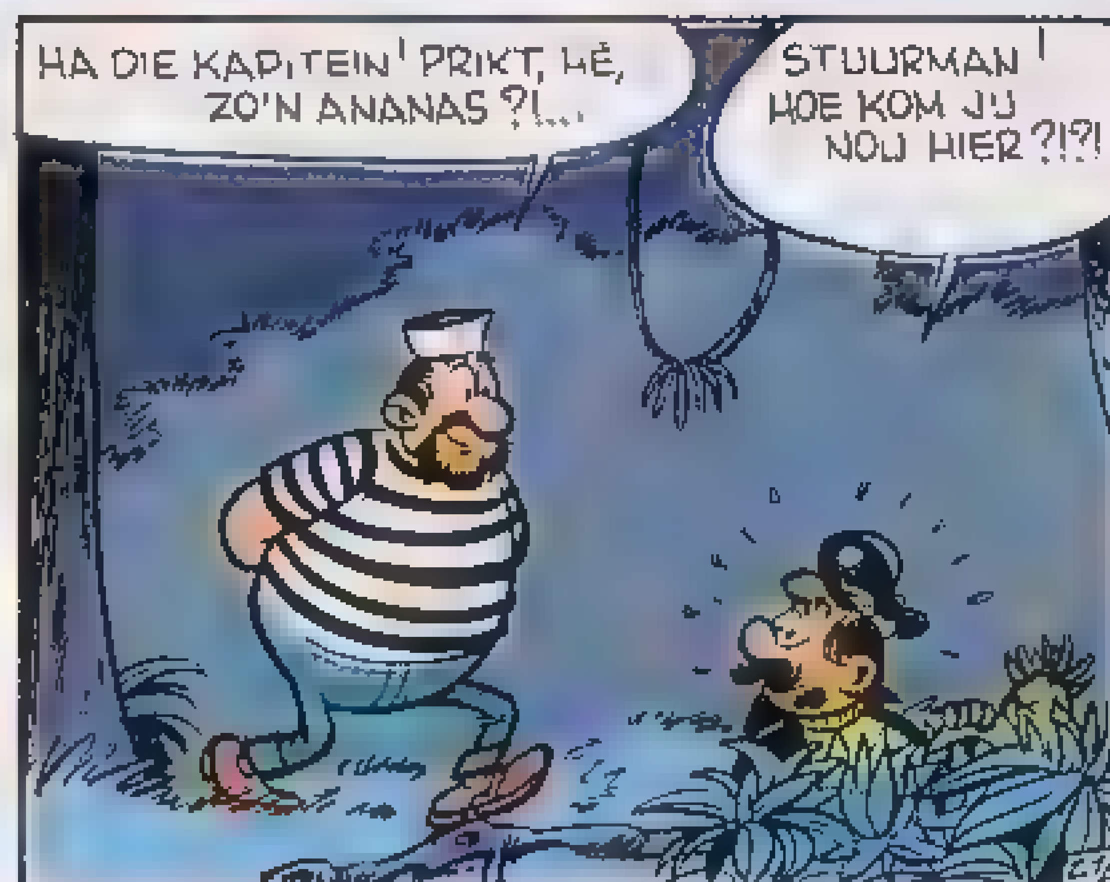

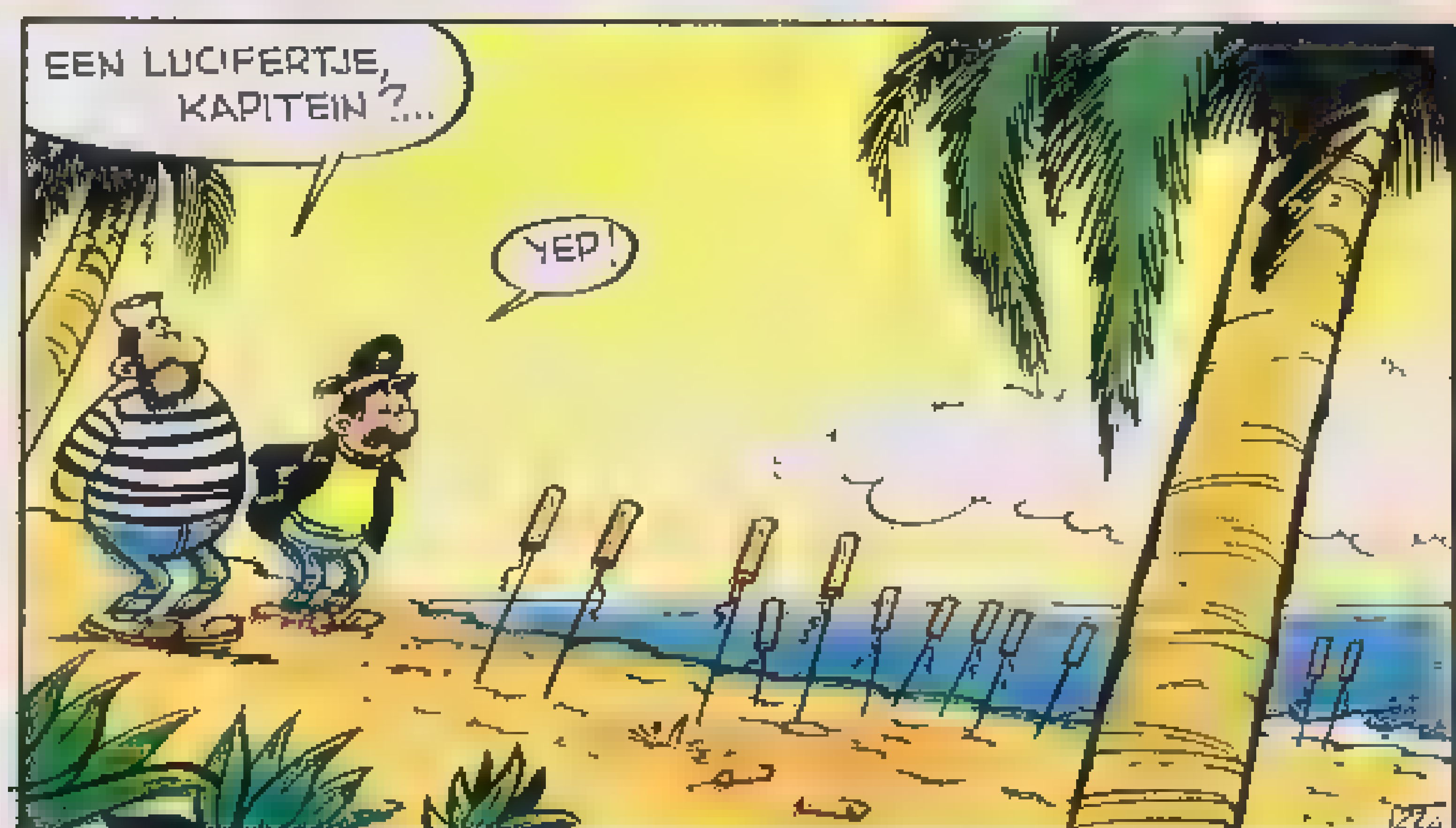
ZEVEN ZIELEN IN DE ZON

FRANCIS • MITTEI

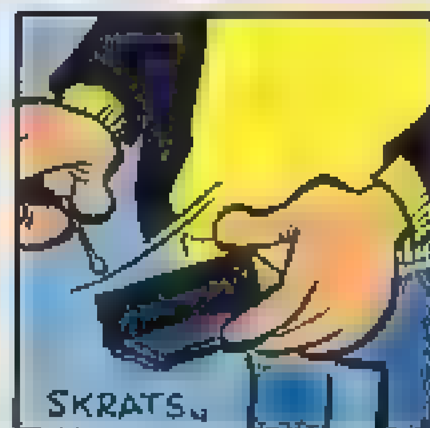

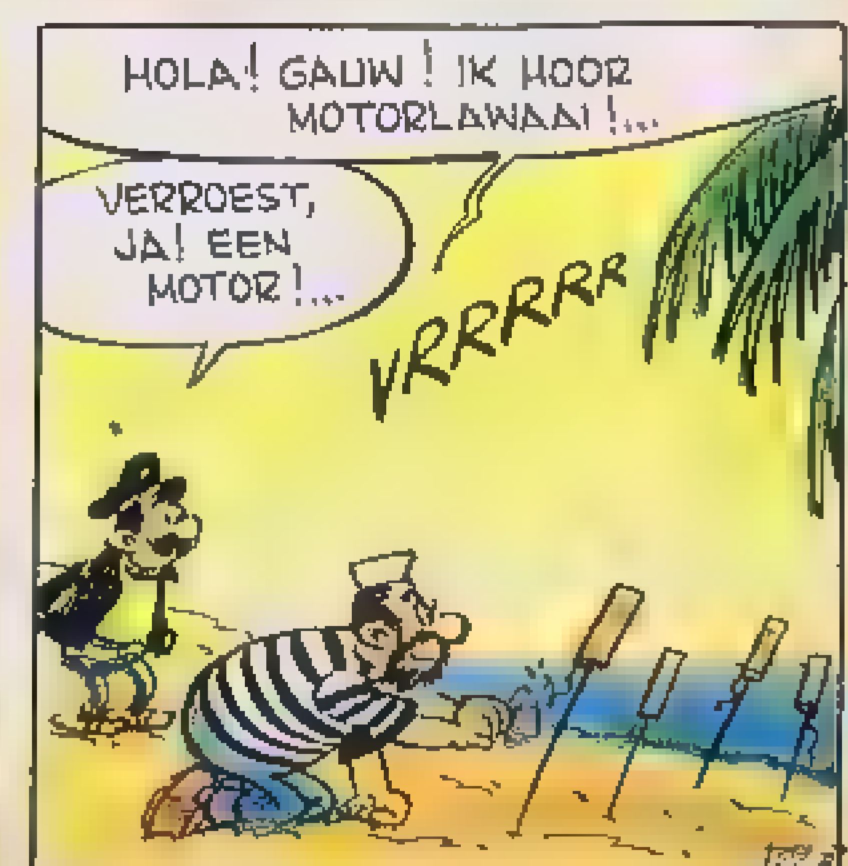

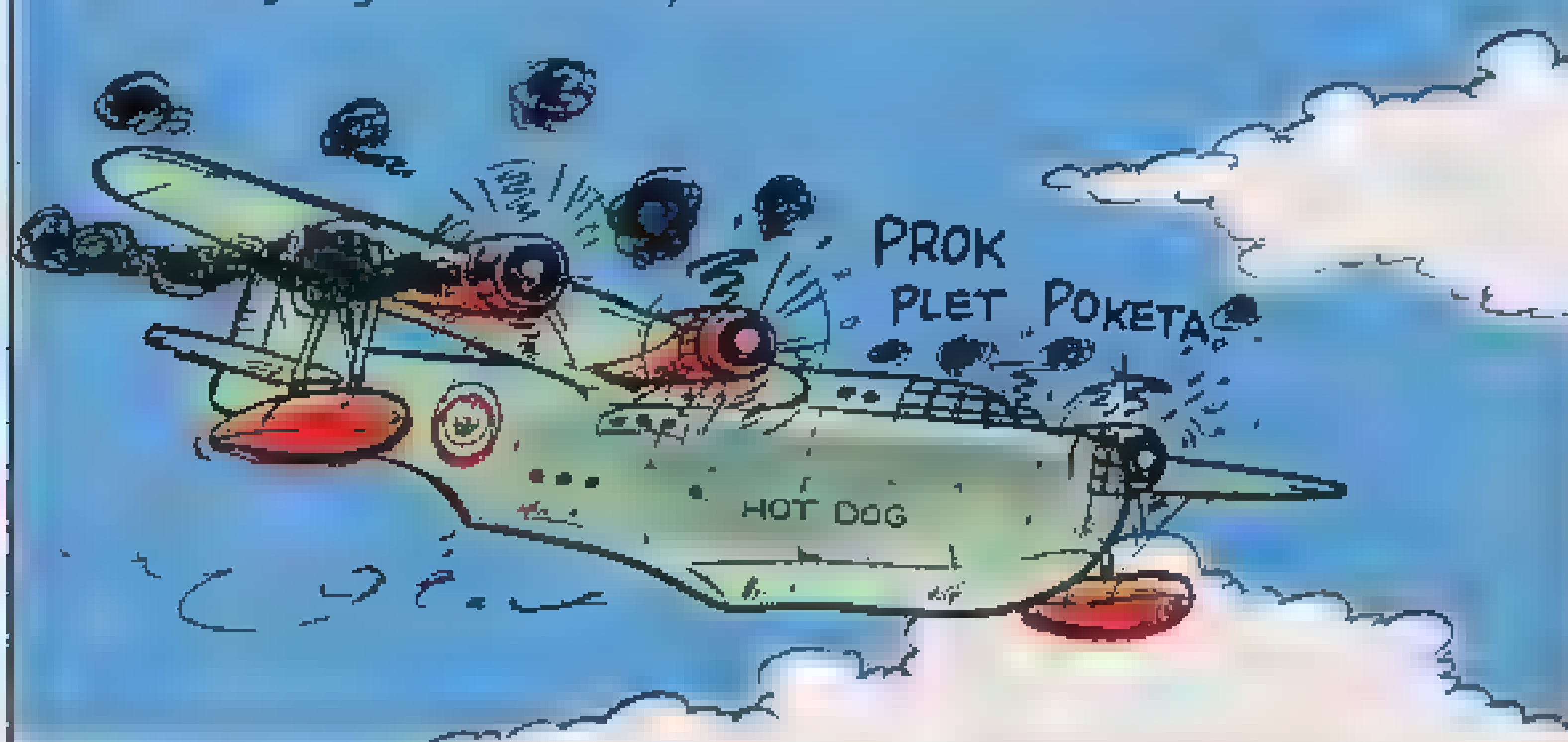

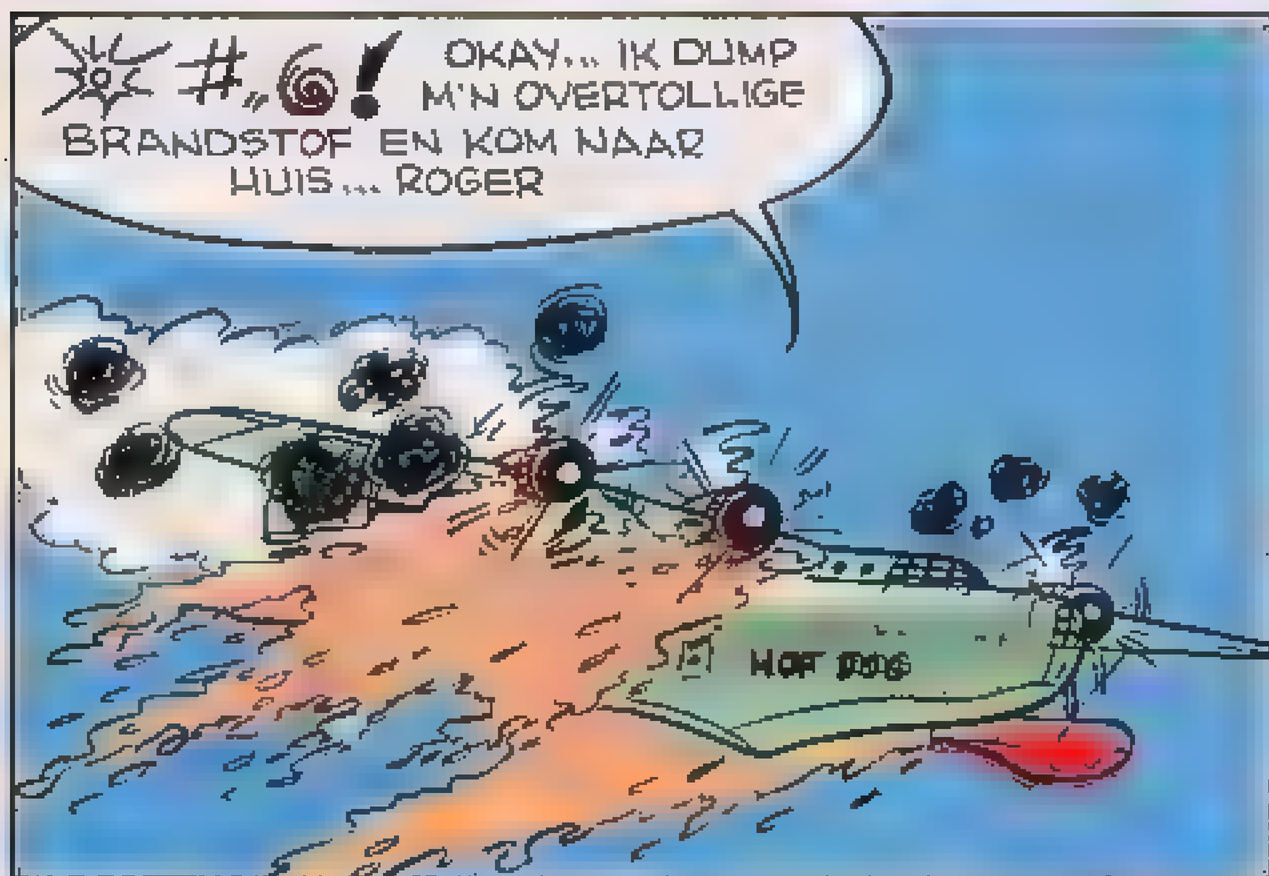

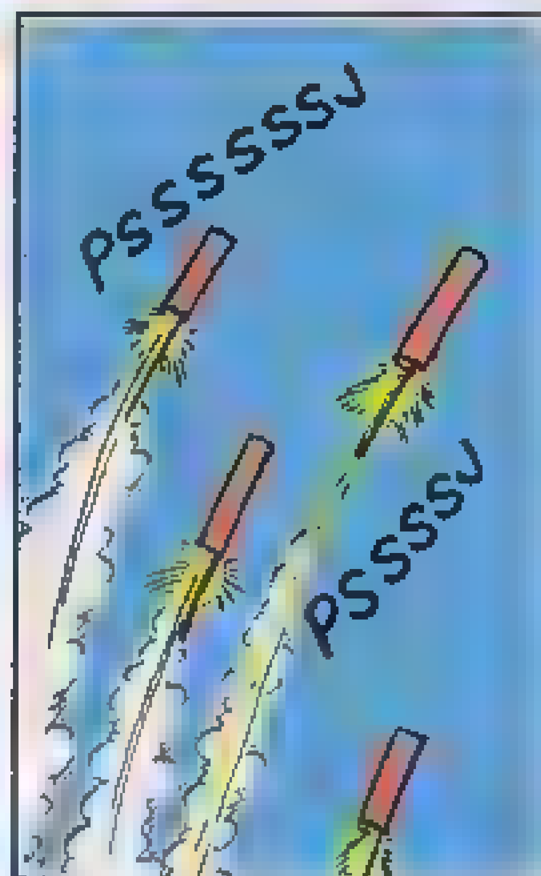

kapitein Bakbaard

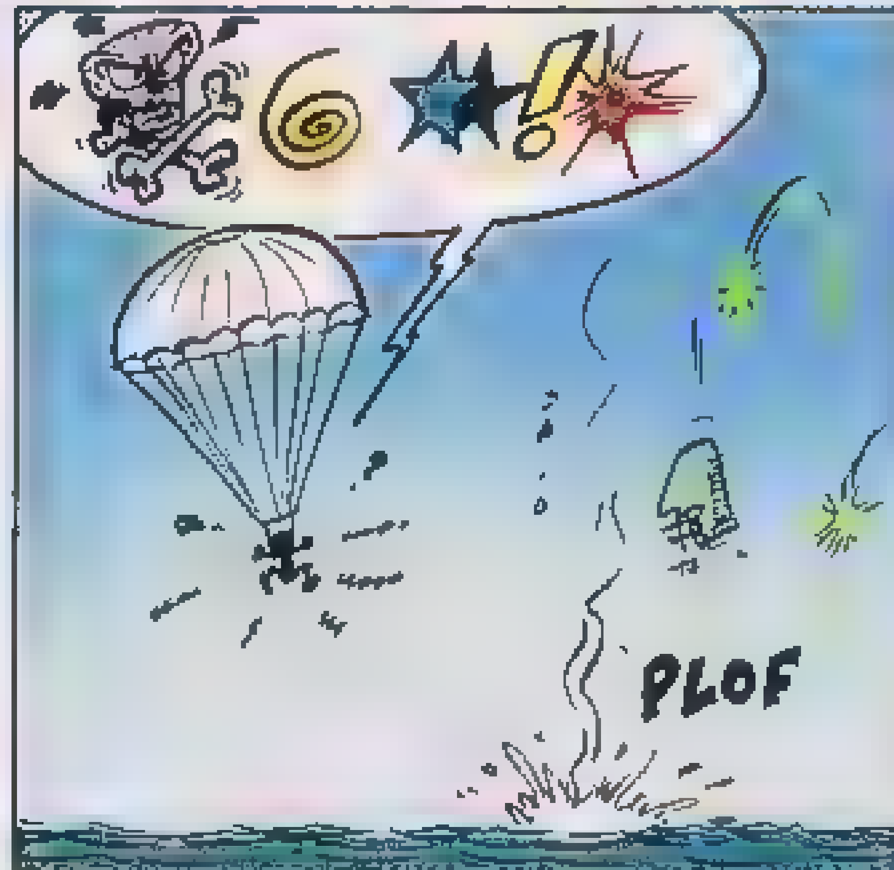

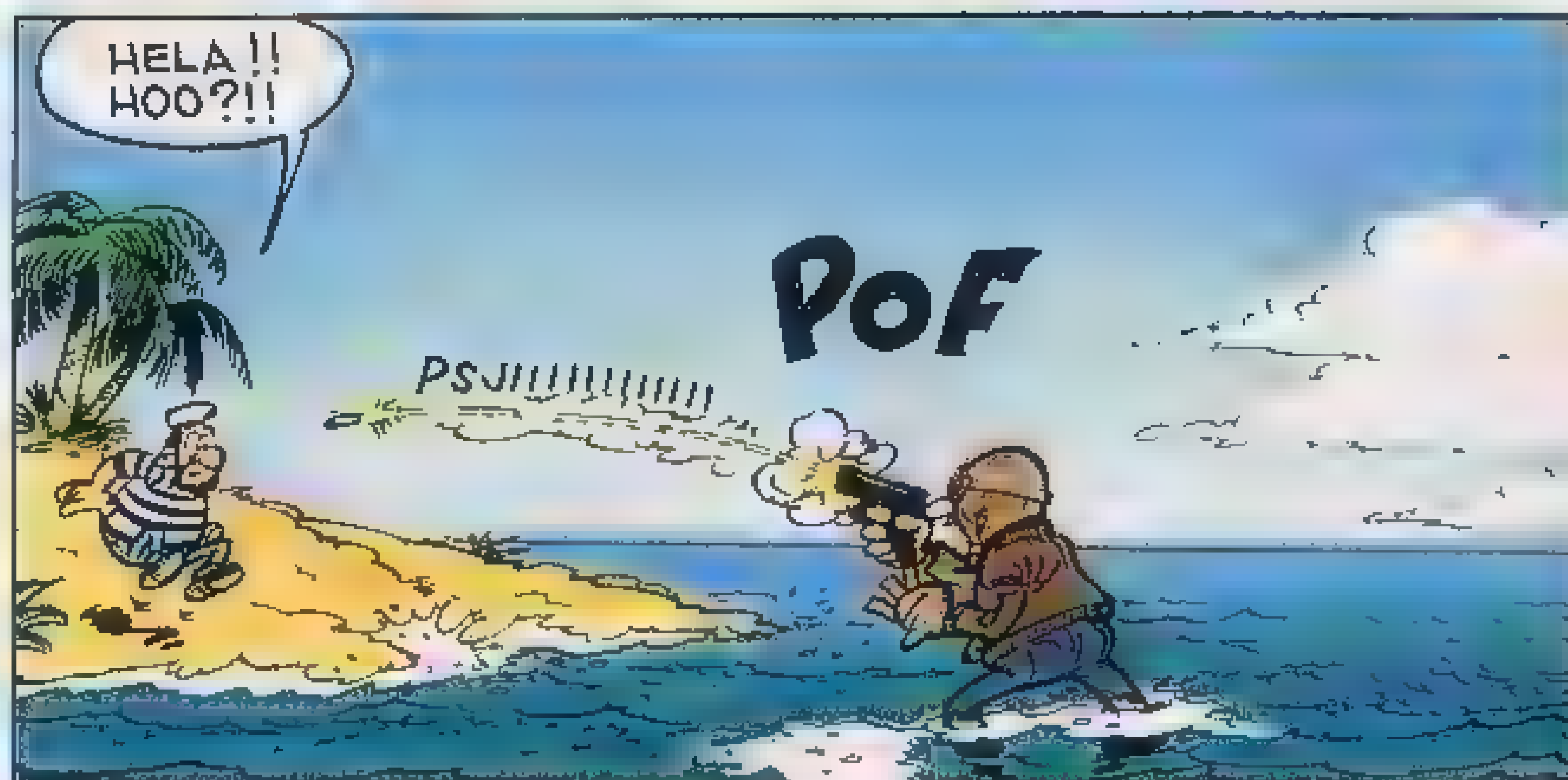

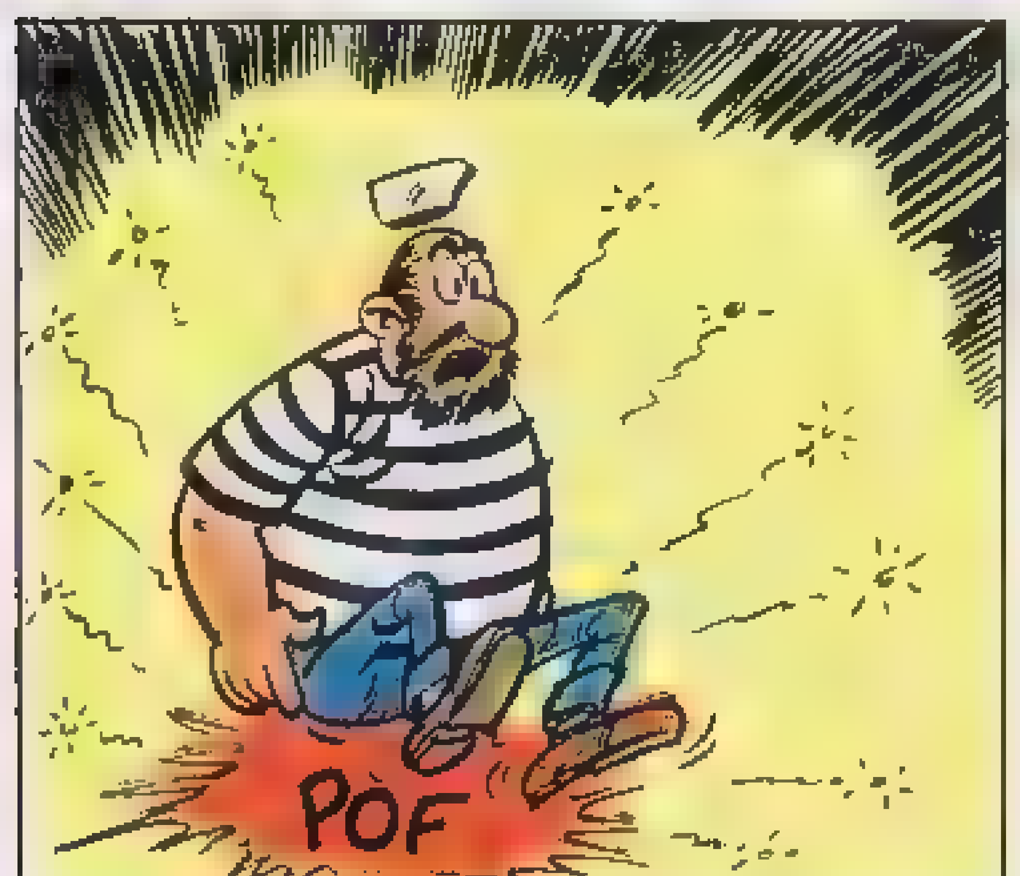
ZEVEN ZIELEN IN DE ZON

FRANCIS • MITTEI

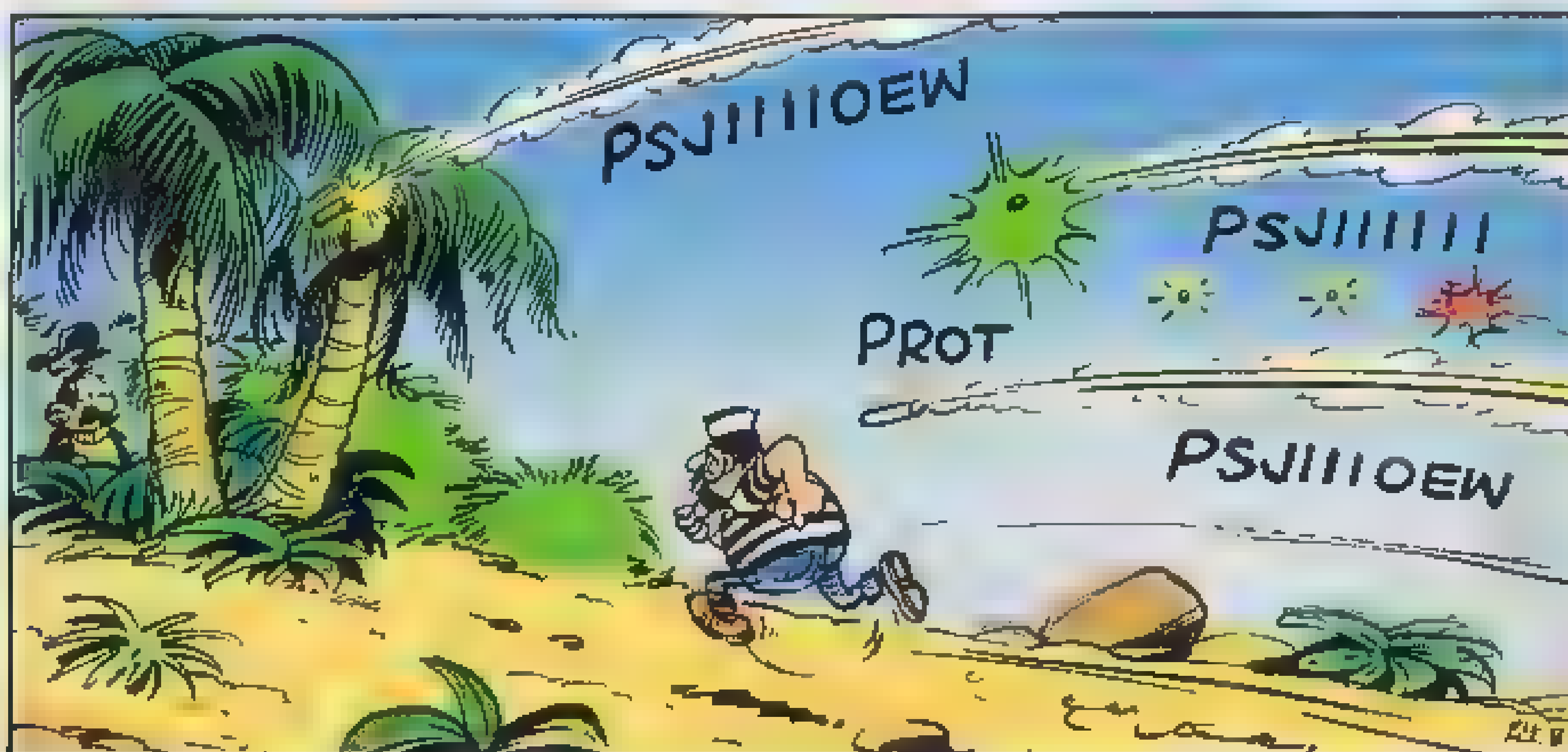

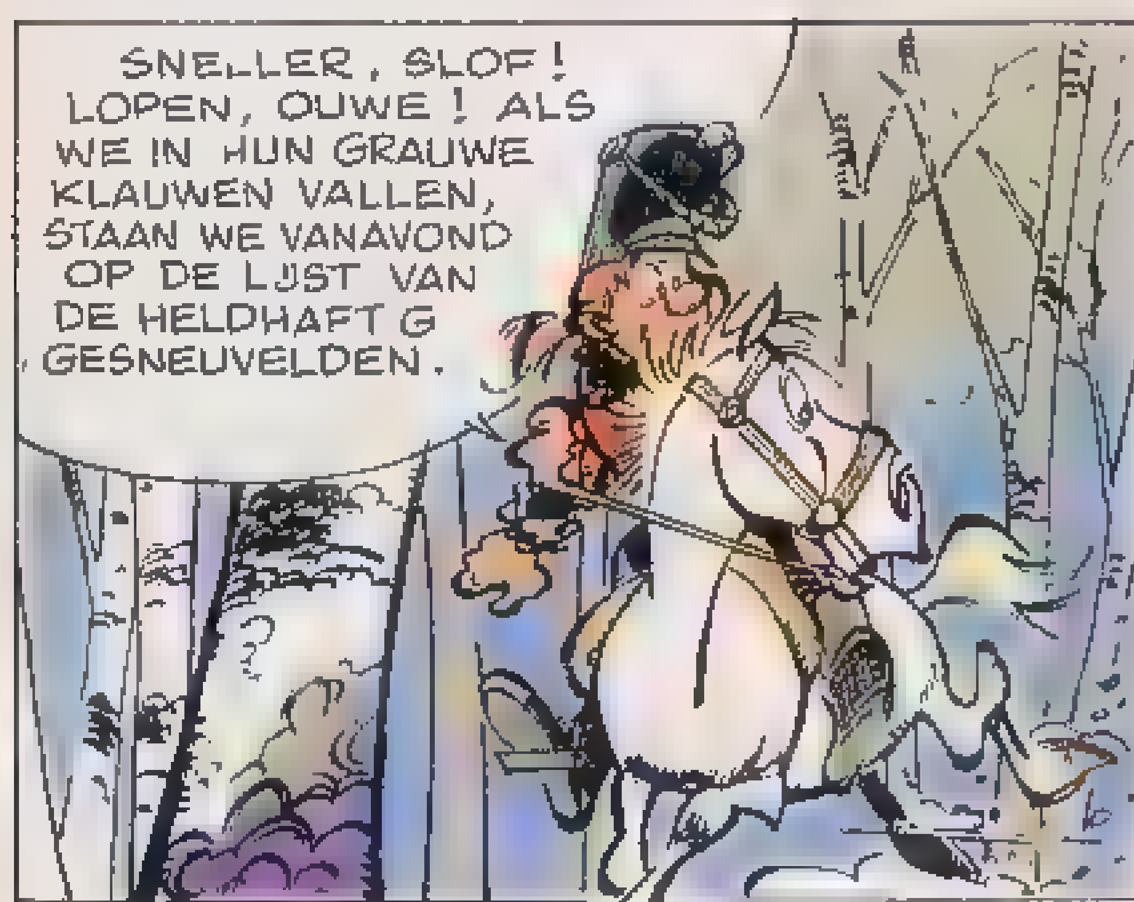
Slemper

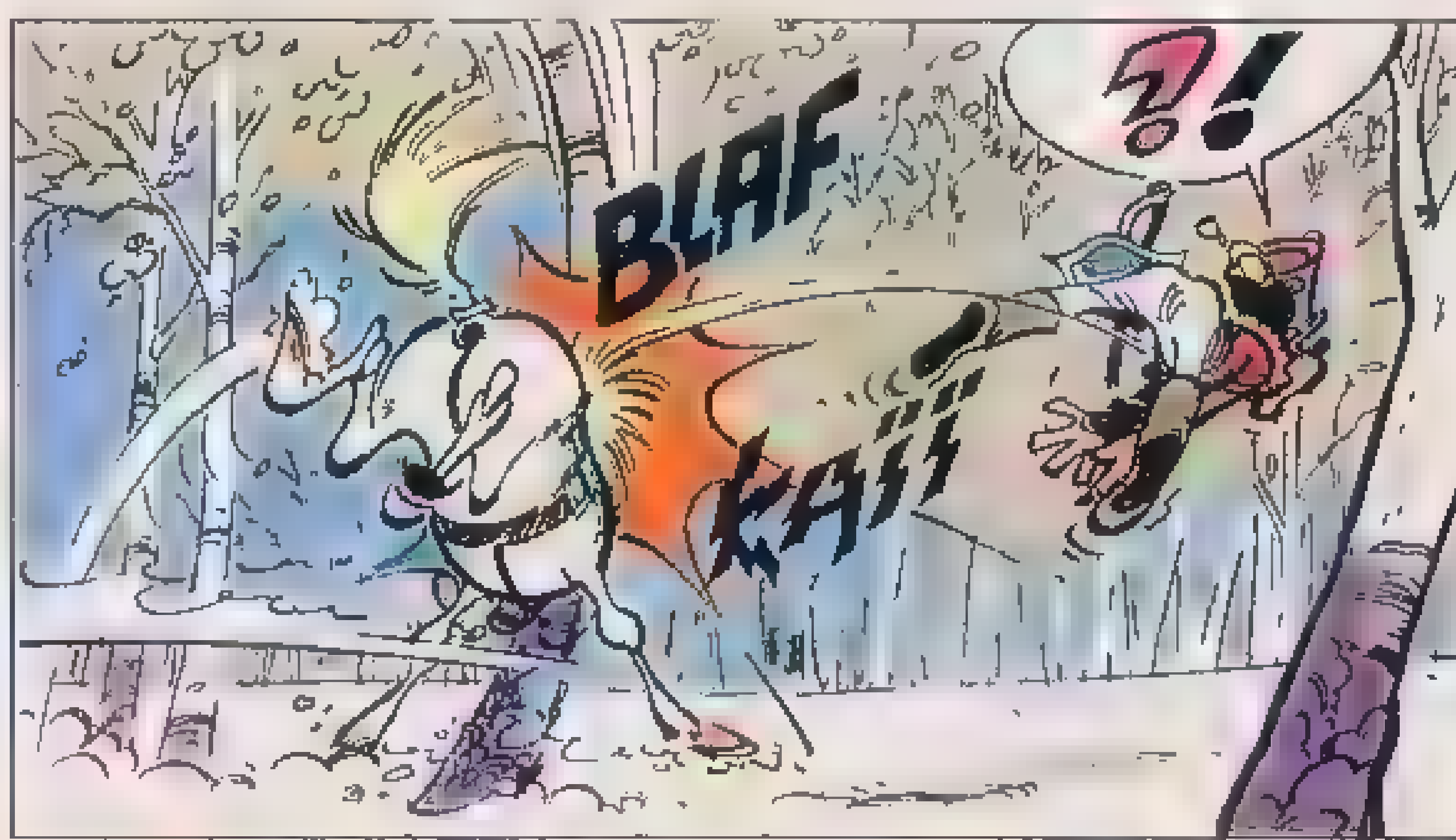

SLEMPER, ZEIDEN ZE,
GA DAARGINDS 'NS KIJKEN OF JE
NIET EEN PAAR KOZAKKEN TEGENKOMT...
EN IK, IDIOOT, **GA** NOG OOK EN
VIND ER ZOMAAR EFFE **TWINTIG**!
GOEIE GENADE ... IK BEN OOK
ALTIJD DE PINEUT !

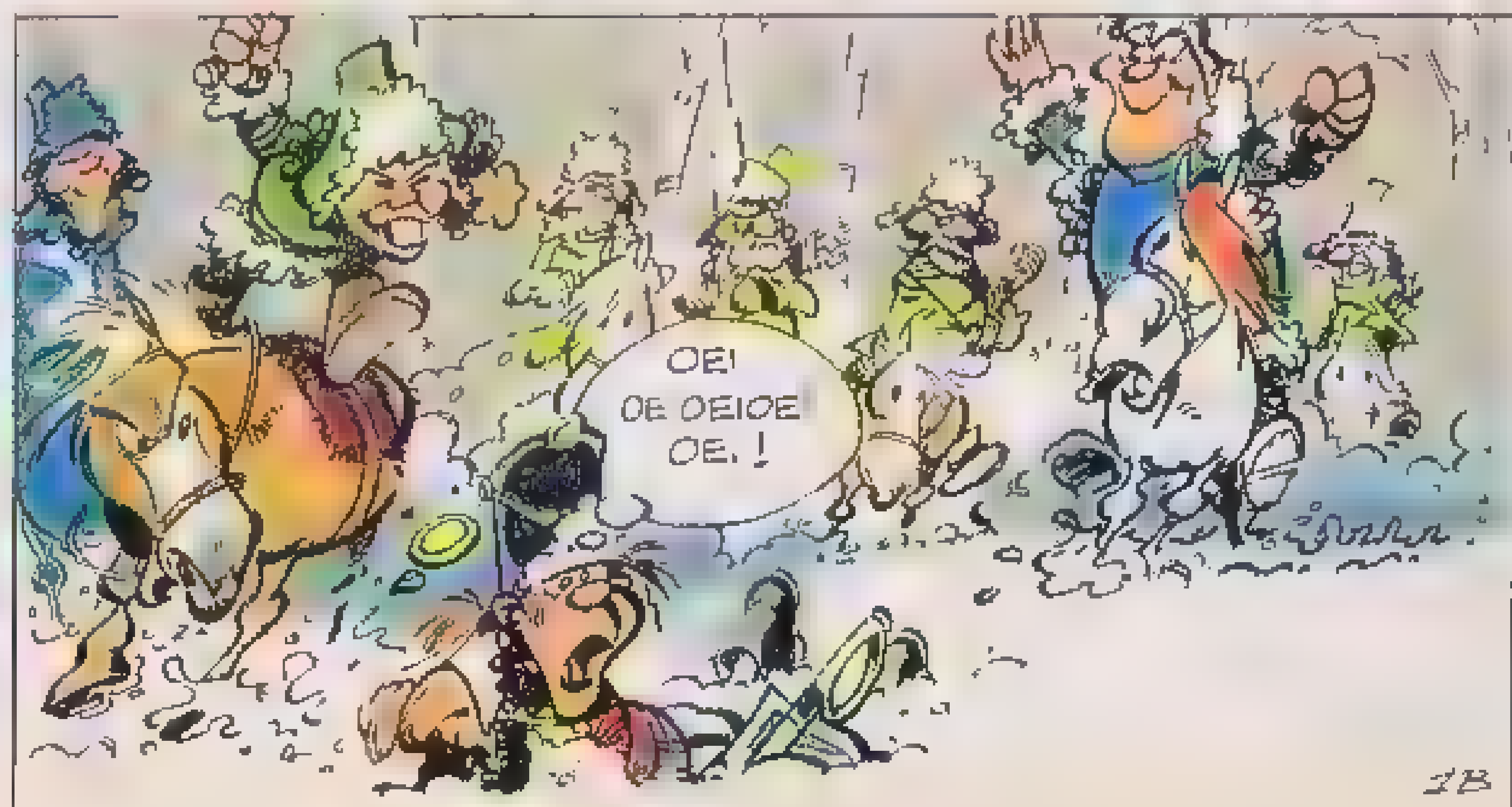
ADADA
ADADA
YAKYAK
HOELOEHOELOELOELOE

1A

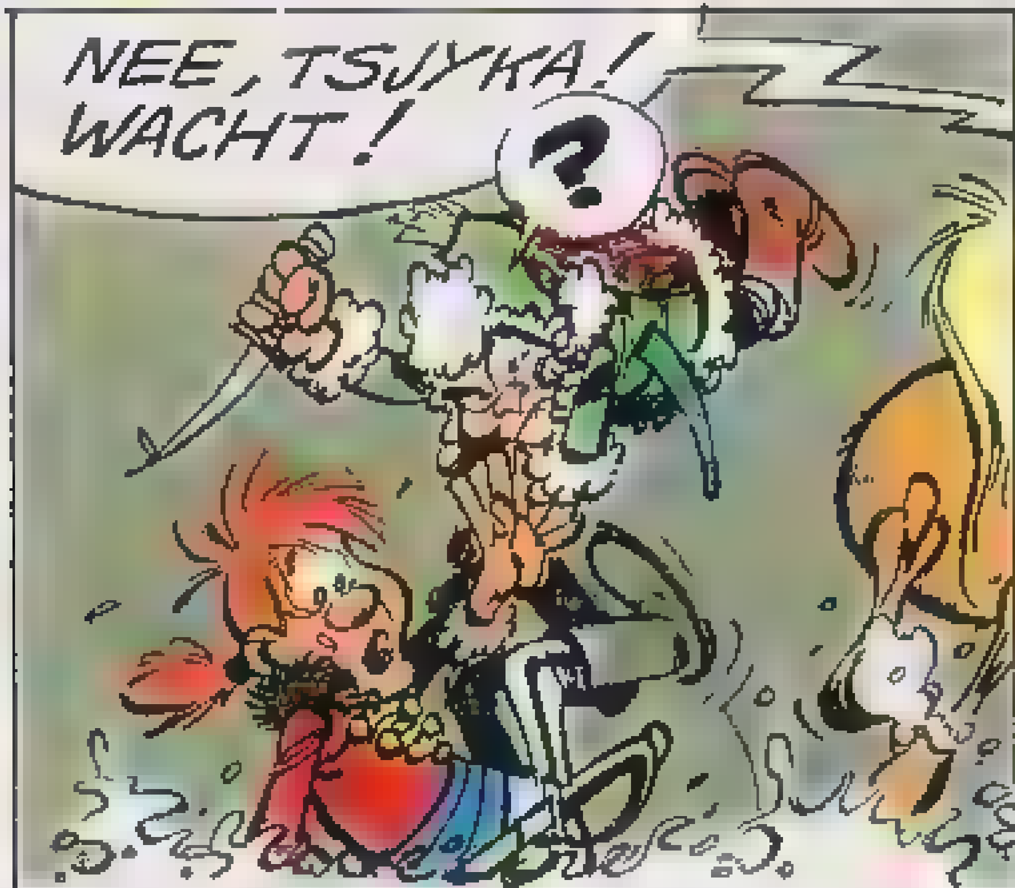

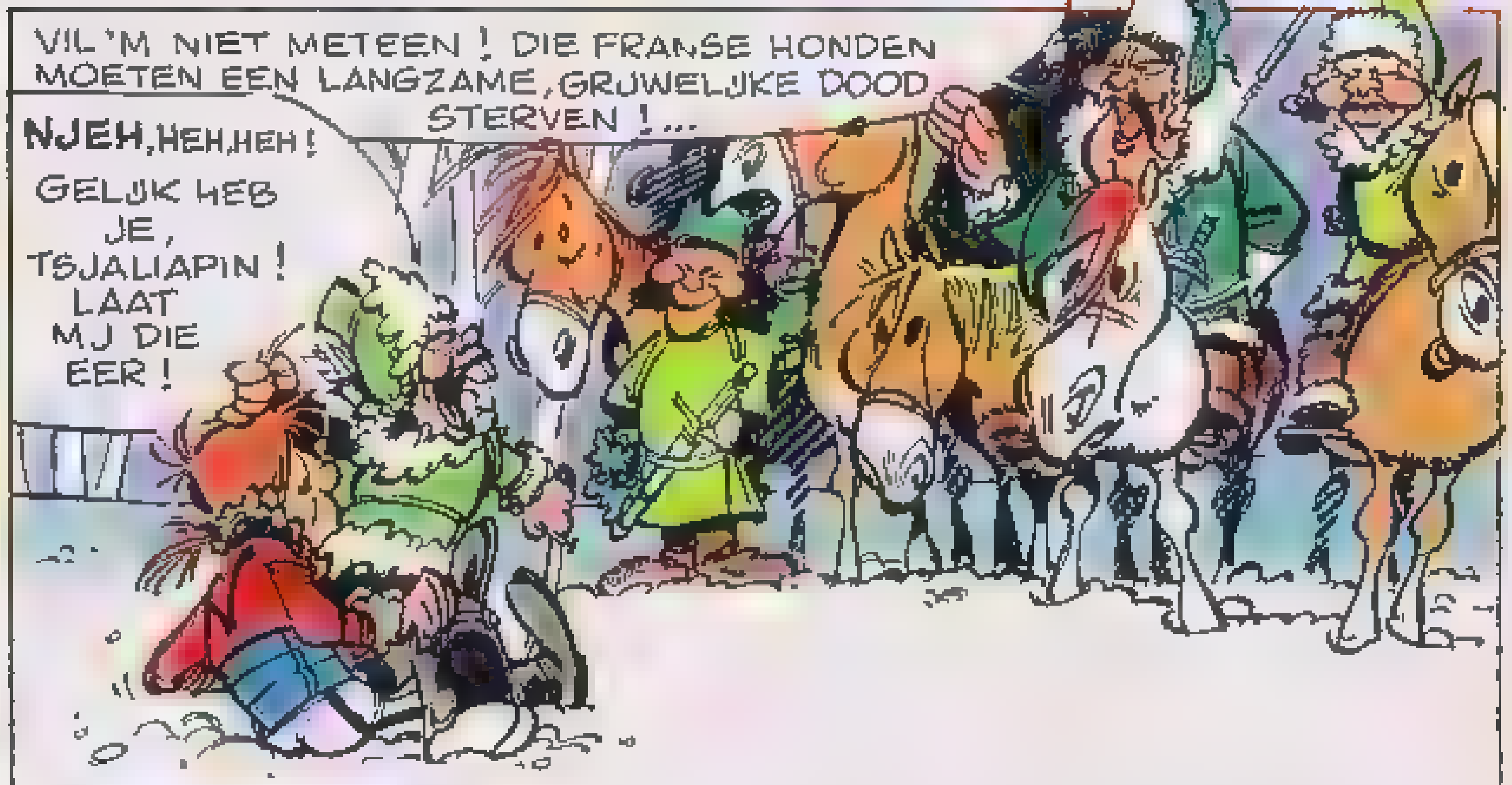

en Slof

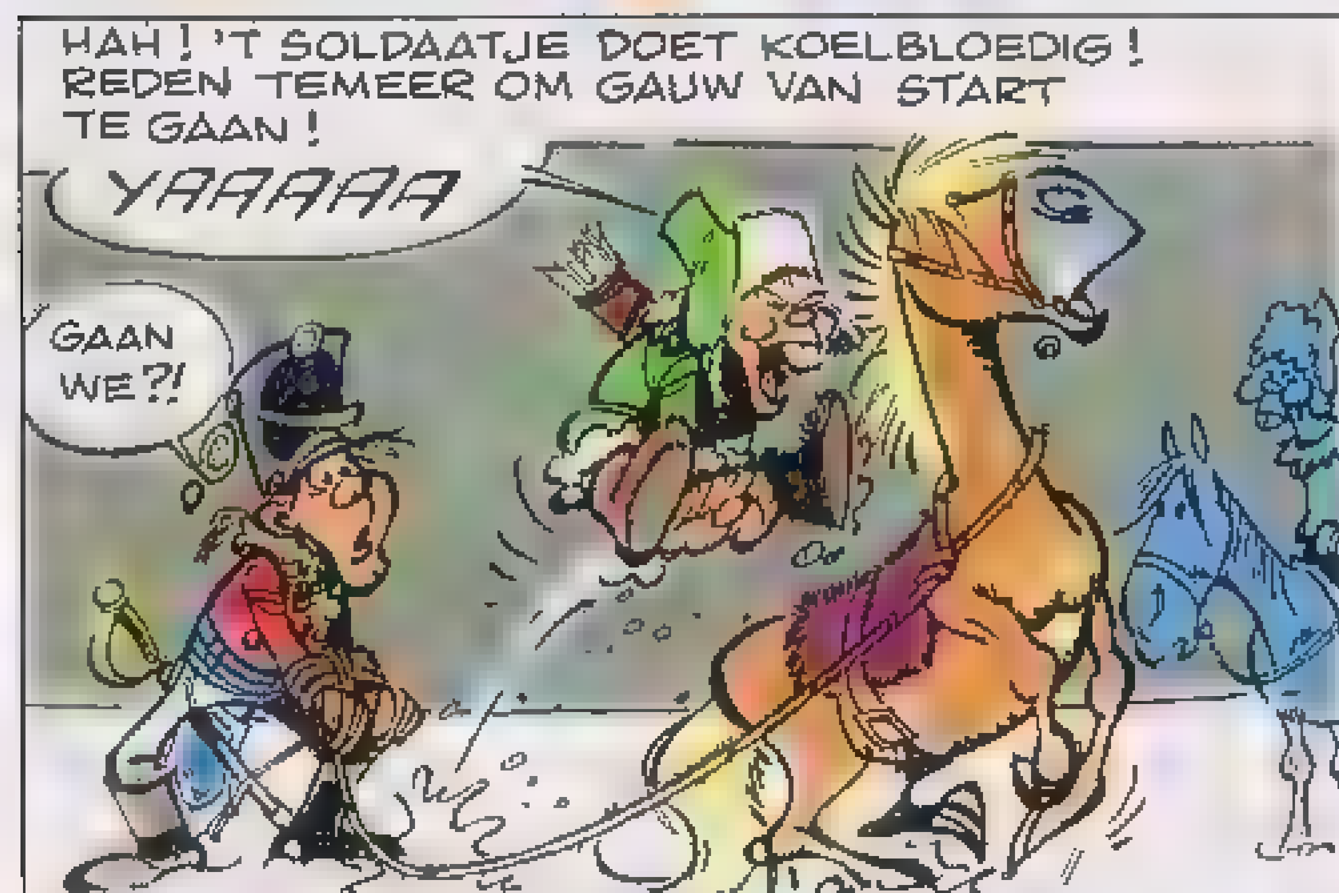
SANDRON • CAUVIN

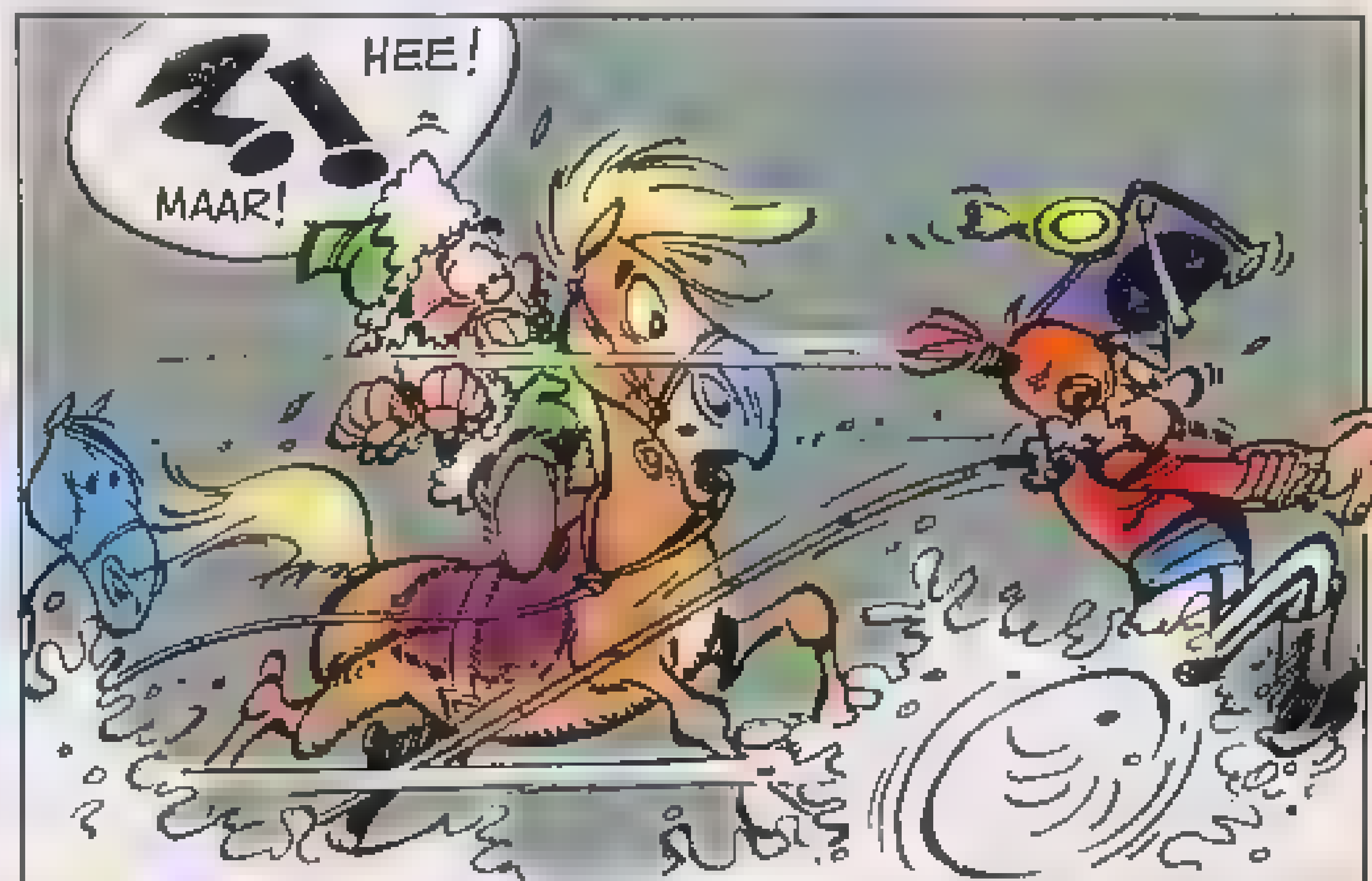

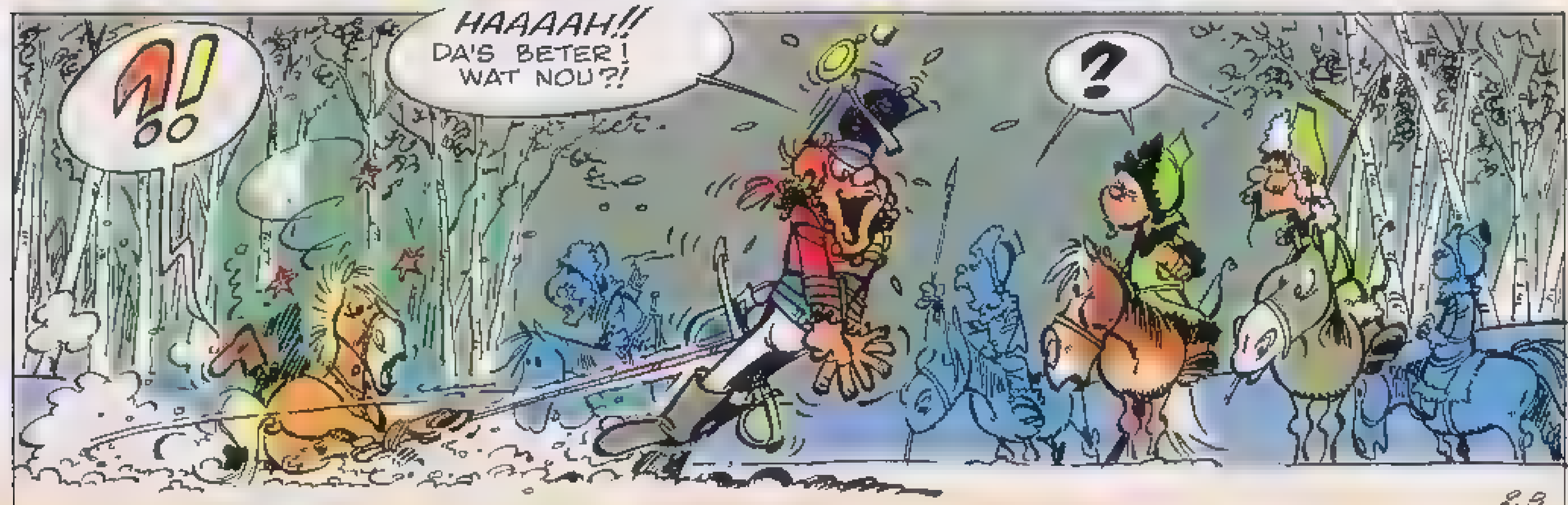

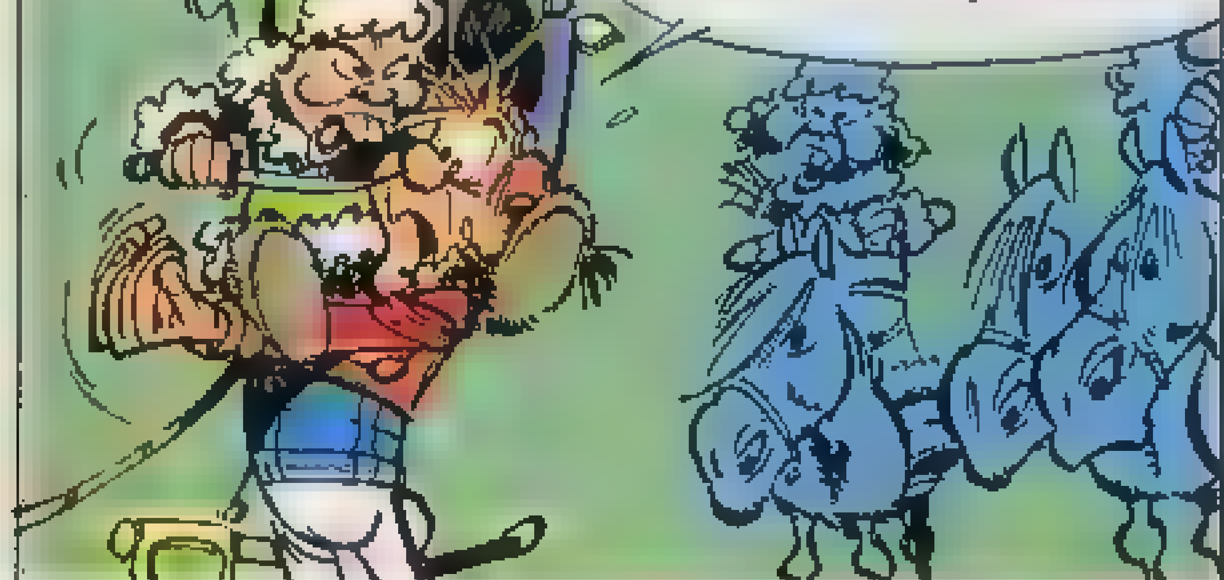

vervolg

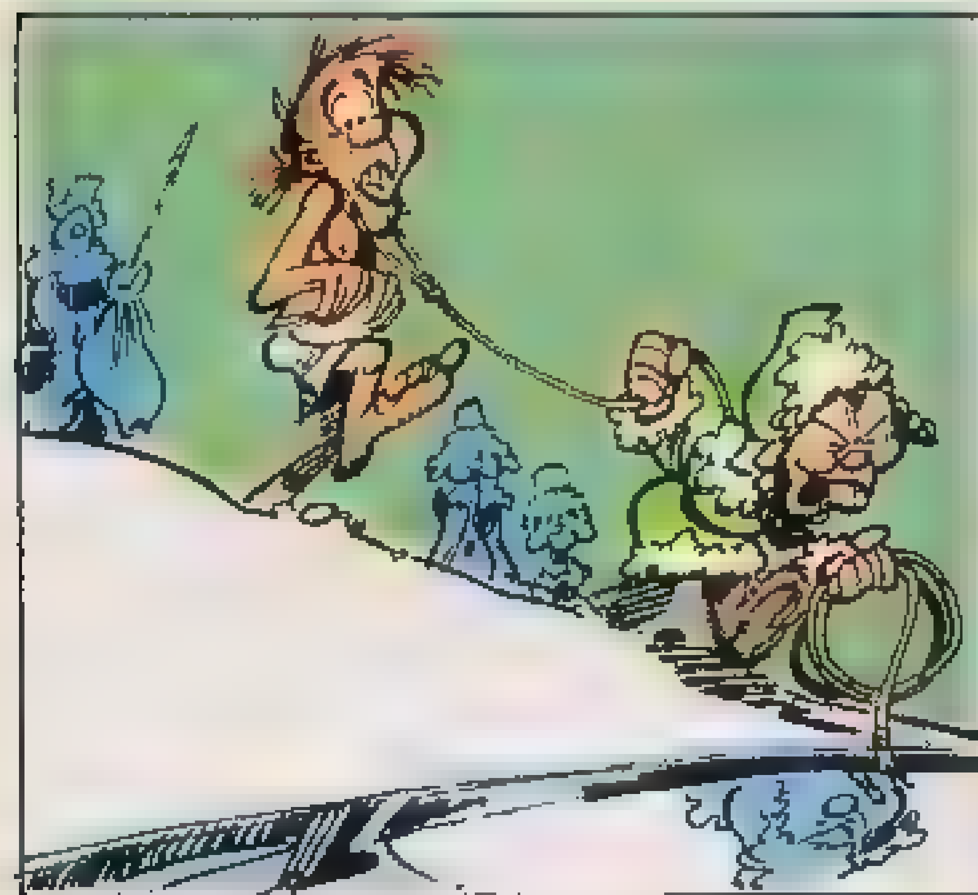

TSJYKA! AF! AF! NIET DOEN!
?

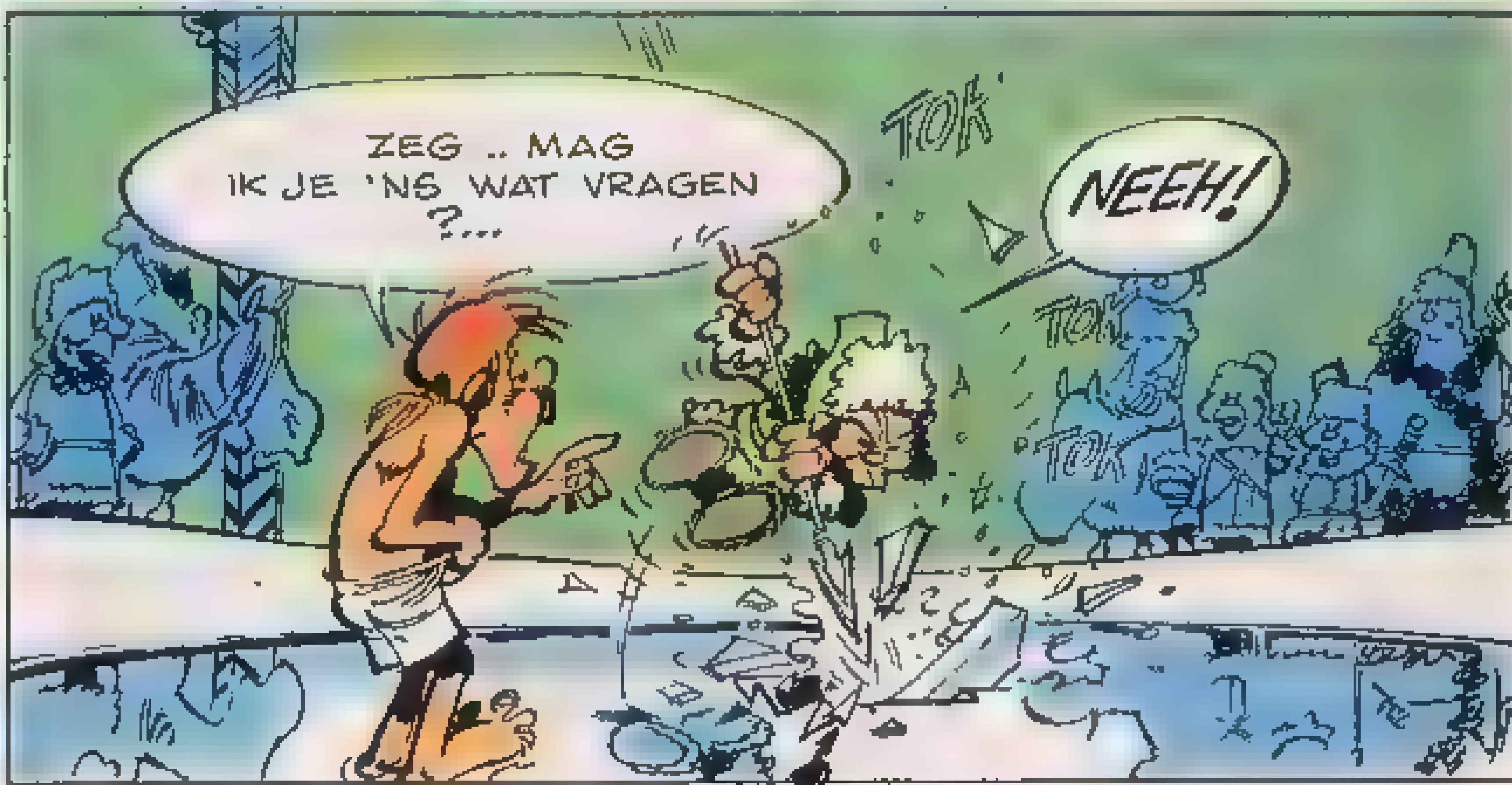

DAT VARKEN ZET JE VOOR AAP!
JAH!
MAAR DAARVOOR HOEF JE 'M TOCH NIET METEEN TE SLACHTEN?
NEEH!
GEEF 'M Z'N VET, TSJYKA!
JAH!
LAAT 'M SCHREEUWEN!
JAH! JAH!

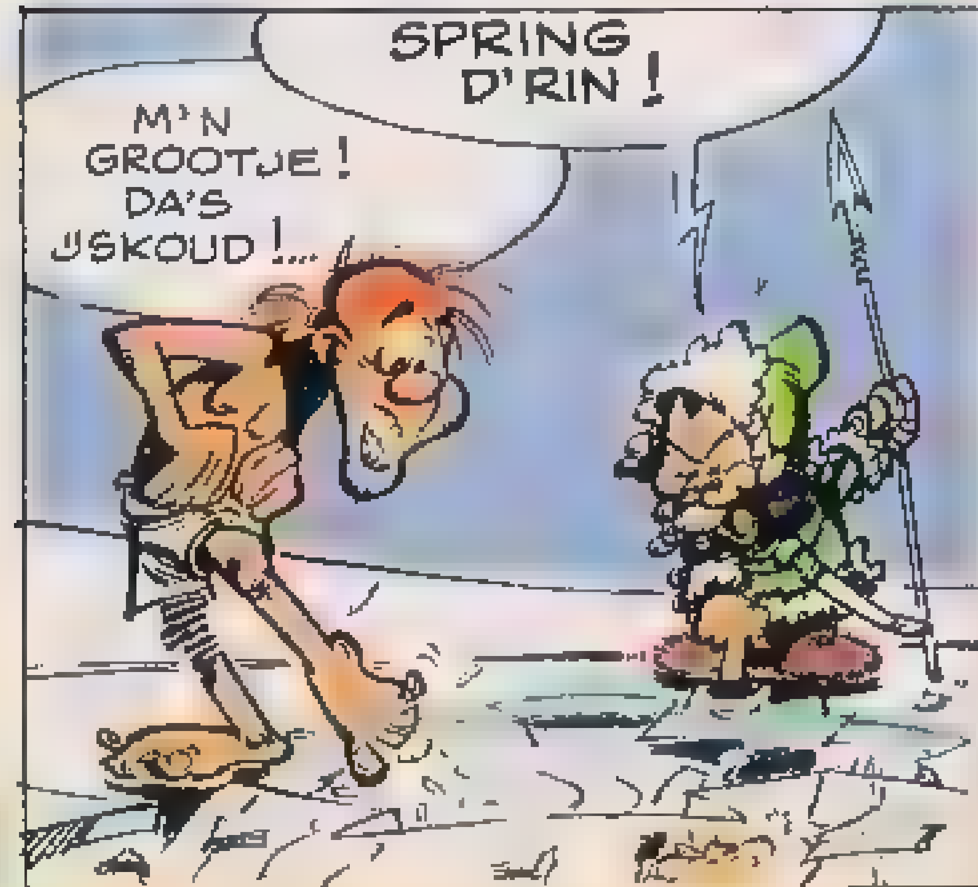

KLEED JE UIT!!
HOLAHOLA! BEN JE WEL LEKKER? K ZWEET ME NOG ROT VAN DAT LOPEN! IK VAT KOU ALS IK M'N JAS UITTREK!

DAAROM NET!!... UITKLEDEN, ZEI IK!...
GOED, GOED... WIND JE NIET OP, JOH!

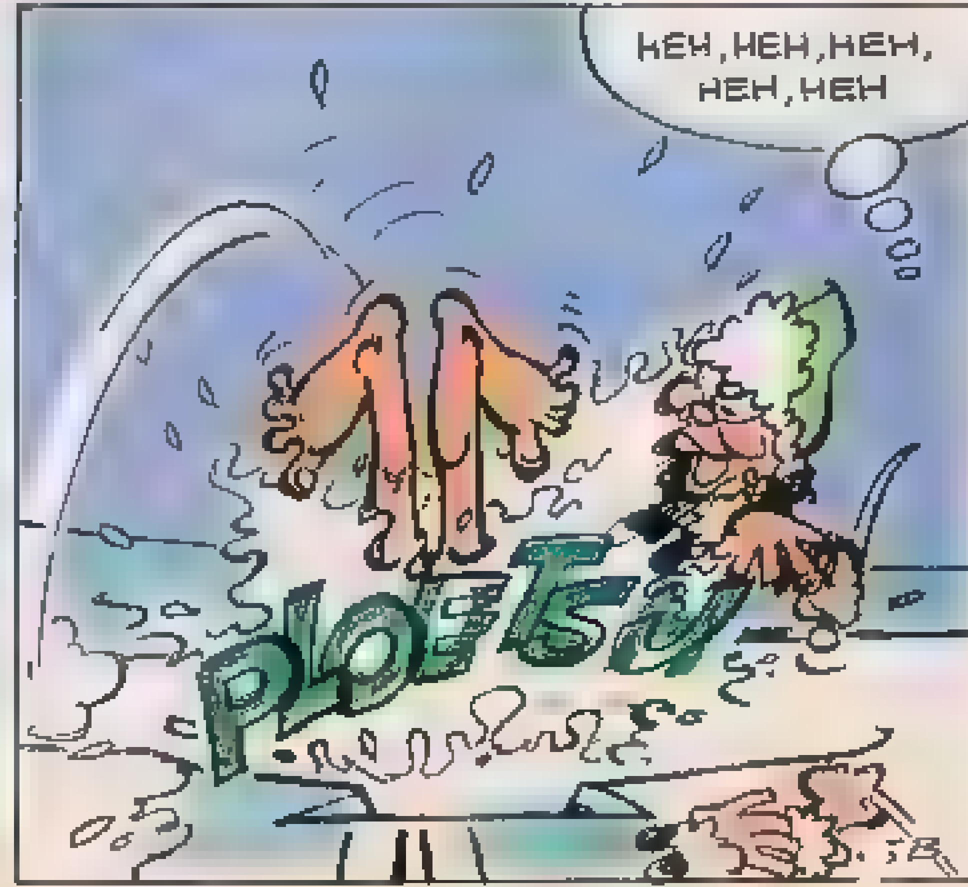

MAG... MAG IK MISSCHIEN WETEN WAARVOOR ...
MERK JE ZO WEL!

ZEG .. MAG IK JE 'NS WAT VRAGEN ?...
TOK
NEEH!
TOK
TOK

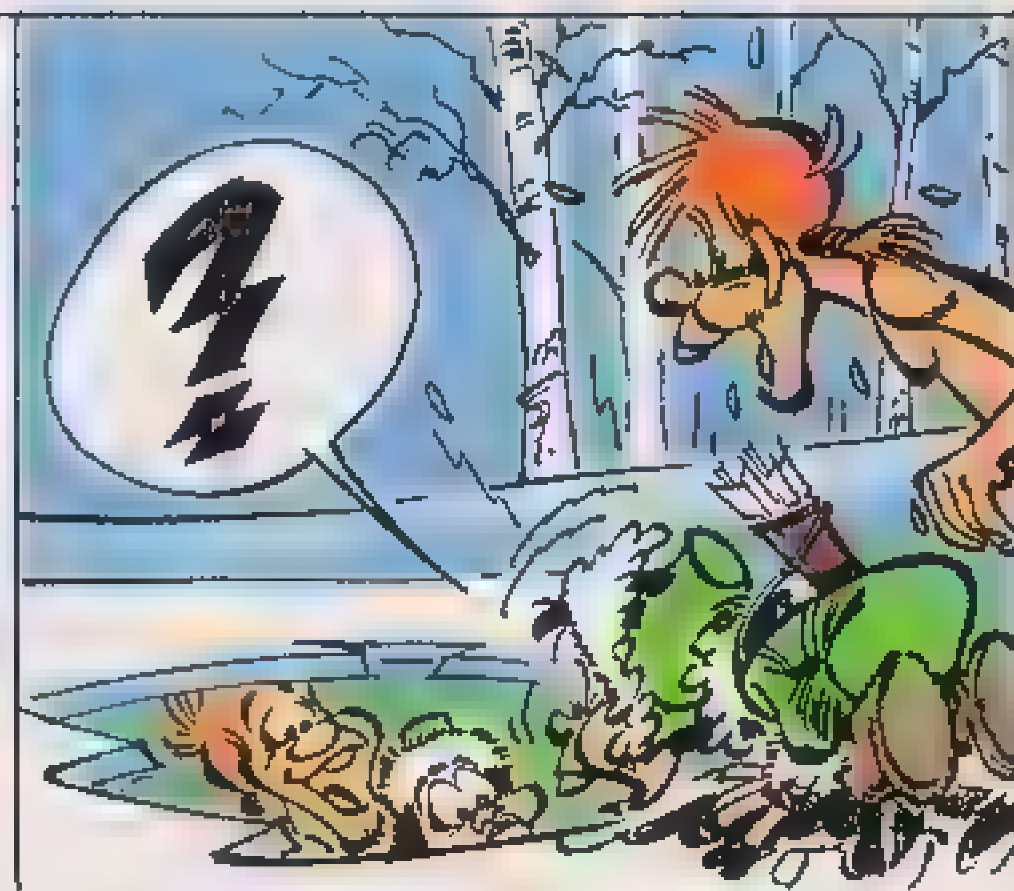

SPRING D'RIN!
M'N GROOTJE! DA'S IJSKOUD!...

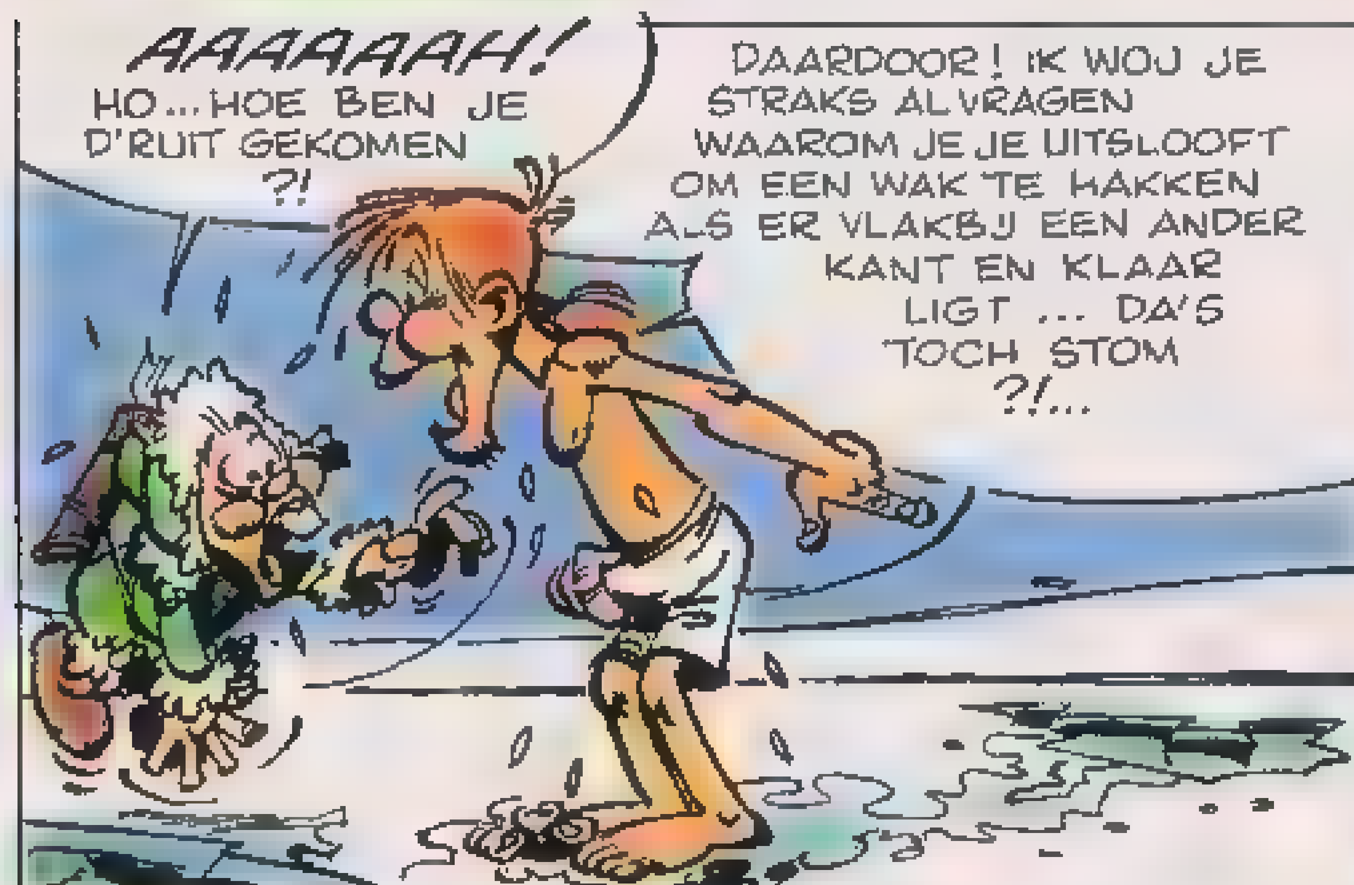

SPRING ERIN!!
OH!

HEH, HEH, HEH, HEH, HEH
PLOETSJ

KLOK
KLOK KLOK
KLOK

HIJ KOMT NIET MEER BOVEN. DAT WAS 'T DAN ...

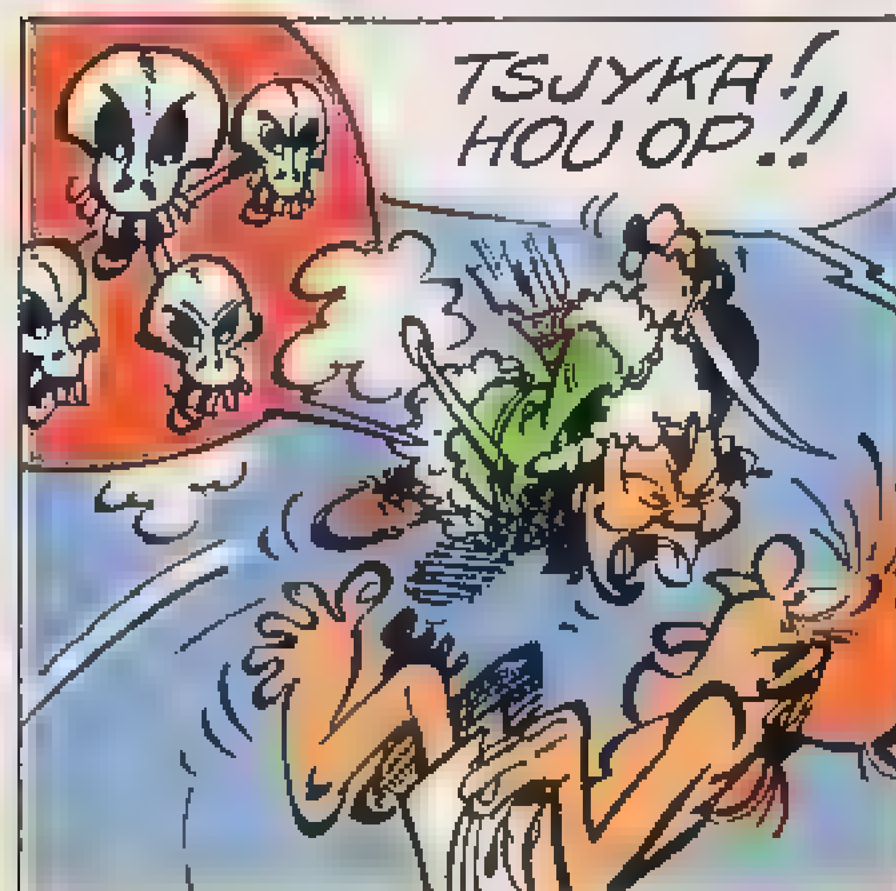

AAAAAAH!
HO... HOE BEN JE D'RUIT GEKOMEN ?!
DAARDOOR! IK WOU JE STRAKS AL VRAGEN WAAROM JE JE UITSLOOFT OM EEN WAK TE HAKKEN ALS ER VLAKBIJ EEN ANDER KANT EN KLAAR LIGT ... DA'S TOCH STOM ?!...

JUICH NOG MAAR NIET TE VROEG, FRANS ZWIJN! JE STAAT TE BEVRIEZEN! DIRECT BEN JE ZO STIJF ALS EEN TAFELPOOT! DAN WEET JE WAT GRUWELIJK STERVEN IS!
IK WIST NIET DAT EEN TAFELPOOT GRUWELIJK STERVEN KON VOELEN ...

even later ..
EN?...
?!
NOU, NIKS.

WACHT MAAR! IK WEET ZEKER DAT JE JE LIJF AL VOELT VERSTIJVEN! GEEF MAAR TOE!
M'N LIJF?! WELNEE! M'N ONDERBROEK WEL... DA'S DE VORST WAARSCHIJNLIJK!

EN... EN DE REST?!
GAAT BEST... WEL HOOR! D'R ZIT EEN PEGELTJE IN M'N LINKEROOR, MAAR DA'S NIKS! 'T GAAT PRIMA! BEDANKT!

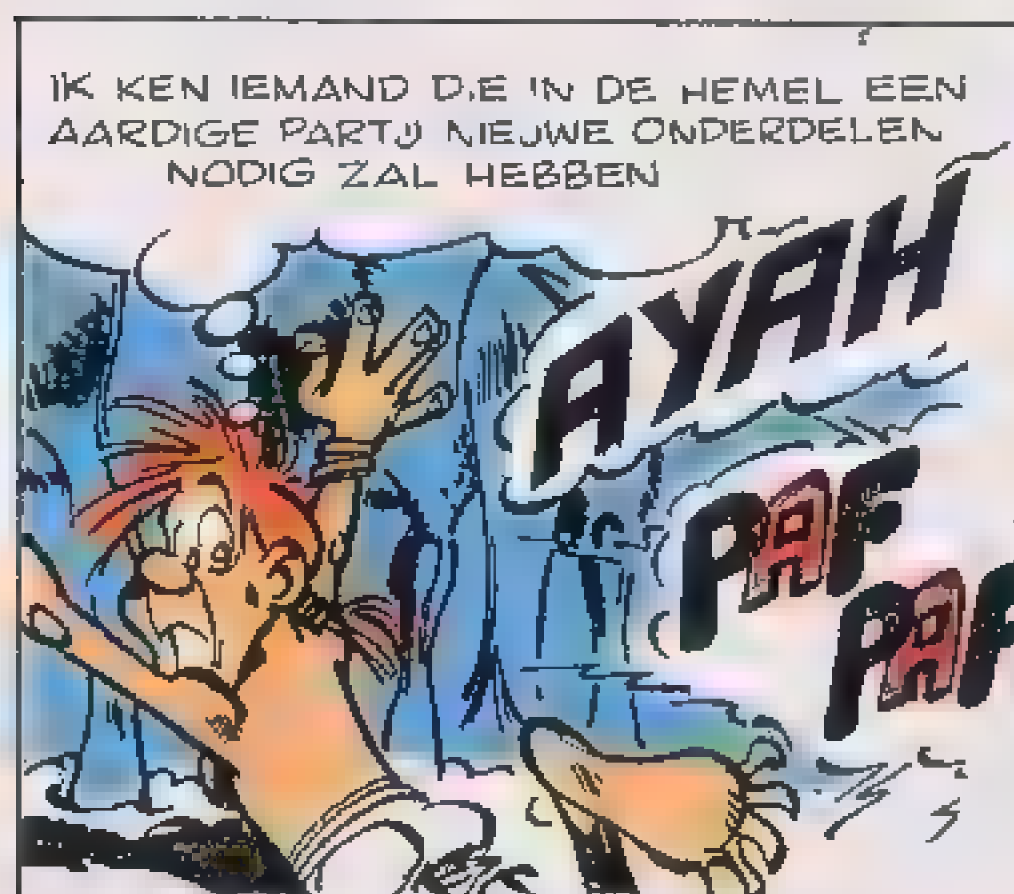

TSJYKA! HOU OP!!

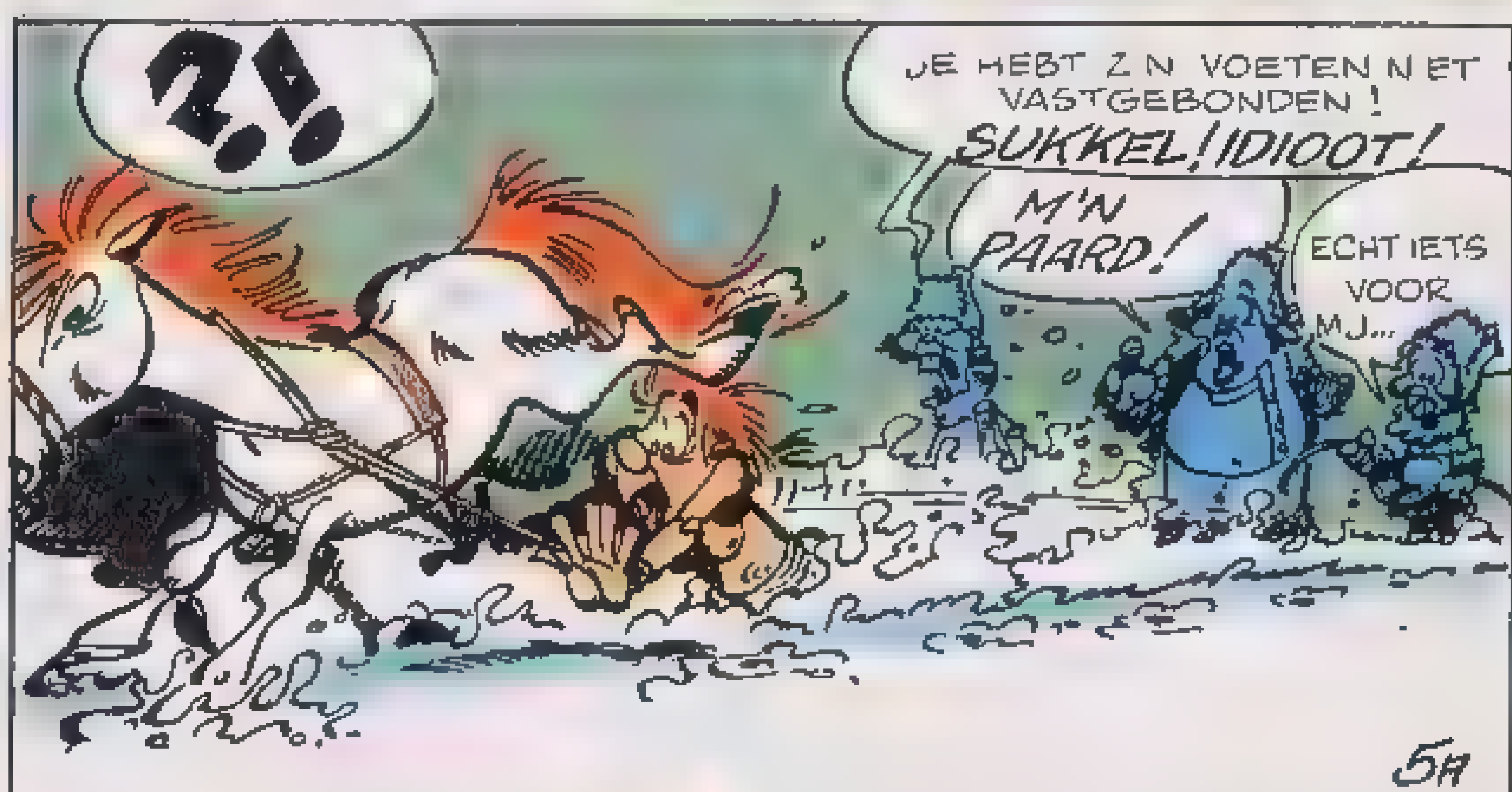

JE BENT EEN STOMME SUKKEL! IK WIL DAT DAT ZWIJN EEN AFSCHUWELIJKE DOODSTRIJD DOORMAAKT! STEEK JE MES WEG EN DENK WAT FIJNS UIT!
HIJ SPAART JE NIET, WEL?!
4B

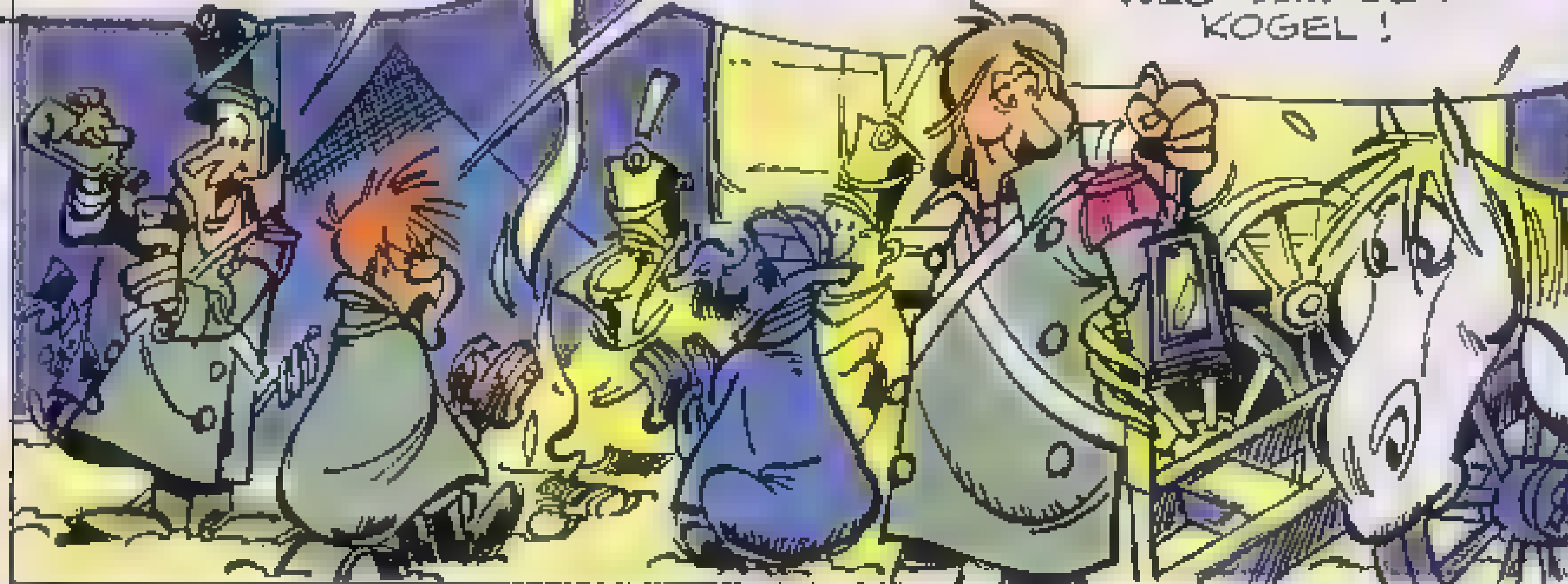
vervolg

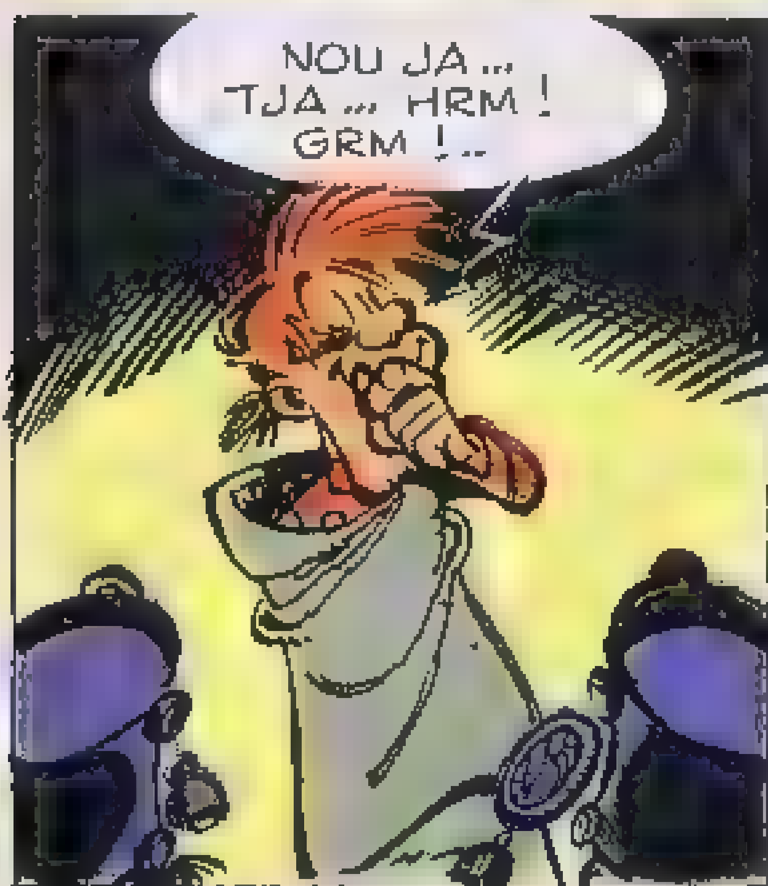

SANDRON - CALVIN

Einde VAN DEZE AFLEVERING

PLANT 'N KNOL

Wim v Loon 13 j.

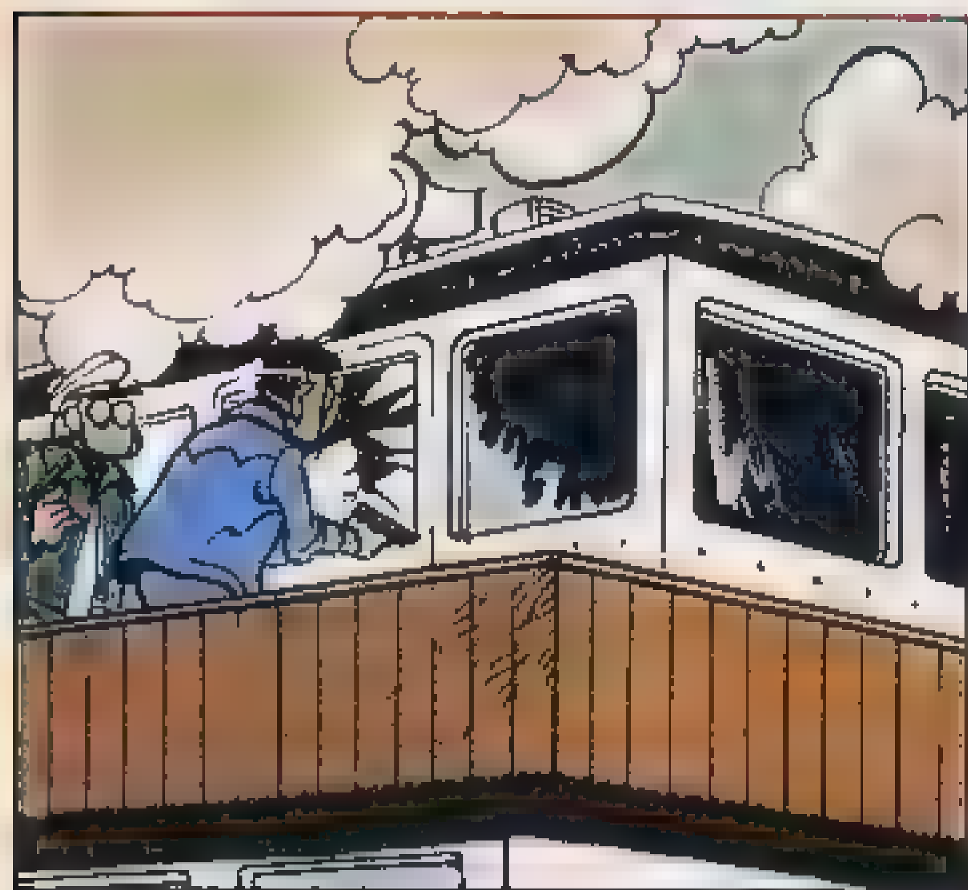
Wim van Loon

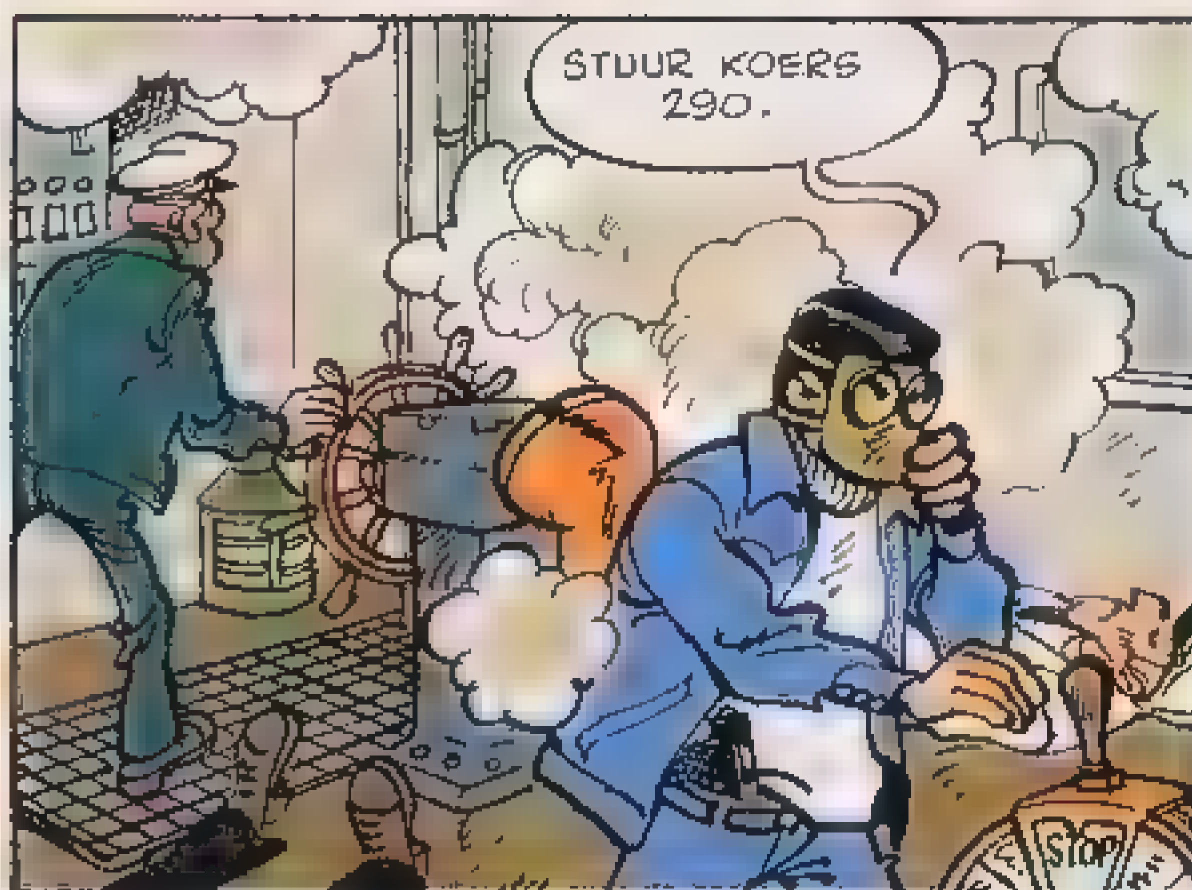
In deze rubriek krijgen alle Robbedoeslezers een kans om eigen werk te laten publiceren: korte verhaaltjes (liefst niet meer dan 250 woorden — je laat de anderen toch ook eens aan het woord komen, niet?), verzen en tekeningen (toch liever helemaal eigen tekeningen dan nagetekende figuren...). Vergeet niet je naam, leeftijd en woonplaats er bij te zetten. Tekeningen op wit, ongelijnd papier, in zwarte (liefst oostindische) inkt. De tekeningen mogen NIET GEKLEURD zijn. Maak je stripjes en cartoons niet te lang, en met duidelijke teksten. Inzenden aan « Plant 'n Knol », Redactie ROBBEDOES, Livornostraat 97, 1050 Brussel

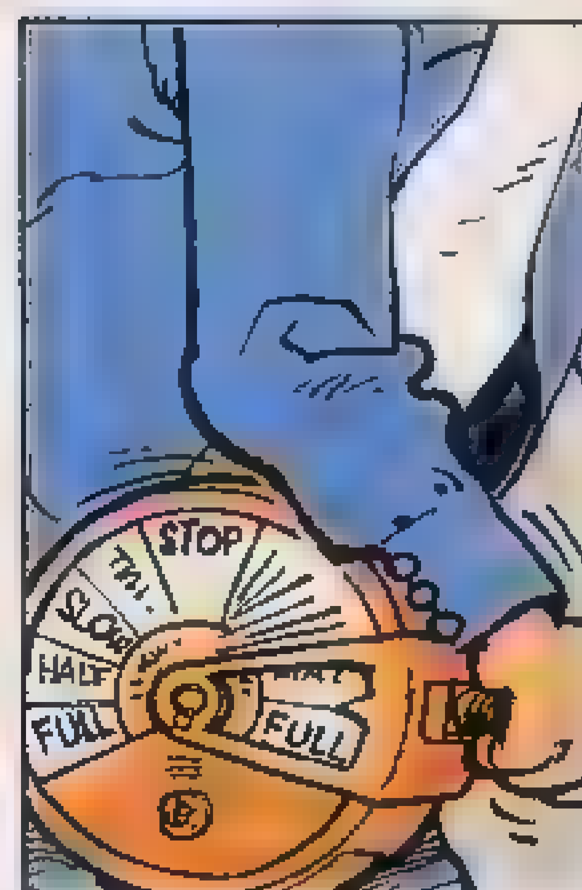
De gangsters hebben het wachtschip overvallen en de bemanning uitgeschakeld.

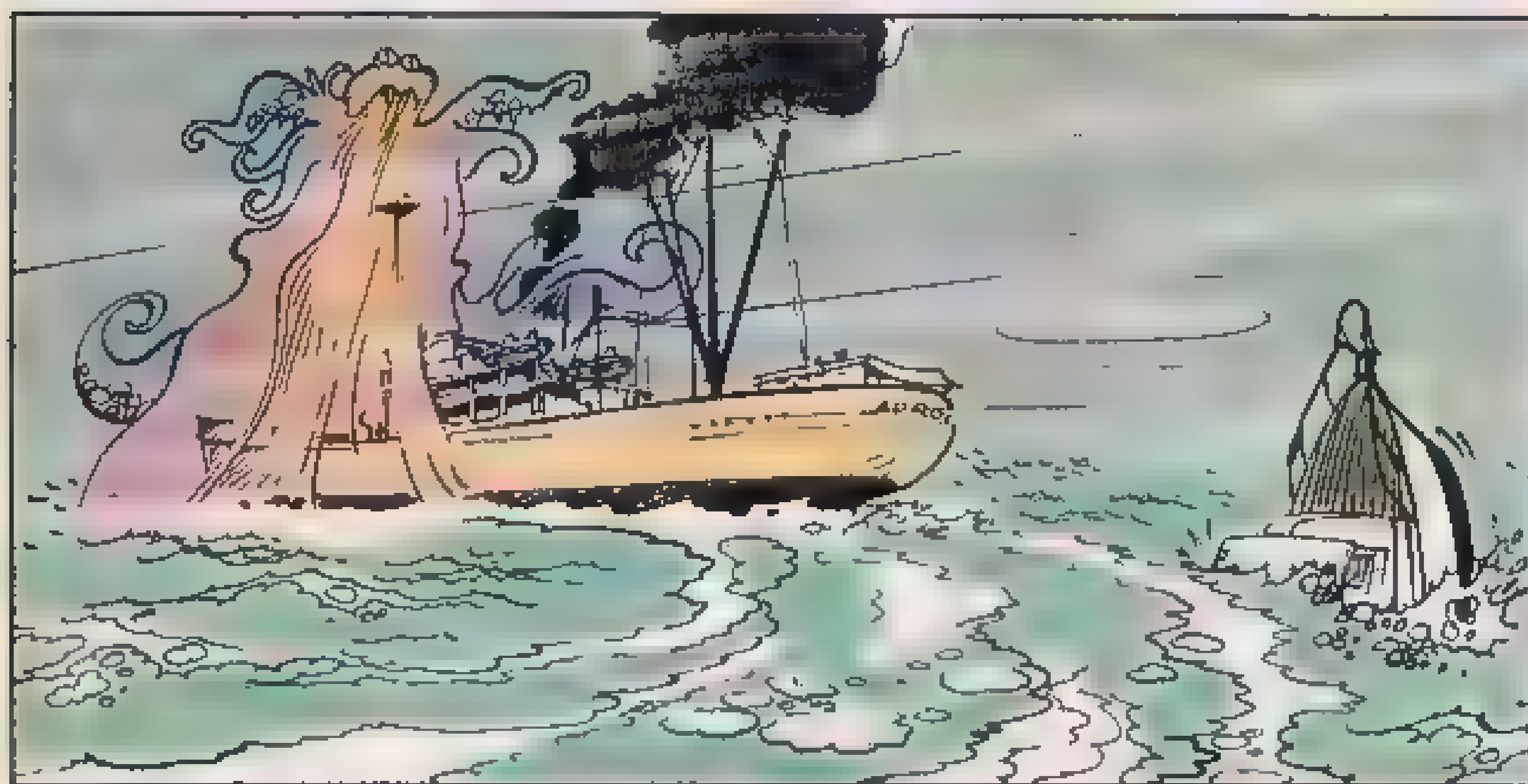
Baard & Kale

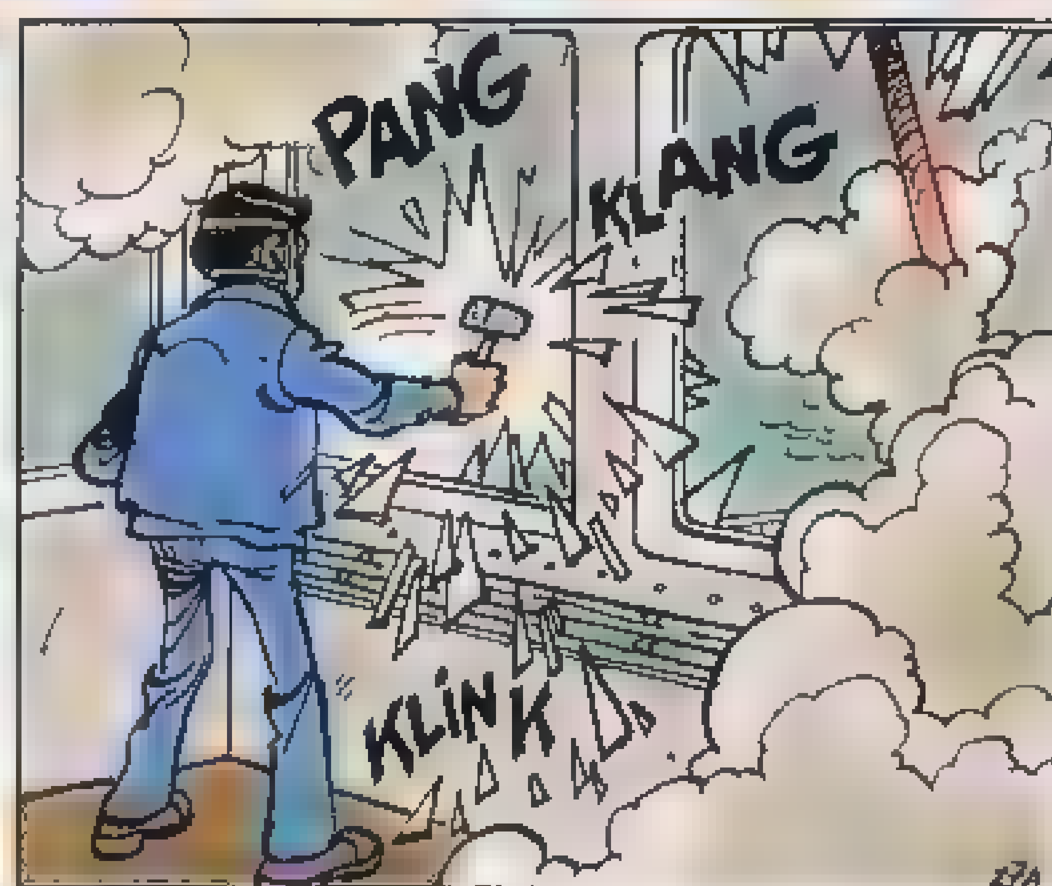

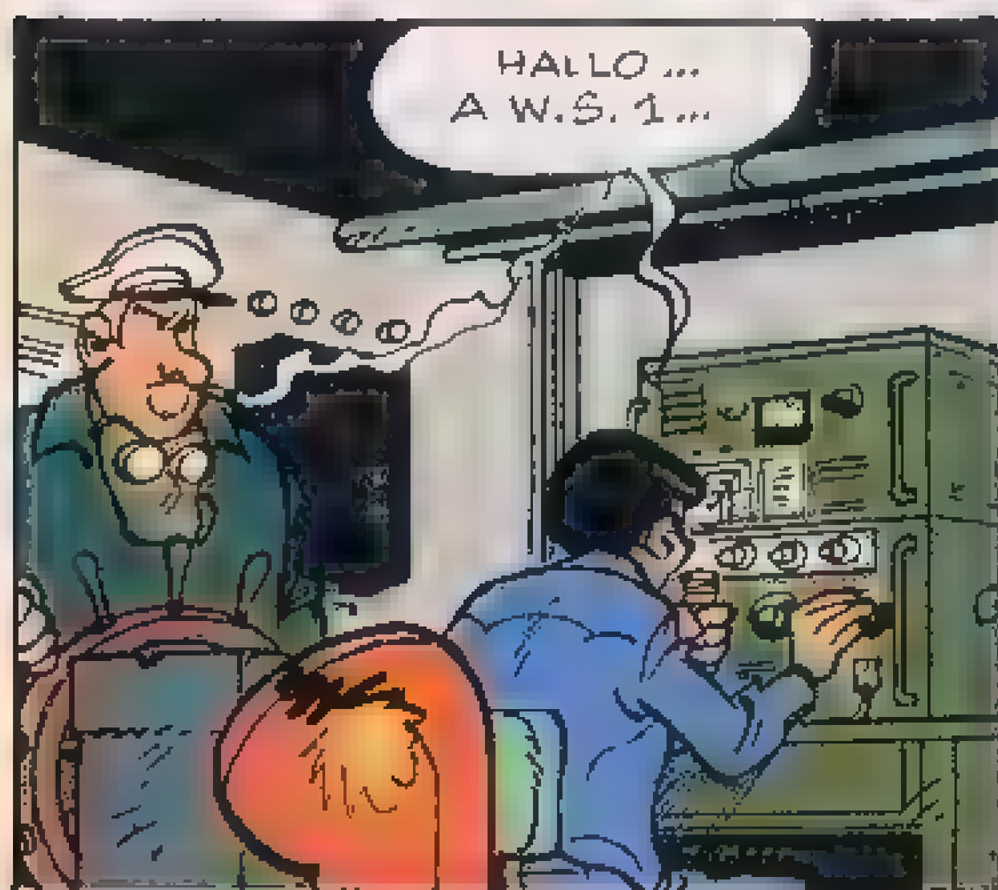

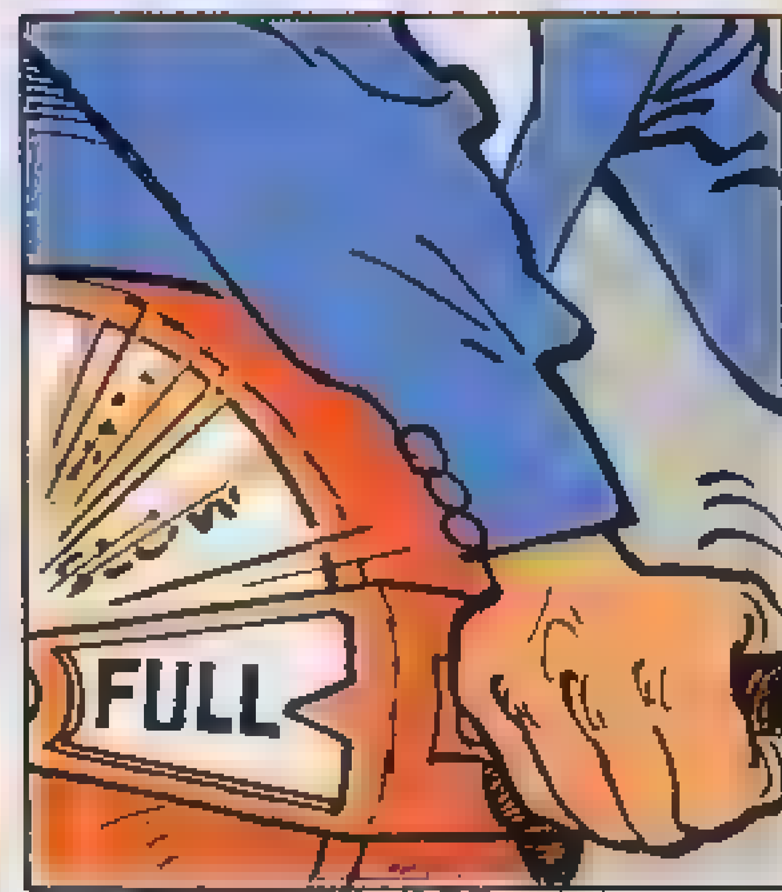

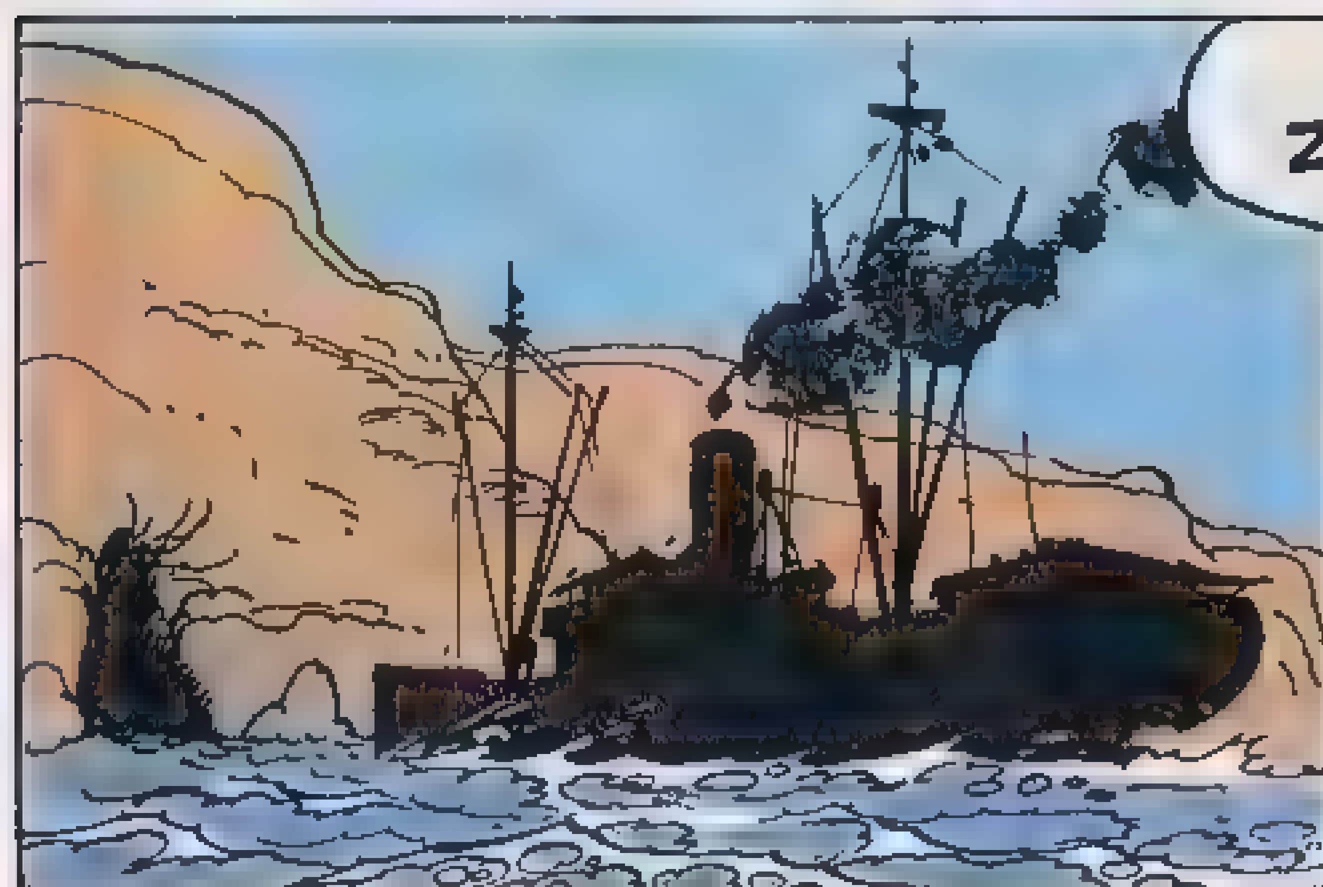

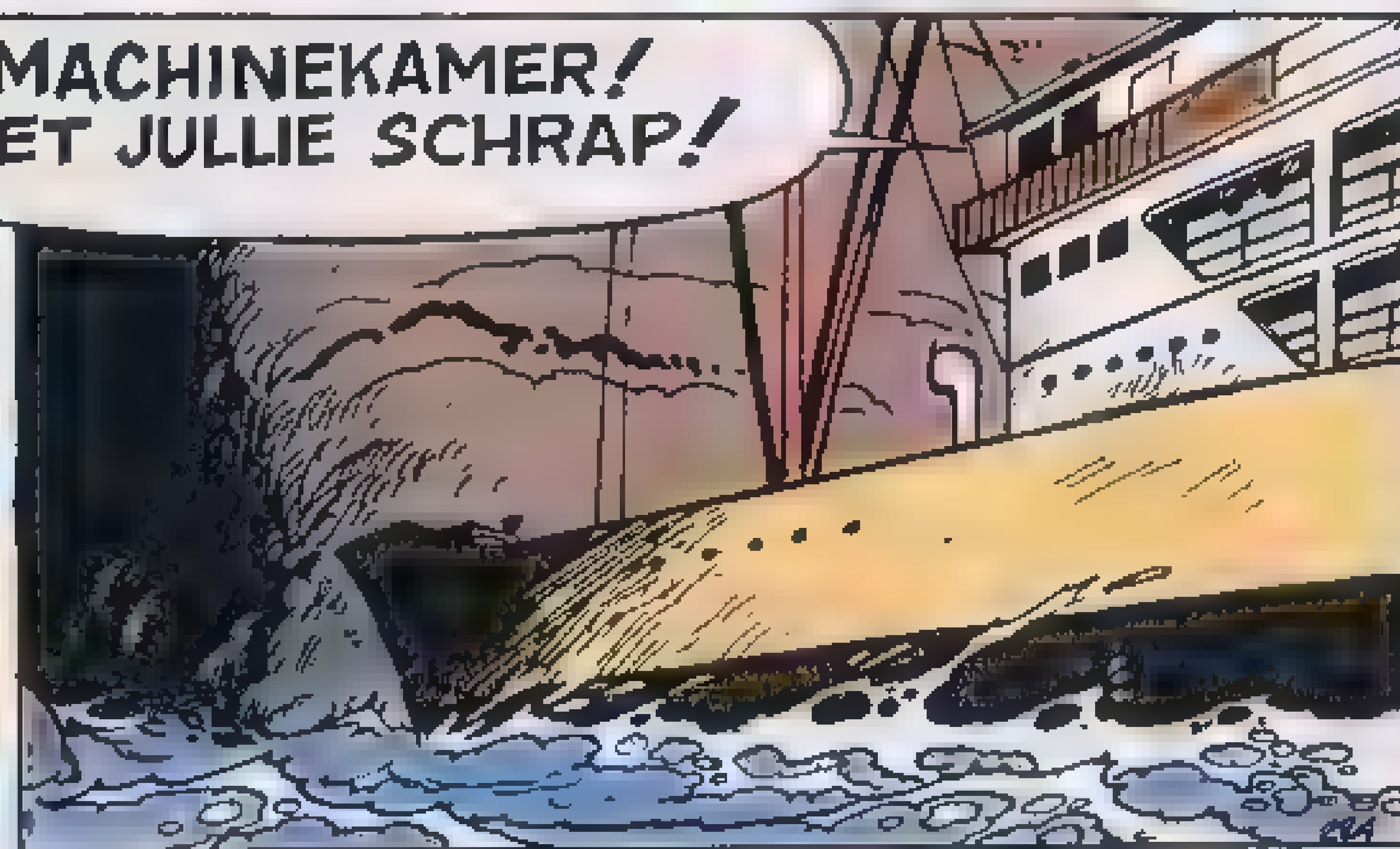
MONSTER RECHT VOORUIT

KRAK

KRIIIIISCHCH

DLOING

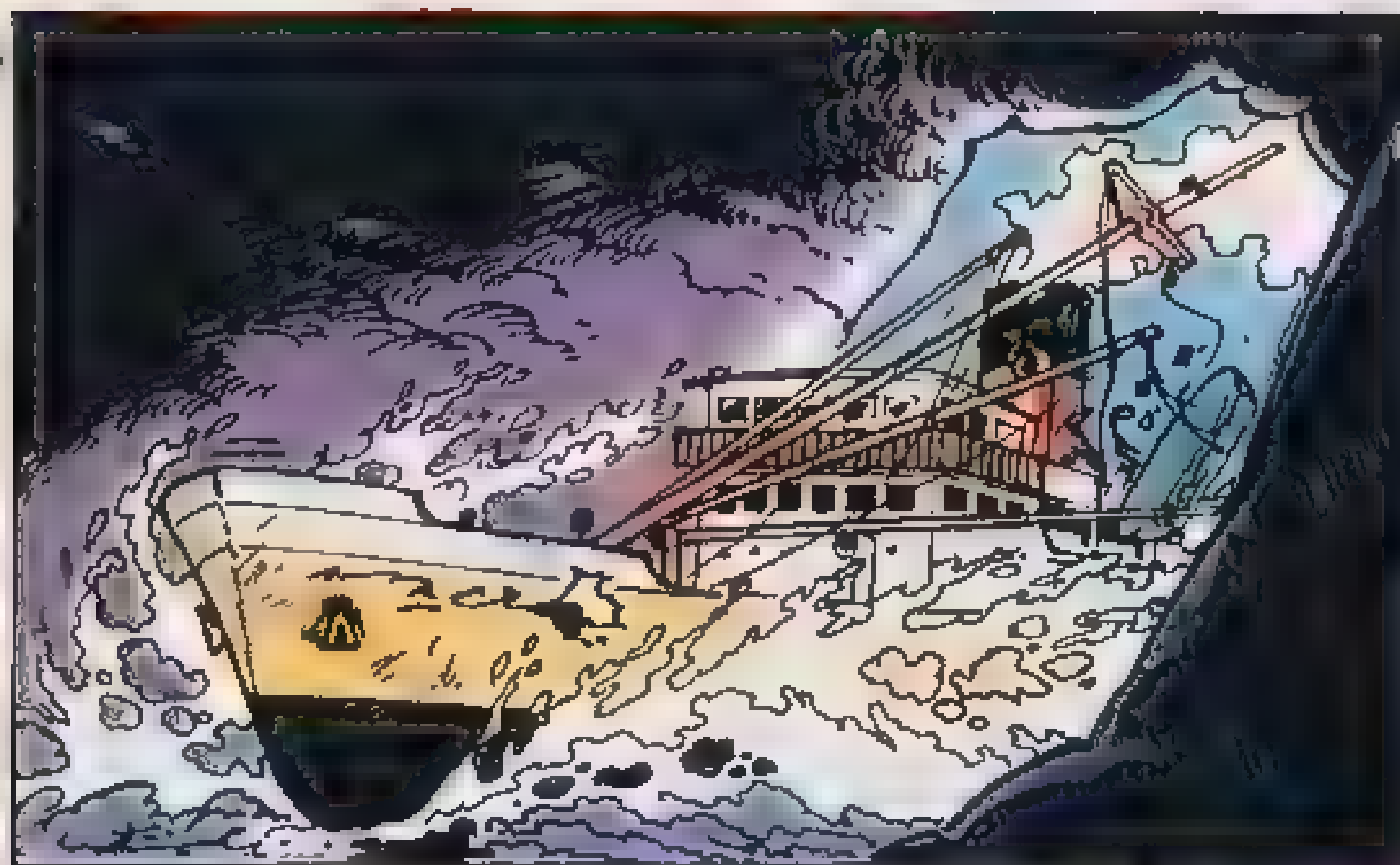
AURO

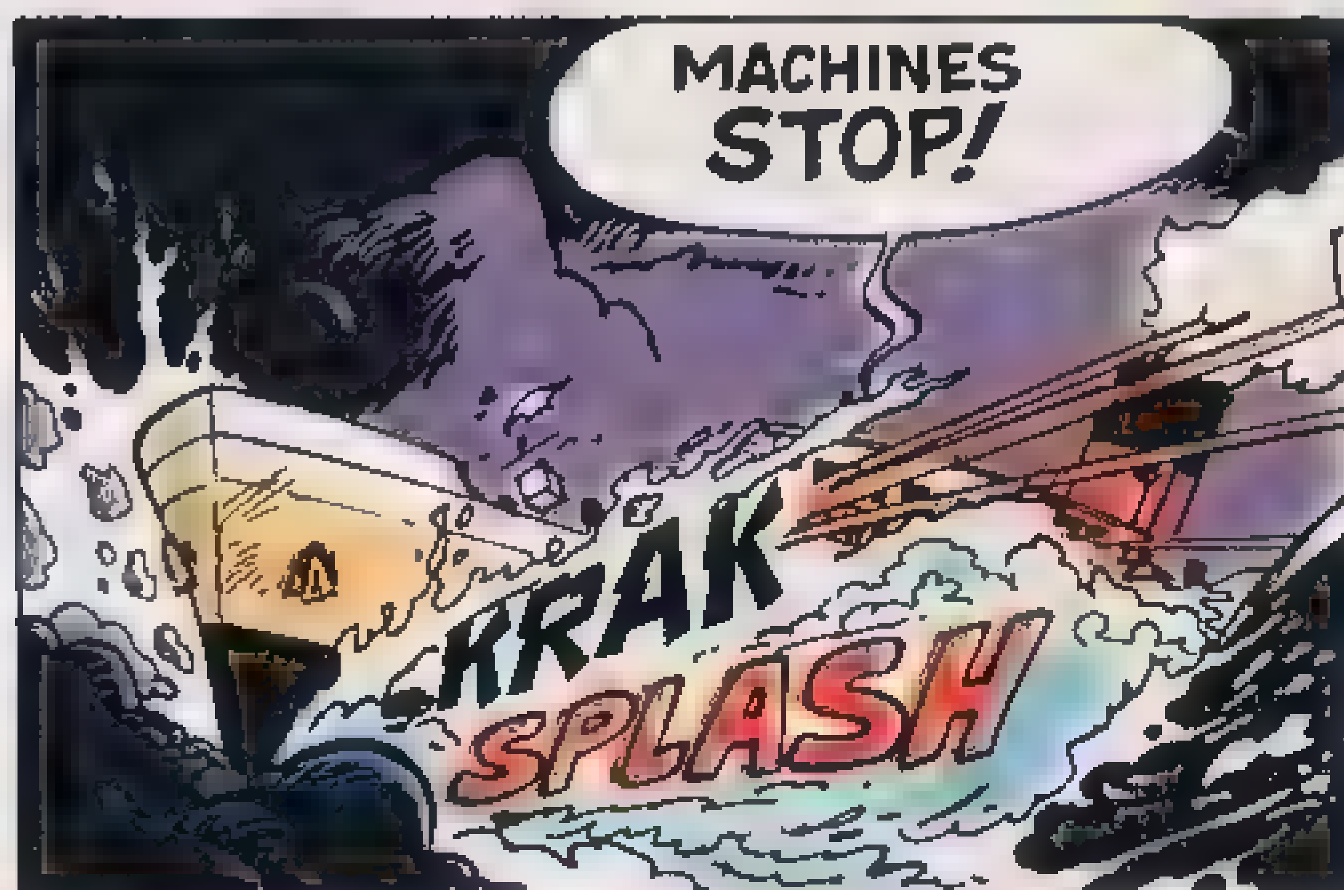
WIL

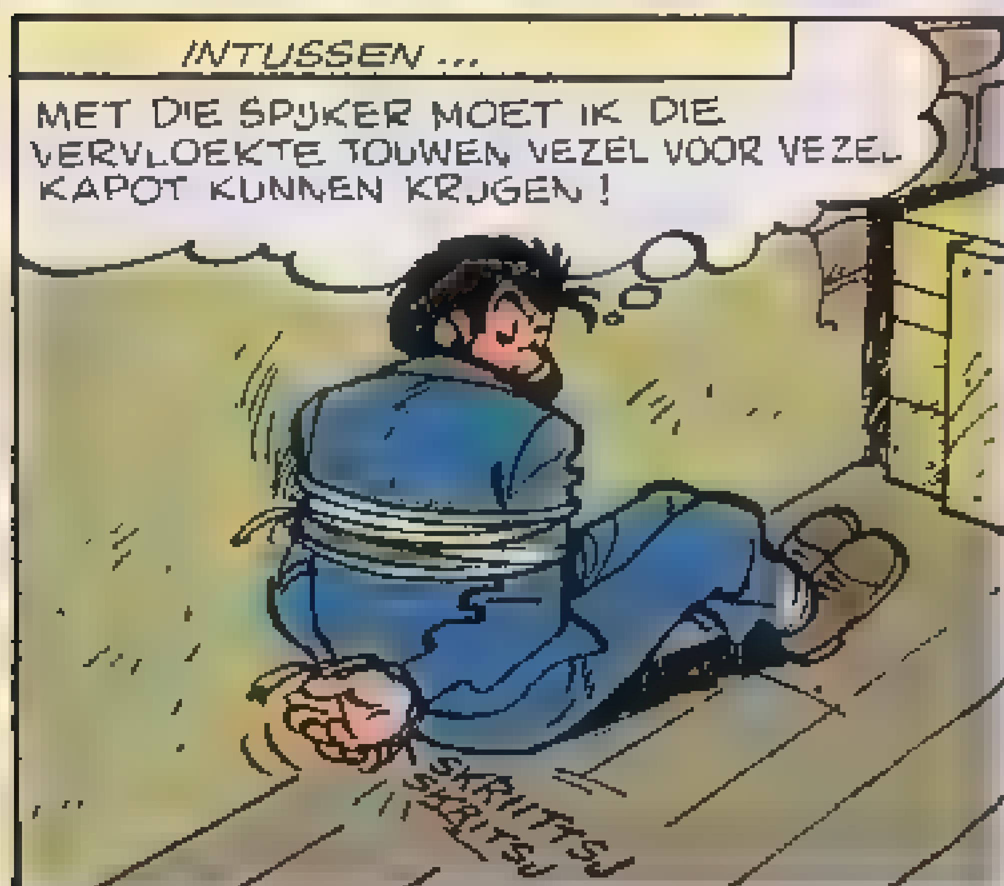
* 28B

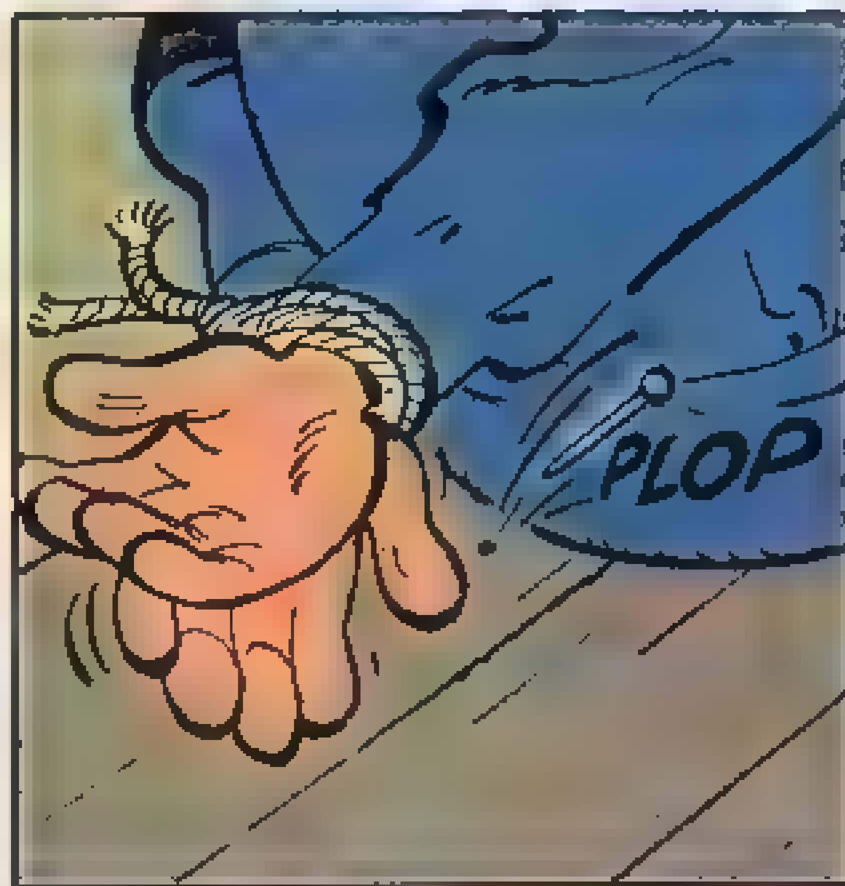
Baard&Kale

MACHINES STOP!
KRAK
SPLASH

INTUSSEN ...
MET DIE SPIJKER MOET IK DIE VERVLOEKTE TOUWEN VEZEL VOOR VEZEL KAPOT KUNNEN KRIJGEN !
SKRITTSJ SKRITSJ

PLOP

GLOEIENDE GETVERDEMME !

WAT VRETEN ZE TOCH UIT ?! ZE HADDEN ...
ZE ZITTEN ER VAST AL ... 'T LIJKT ME MOEILIJK LEVEN MET ZO'N ZENUWENLIJDER ALS U !
TUUT... PIOEW...

MET EEN BEETJE MAZZEL KRIJG IK ER MISSCHIEN EEN ANDERE SPIJKER UIT
BONG
BONG

KRAK

GOEIE GENADE ! HEEFT VROUWE FORTUNA ME VAN HAAR LIJST GESCHRAPT !!!?!

ONS FORTUIN IS BIJNA GEMAAKT ! YUK CHOW HEEFT DE SCHUIT IN DE GROT GEKREGEN !
DAT VERWONDERT ME NIETS ... EN HOU OP M'N JAS TE KREUKEN.

GA LIEVER 'NS BIJ DE GEVANGENE KIJKEN . IK HEB DAAR STRAKS LAWAAI GEHOORD !
WILL
*29B

MONSTER RECHT VOORUIT

WILL • *TILLIEUX*

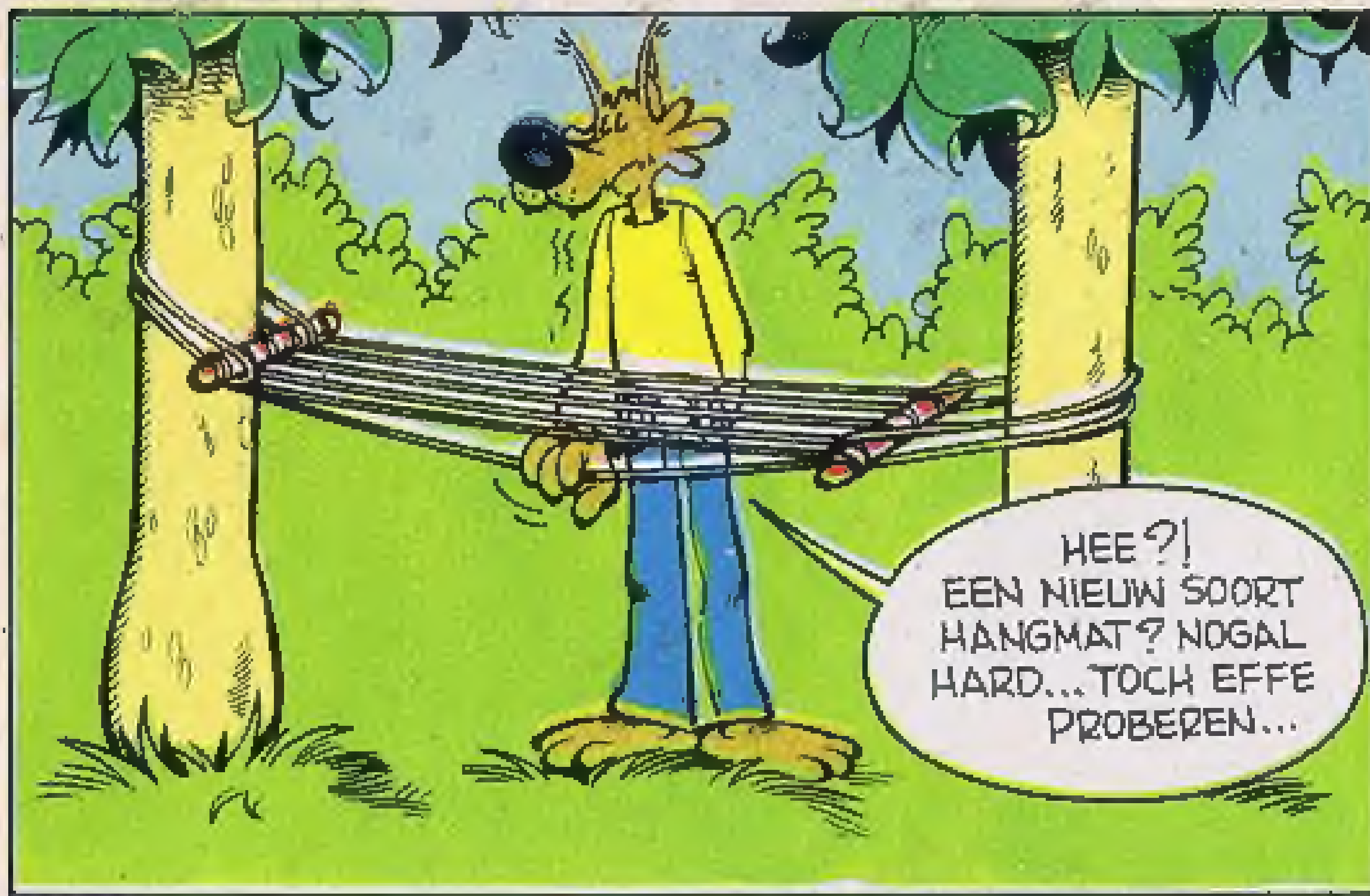

wordt vervolgd

ALLOTRIBUS

DE WOLVE - GARE

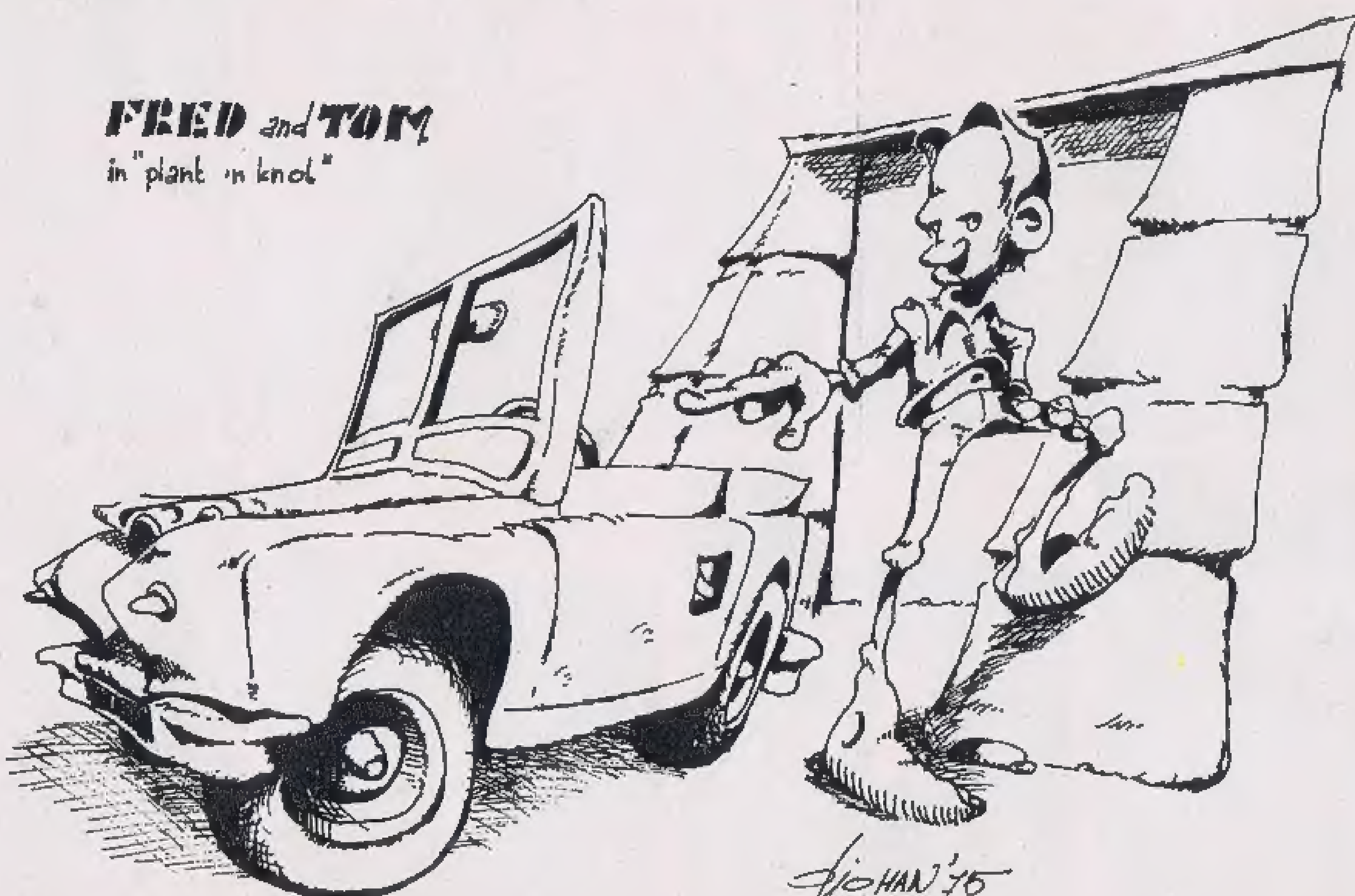

PLANT 'N KNOL

Robbedoes is een weekblad van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., en wordt gedrukt in België.

Redaktie en administratie :

Voor België : Livornostraat 97, 1050 Brussel.
Voor Nederland : Industriestraat 13, Sittard.

ABONNEMENTEN OP ROBBEDOES

België : 1 jaar : 936 F ; 6 maanden : 468 F ; 3 maanden : 234 F - P.R. 000-0362159-58 van de Uitgeverij Jean Dupuis N. V., Livornostraat 97, 1050 Brussel.

Groot-Hertogdom Luxemburg : 1 jaar : 978 F ; 6 maanden : 489 F ; 3 maanden : 244 F.

Nederland : 1 jaar : Fl 46,80 ; 6 maanden : Fl 23,40 ; 3 maanden : Fl 11,70 - Gironummer 211714 van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., Industriestraat 13, Sittard.

Overige landen : 1 jaar : 1.601 F ; 6 maanden : 801 F ; 3 maanden : 401 F - P.R. 000-0362159-58 van de Uitgeverij Jean Dupuis, N. V., Livornostraat 97, 1050 Brussel.

Een abonnement begint te lopen met het eerste nummer van de maand die volgt op de betaling, tenzij de abonnee dit uitdrukkelijk anders wenst.

Oplossingen der smurfen

① De vakjes

Geef toe dat de Potige Smurf best mini-Atlas zou mogen heten !

② De tekening

Je hebt er vast iets prachtigs van gemaakt !

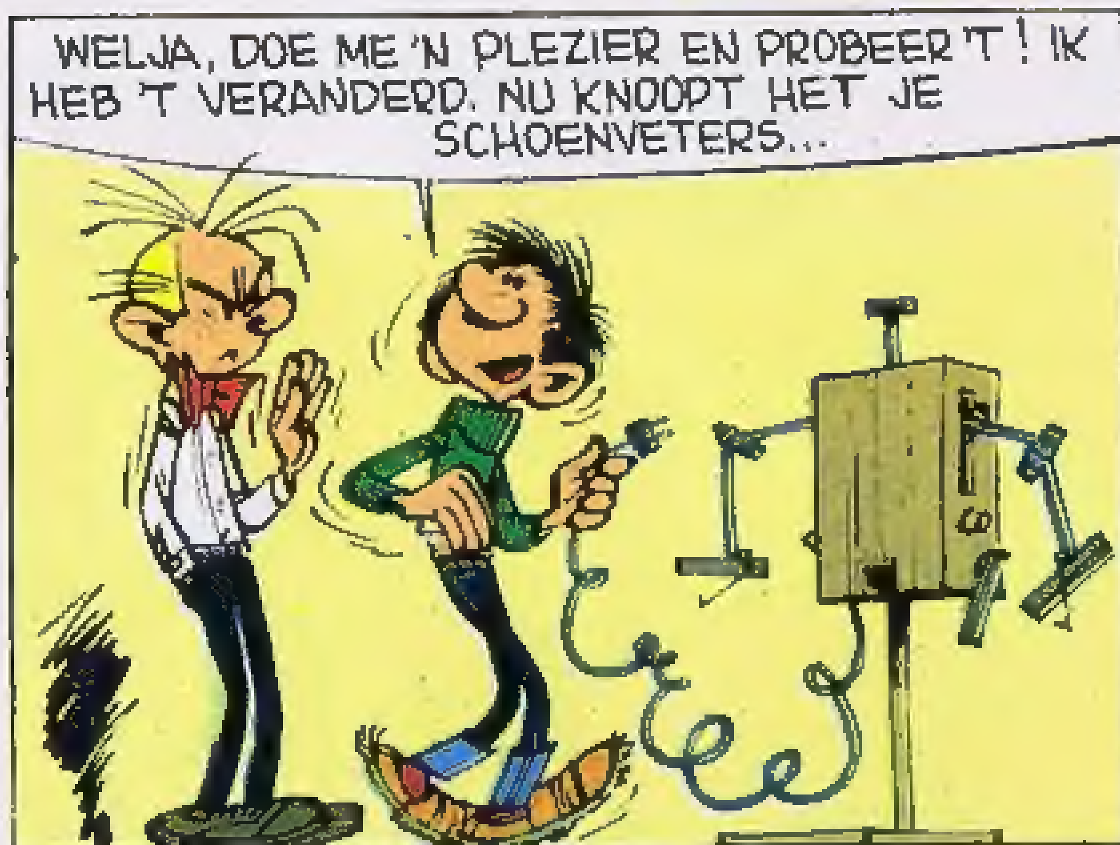
③ De doolhof

Via ingang drie kom je bij de Smurfin !

RUBRIEK KLASSIEK

UITGEVERIJ JEAN DUPUIS, N. V. - Industriestraat 13, Sittard.
Livornostraat 97, 1050 Brussel.